

BOS-ZM.6220.7.2018.AM

Zamość, dnia 16 lipca 2021 r.

DECYZJA O ŚRODOWISKOWYCH UWARUNKOWANIACH

Na podstawie art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 80, art. 82, art. 83 i art. 85 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz oceny oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 247 z późn. zm.) w związku z art. 104 §1 i §2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), a także §3 ust. 1 pkt 80 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 71), w związku z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839) po rozpatrzeniu złożonego w dniu 21 marca 2018 r. wniosku Veolia Wschód sp. z o.o., ul. Hrubieszowska 173, 22-400 Zamość o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. **„Rozbudowa ciepłowni w Zamościu w oparciu o gospodarkę obiegu zamkniętego”** na działkach o numerze ewidencyjnym 132/1 (teren lokalizacji przedsięwzięcia), 132/2 i 110/5 (teren opcjonalnego przyłączenia do sieci gazowej), ark. 16 i przeprowadzeniu postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko

USTALAM

środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn. „Rozbudowa ciepłowni w Zamościu w oparciu o gospodarkę obiegu zamkniętego” i jednocześnie:

Określam:

1. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia:

Planowane przedsięwzięcie polega na rozbudowie ciepłowni C2 na działce nr ewid. 132/1, ark. 16, przy ul. Hrubieszowskiej 173, we wschodniej części miasta Zamość o instalację termicznego przekształcania odpadów o mocy cieplnej 5,5 MW i zdolności przerobowej ok. 1,94 Mg/h oraz o czasie pracy 8 760 h/rok, co umożliwia przetworzenie maks. 17 005 Mg pre-RDF w ciągu roku. W przypadku przerw technologicznych związanych z awariami oraz remontami czas pracy będzie wynosił około 8 000 h/rok, co przekłada się na przetwarzanie około 15 530 Mg pre-RDF rocznie. Przewidziano zastosowanie instalacji składającej się z jednej linii technologicznej termicznego przekształcania odpadów o średniej wartości opałowej około 12,0 MJ/kg. Opcjonalne przyłączenie do sieci gazowej zostanie zrealizowane na działkach numer 132/2 i 110/5.

2. Istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów

sąsiednich (warunki określone w Postanowieniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 28 lipca 2020 r., znak WOOŚ.4241.19.2019.KK.9):

Na etapie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia należy podjąć następujące działania:

1. W celu ograniczenia emisji gazów i pyłów do powietrza na etapie budowy należy stosować dostępne rozwiązania ograniczające ww. emisje oraz technologie jak najmniej uciążliwe dla środowiska.
2. Materiały sypkie dostarczane na teren budowy należy przewozić w sposób szczelny, nie powodujący pylenia.
3. Utrzymywać plac budowy i drogi dojazdowe w stanie ograniczającym emisję pyłów, oraz w okresach suszy zraszać wodą.
4. Należy ograniczyć do minimum czas pracy silników pojazdów i maszyn na biegu jałowym oraz koncentrację prac w pobliżu zabudowy chronionej przed hałasem.
5. Należy optymalizować czas pracy i liczbę przejazdów ciężkich samochodów i maszyn na teren placu budowy.
6. W celu minimalizacji negatywnego oddziaływania na klimat akustyczny prace na etapie realizacji przedsięwzięcia należy przeprowadzać wyłącznie w porze dziennej, tj. w godz. od 6:00 do 22:00, o ile nie wykluczają tego specyficzne uwarunkowania procesów technologicznych prowadzonych prac.
7. Masy ziemne powstające podczas realizacji inwestycji należy w pierwszej kolejności zagospodarować w miejscu ich wydobycia (ewentualnie w innych miejscach na terenie ciepłowni). Nadmiar mas ziemnych należy przekazać uprawnionym podmiotom celem dalszego zagospodarowania zgodnie z prawem.
8. Sposób postępowania z odpadami powstającymi na etapie realizacji inwestycji musi być zgodny z przepisami obowiązującej ustawy o odpadach oraz aktów wykonawczych do ustawy.
9. Zapewnić odpowiednie przygotowanie zaplecza budowy, tj. wyznaczyć utwardzone miejsca postoju sprzętu budowlanego i odpowiednio przechowywać wszelkie substancje mogące szkodliwie oddziaływać na środowisko gruntowo-wodne.
10. Z uwagi na możliwość naruszenia lub czasowego usunięcia warstw ochronnych wód podziemnych w czasie budowy, wszystkie roboty wgłębne należy wykonywać z odpowiednią starannością, przy użyciu sprawnego sprzętu technicznego.
11. W trakcie realizacji prac należy zwrócić szczególną uwagę na ograniczenie spływu wód deszczowych (zwłaszcza niosących zawiesinę) z placu budowy, bezpośrednio do systemu kanalizacji.
12. Zakład należy zabezpieczyć przed dostępem osób nieupoważnionych.
13. Zapewnić nierozprzestrzenianie się odpadów przeznaczonych do unieszkodliwiania podczas transportu, rozładunku, magazynowania i załadunku do instalacji.
14. Prace związane z procesem termicznego przekształcania odpadów należy realizować w zamkniętych halach oraz pomieszczeniach.
15. Zakład należy wyposażyć w system kamer termowizyjnych celem wykrywania powstającego ognia z transmisją do systemu sterowania.
16. Należy utrzymać czystość i porządek na terenie całej instalacji termicznego przekształcania odpadów, zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym zakresie.

17. W celu kontroli jakości i ilości dostarczanych na teren Zakładu odpadów oraz celem wyeliminowania odpadów, które mogłyby zakłócić prawidłową pracę instalacji lub których termiczne przekształcanie jest prawnie zabronione należy:
- prowadzić kontrolę masy dostarczanych do Zakładu odpadów za pomocą dwóch wag (jedna wjazdowa, druga wyjazdowa) lub opcjonalnie jednej wagi samochodowej najazdowej dwukierunkowej oraz komputerowego systemu rejestracji,
 - zakład wyposażyć w detektory/urządzenia służące wykrywaniu substancji radioaktywnych w strumieniu odpadów kierowanych do Zakładu,
 - prowadzić ocenę wzrokową jakości dostarczanych odpadów,
 - prowadzić okresowe pobieranie próbek dostaw odpadów i analizę kluczowych właściwości,
 - opracować i wdrożyć procedury charakterystyki odpadów oraz procedury poprzedzające ich przyjęcie jak również opracować i wdrożyć procedury przyjęcia odpadów.
18. Odpady o kodzie 19 12 12 inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 10 należy pozyskiwać wyłącznie z Regionu Zamość wyznaczonego w Planie Gospodarki Odpadami dla Województwa Lubelskiego, ewentualnie z terenu województwa lubelskiego.
19. Do termicznego przekształcenia należy kierować odpady o kodach 19 12 10, 19 12 12 o odpowiednich parametrach tj. kaloryczności, wilgotności, zawartości popiołów, związków chlorowcoorganicznych, siarki, metali, itp.
20. Wsad do komory spalania należy komponować pod kątem kaloryczności w taki sposób, by zminimalizować zapotrzebowanie na paliwo wspomagające (olej opałowy lub gaz).
21. Nie dopuszcza się możliwości spalania w instalacji odpadów o zawartości powyżej 1% związków chlorowcoorganicznych przeliczonych na chlor.
22. Partie odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania zawierające powyżej 1% związków chlorowcoorganicznych należy zwracać do dostawcy, aby nie dopuścić do termicznego przekształcania odpadów zawierających powyżej 1% związków chlorowcoorganicznych przeliczonych na chlor.
23. Rozładunek odpadów/wsadu należy prowadzić w zamkniętym pomieszczeniu w tzw. hali wyładunkowo-magazynowej.
24. Odpady kierowane do termicznego przekształcenia należy magazynować w bunkrze odpadów zlokalizowanych w hali wyładunkowo-magazynowej lub bezpośrednio w hali wyładunkowo-magazynowej wyposażonej w mury oporowe o odpowiedniej powierzchni pozwalającej na zmagazynowanie około 5-dniowego zapasu z nominalną wydajnością instalacji.
25. Należy minimalizować czas magazynowania odpadów kierowanych do termicznego przekształcenia celem zredukowania ryzyka uwalniania zanieczyszczeń w trakcie magazynowania, a także uniknięcia trudności, jakie mogą wystąpić podczas eksploatacji inwestycji.
26. Magazynowane odpady przeznaczone do termicznego przekształcania na terenie przedmiotowej inwestycji należy okresowo przerzucać celem zapobiegania samozapłonowi.

27. W celu zwiększenia jednorodności odpadów kierowanych do termicznego przekształcania, a tym samym zachowania stabilności pracy instalacji (likwidacji zatorów w leja zasypowego kotła, łatwiejszego dostarczenia powietrza do spalanych odpadów), należy ujednolicić skład odpadów poprzez mieszanie odpadów.
28. Instalację termicznego przekształcania odpadów należy wyposażyć w automatyczny system podawania odpadów celem spełniania warunków wynikających z przepisów szczegółowych.
29. W hali wyladunkowo-magazynowej należy utrzymywać stałe podciśnienie.
30. Powietrze z przestrzeni hali wyladunkowo-magazynowej odprowadzać jako powietrze pierwotne do linii termicznego przekształcania odpadów.
31. Celem doprowadzenia powietrza pierwotnego do warstwy paliwa/opadów oraz w celu strefowej regulacji i kontroli przepływu powietrza do spalania, palenisko instalacji do termicznego przekształcania odpadów powinno się charakteryzować się następującymi cechami:
- modułowa budowa,
 - zasilanie powietrzem pierwotnym, realizowane stycznie lub prostopadle do warstwy paliwa na ruszcie,
 - pochylone ułożenie pokładu rusztu (alternatywnie zastosowanie rusztu poziomego),
 - zastosowanie rusztu chłodzonego powietrzem alternatywnie wodą,
 - indywidualna regulacja ilości powietrza doprowadzonego do poszczególnych sekcji rusztu, w zależności od chwilowych zmian przebiegu procesu spalania,
 - indywidualna regulacja prędkości przemieszczania się warstwy paliwa wzdłuż pokładu rusztu,
 - rusztowina zaprojektowana tak, aby zachodziło ich wydajne chłodzenie,
 - rozwiązania konstrukcyjne rusztowin zapewniające możliwość ich samooczyszczenia.
32. Rozwiązania konstrukcyjne kotła powinny zapobiegać niekontrolowanemu dostawianiu się powietrza do komory spalania.
33. Odpowiednio zaprojektowany kształt rusztowin, jak również odpowiedni system doprowadzający powietrze na ruszt, powinny redukować do minimum drobną frakcję przesiewaną pod ruszt, co zapewni odpowiednią jakość żużli oraz regularne rozprowadzenie powietrza pierwotnego na całej powierzchni rusztu.
34. Objętość komór spalania powinna zapewnić odpowiednią wydajność cieplną paleniska (rusztów) kotła, aby reakcja spalania mogła dobiec końca i zapewniła niską i stabilną emisję CO oraz lotnych związków organicznych.
35. W instalacji zainstalować kocioł rusztowy ze strefowym podawaniem powietrza do spalania, którego parametry techniczne i reżim powietrzny zapewnią nieprzerwaną i elastyczną pracę instalacji oraz optymalne warunki przebiegu procesu spalania odpadów, oraz zapewnią możliwość zastosowania pierwotnych metod ograniczania tlenków azotu, PCDD/F.
36. Należy minimalizować niekontrolowane przedostawanie się powietrza do komory spalania poprzez:

- równomierne podawanie odpadów do leja zasypowego tworząc tzw. słup paliwa/odpadów,
 - zamknięcia leja w przypadku niskiego poziomu odpadów w leju zasypowym,
 - hydraulicznie sterowaną klapę odcinającą usytuowaną poniżej leja zasypowego,
 - układ odzuzłania z zamknięciem wodnym,
 - szczelność ścian kotłów.
37. Instalację należy wyposażyć w ciągły monitoring spalin oparty o metody referencyjne, połączony z automatyką instalacji, jak również umożliwiający wgląd on-line do zarchiwizowanych danych procesu przez uprawnione instytucje.
38. Należy zastosować rozwiązania mające na celu ograniczanie strat ciepła i energii do otoczenia.
39. Zapewnić dla planowanej instalacji do termicznego przekształcania odpadów dotrzymanie standardów emisyjnych określonych rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1860) w tym dotrzymanie wartości średnich dobowych standardów emisji do powietrza na poziomie nie większym niż: 10 mg/m³_u pył ogółem, 10 mg/m³_u substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny, 10 mg/m³_u chlorowodor (HCl), 1 mg/m³_u fluorowodor (HF), 50 mg/m³_u dwutlenek siarki (SO₂), 200 mg/m³_u tlenki azotu (NO_x) (tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu (NO₂)), 50 mg/m³_u tlenek węgla (CO), wartości średnich z próby o czasie trwania od 30 minut do 8 godzin dla metali ciężkich i ich związków wyrażonych jako metal: 0,05 mg/m³_u kadm (Cd) + tal (Tl), 0,05 mg/m³_u rtęć (Hg), 0,5 mg/m³_u antymon (Sb) + arsen (As) + ołów (Pb) + chrom (Cr) + kobalt (Co) + miedź (Cu) + mangan (Mn) + nikiel (Ni) + wanad (V) oraz wartości średnich z próby o czasie trwania od 6 do 8 godzin: 0,1 ng/m³_u dla dioksyn i furanów, standardy emisyjne przy zawartości 11% tlenu (O₂) w gazach odlotowych, gaz suchy.
40. Zapewnić redukcję emisji tlenków azotu poprzez:
- zastosowanie technik pierwotnych (odpowiednia dystrybucja powietrza, mieszanie spalin, regulacja temperatury, spalanie strefowe)
 - zastosowanie systemu niekatalitycznej redukcji tlenków azotu z możliwością wykorzystania jako reagenta mocznika lub amoniaku
41. Zapewnić redukcję gazów kwaśnych HCl, SO_x, HF poprzez zastosowanie systemu oczyszczania spalin suchego – z wykorzystaniem wapna hydratyzowanego Ca(OH)₂, ewentualnie półsuchego – z wykorzystaniem mleczka wapiennego lub alternatywnie przez oddzielny wtrysk CaO (Ca(OH)₂) i wody.
42. Metale ciężkie i związki organiczne redukować w spalinach poprzez użycie monomorficznego węgla aktywnego lub alternatywnie amorficznego koksu aktywnego z węgla brunatnego.
43. Zastosować efektywny system odpylania spalin z wykorzystaniem filtrów workowych wykonanych z nowoczesnych materiałów filtracyjnych odpornych na wysokie temperatury.
44. Spaliny po ich oczyszczeniu do poziomu obowiązujących standardów emisyjnych odprowadzać emitorem o wysokości ok. 35 m i średnicy wewnętrznej ok. 0,75 m.

45. Silosy magazynujące substancje pyłące wyposażać w tkaninowe filtry powietrza odlotowego gwarantujące stężenie pyłu na wylocie na poziomie nie przekraczającym 15 mg/m^3 .
46. Zbiornik amoniaku wyposażać w stosowane zabezpieczenia, których zastosowanie umożliwi eliminację emisji amoniaku w trakcie normalnej pracy instalacji.
47. Zanieczyszczenia z napełniania silosów po oczyszczeniu w filtrach workowych odprowadzać emitorami o parametrach:
 - silos wodorotlenku wapnia: wysokość ok. 10 m, średnica ok. 0,5 m,
 - silos węgla aktywnego: wysokość ok. 8 m, średnica ok. 0,5 m,
 - silos pyłów z kotłów zawierających substancje niebezpieczne: wysokość ok. 7 m, średnica ok. 0,5 m,
 - silos pozostałości z systemu oczyszczania spalin: wysokość ok. 8 m, średnica ok. 0,5 m.
48. W celu ograniczenia emisji niezorganizowanej dla projektowanej instalacji rozładunek środków redukcji zanieczyszczeń (sorbenty), odbiór pyłów i zużytych środków redukcyjnych z urządzeń redukcyjnych należy prowadzić w szczelnych, zamkniętych urządzeniach i rurociągach.
49. Zakład należy wyposażać w system zasysania powietrza pierwotnego z przestrzeni bunkra/hali wyładunkowo-magazynowej na odpady oraz system zasysania powietrza wtórnego z przestrzeni w pobliżu obszaru piec – kocioł.
50. W celu redukcji emisji odorów podczas przestojów instalacji lub sytuacji awaryjnych instalację wyposażać w system dezodoryzacji powietrza pracujący w oparciu o węgiel aktywny.
51. W celu minimalizacji wytworzonych odpadów dokonywać systematycznych przeglądów instalacji i urządzeń, poddawać je bieżącej konserwacji oraz sukcesywnie dokonywać remontów.
52. W układzie odżużlania wykorzystywać odżużlacz z zamknięciem wodnym celem chłodzenia odpadów do temperatury około $80\text{-}90^\circ\text{C}$ co pozwoli na jego bezpieczny transport do miejsca magazynowania. Odżużlacz należy zaprojektować w sposób zapewniający uszczelnienie paleniska, tzw. zamknięcie wodne, oraz w sposób zapobiegający przedostawaniu się niekontrolowanego powietrza do paleniska.
53. Odpady żużla (19 01 12) z odżużlacza należy usuwać poprzez kanał wyjściowy za pomocą wypychacza o napędzie hydraulicznym.
54. Odpady żużla (19 01 12) należy magazynować na utwardzonym, szczelnym, zadaszonym placu o powierzchni 390 m^2 pozwalającym na magazynowanie odpadów do 30 dni pracy instalacji (opcjonalnie w kontenerze). Odpady żużla należy magazynować w sposób uniemożliwiający przedostawanie się odpadów do środowiska.
55. Pyły kotłowe pochodzące z lejów pod kotłem i ekonomizerem (wymiennikiem) oraz z układu oczyszczania spalin (19 01 15*) oraz odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych w tym odpady węgla aktywnego (19 01 07*) należy transportować za pomocą szczelnego układu przesyłowego do silosów lub alternatywnie szczelnych kontenerów magazynowych.
56. Odpady o kodach 19 01 07*, 19 01 15* należy magazynować selektywnie w silosach/zbiornikach o pojemności odpowiednio 39 m^3 oraz 17 m^3 pozwalającej

magazynować odpady przez 21 dni, usytuowanych na utwardzonym podłożu w sąsiedztwie hali technologicznej.

57. Załadunek odpadów o kodach 19 01 07*, 19 01 15* z miejsca magazynowania na środki transportu należy prowadzić za pomocą rękawa załadunkowego w sposób uniemożliwiający przedostawanie się odpadów do środowiska.
58. Odpady niebezpieczne powstające na etapie eksploatacji inwestycji należy magazynować selektywnie w beczkach/pojemnikach usytuowanych w wyznaczonych miejscach na terenie inwestycji (zamykane pomieszczenia magazynowe na terenie hali technologicznej spalania i odzysku ciepła, hali technologicznej oczyszczania spalin lub innych miejscach wyznaczonych przez operatora).
59. Miejsce przeznaczone do magazynowania odpadów niebezpiecznych należy wyposażyć w sorbenty do neutralizacji ewentualnych wycieków odpadów do środowiska.
60. Odpady inne niż niebezpieczne powstające na etapie eksploatacji inwestycji należy magazynować selektywnie w odpowiednich pojemnikach usytuowanych w wyznaczonych miejscach na terenie inwestycji (pomieszczenia magazynowe na terenie hali technologicznej spalania i odzysku ciepła, hali technologicznej oczyszczania spalin).
61. Odpady niebezpieczne oraz inne niż niebezpieczne powstające w związku z eksploatacją przedmiotowej inwestycji należy przekazywać uprawnionym podmiotom posiadającym uregulowany stan formalno-prawny z zakresu gospodarki odpadami, gwarantującym zagospodarowanie odpadów zgodnie z prawem.
62. Dla Zakładu termicznego przekształcania odpadów należy opracować plan zapobiegania, wykrywania i kontroli ryzyka pożarowego obejmujący:
 - automatyczny system wykrywania ognia i ostrzegania,
 - wykorzystanie automatycznego systemu kontroli i przeciwdziałania pożarom.
63. Należy zastosować system automatycznej detekcji ognia i gaszenia obejmujący instalację termicznego przekształcania odpadów.
64. W przypadku wystąpienia awarii, postoju linii termicznego przekształcania odpadów oraz zapelnienia magazynów w ilości uniemożliwiającej przyjmowanie kolejnej partii odpadów, należy wstrzymać dostawę odpadów.
65. Instalację termicznego przekształcania odpadów należy wyposażyć we wszystkie urządzenia kontroli i sterowania konieczne do prowadzenia i nadzoru procesu oraz wyposażenie pomocnicze, jak również we wszelkie oprzyrządowanie konieczne do kontroli i sterowania całości zaproponowanych urządzeń: wskaźników lokalnych, czujników pomiarowych, analizatorów, detektorów, siłowników, zaworów regulacyjnych, elektrozaworów, itp.
66. System kontroli i sterowania należy zaprojektować jako system rozproszony (podział zadań), zhierarchizowany, zorganizowany na różnych poziomach i kierowanych centralnie.
67. Odzysk energii z paliwa/odpadów należy prowadzić w kotle odzysknicowym wodnym lub parowym zintegrowanym z paleniskiem gdzie energia gorących spalin ulegnie przekształceniu w energię gorącej wody lub pary wodnej.
68. Wyprodukowaną energię cieplną uzyskaną ze spalania odpadów należy przekazywać do sieci ciepłowniczej w Zamościu.

69. Eksploatację instalacji należy prowadzić zgodnie z wymaganiami dotyczącymi prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów oraz wszystkimi wymogami najlepszej dostępnej techniki (BAT).
70. W przypadku wystąpienia zakłóceń w procesie termicznego przekształcania odpadów, w tym w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję do powietrza, natychmiast wstrzymać podawanie odpadów do instalacji.
71. Celem ochrony środowiska gruntowo-wodnego należy zapewnić w poszczególnych obiektach szczelne, wybetonowane posadzki, zbiorniki hydrauliczne zamontować w wannach z zabezpieczeniem wycieku płynów hydraulicznych, z odpowiednio ukształtowanym spadkiem dna i studzienką.
72. Grunt i wody gruntowe należy zabezpieczyć przed przedostawaniem się do nich zanieczyszczeń z powierzchni ziemi poprzez skierowanie zanieczyszczonych wód opadowych przez osadnik i separator substancji ropopochodnych do systemu kanalizacji deszczowej.
73. Zabezpieczenia wody z istniejącego na terenie zakładu ujęcia wód podziemnych oraz z miejskiej sieci wodociągowej, na warunkach określonych przez jej administratora.
74. Ścieki przemysłowe generowane na terenie instalacji głównie w wyniku utrzymania czystości należy ujmować przez wewnętrzną kanalizację przemysłową i kierować do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej, na warunkach określonych przez administratora sieci.
75. Ścieki bytowe zarówno na etapie realizacji, jak i eksploatacji odprowadzać do kanalizacji sanitarnej.
76. W ramach racjonalnej (zrównoważonej) gospodarki wodą, „czyste” wody opadowe i roztopowe z powierzchni dachowych należy wykorzystywać w procesach technologicznych np. w procesie gaszenia żużla, na cele utrzymania porządku i czystości itp.
77. Teren wokół obiektu należy otoczyć pasem zieleni izolacyjnej wielopiętrowej z doбором gatunków iglastych i liściastych występujących w naturalnym środowisku otaczającym teren inwestycji, zgodnie z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Zamościa dla terenów z funkcją podstawową urządzeń i obiektów ciepłownictwa, oznaczonych symbolem 31.27C.

3. W dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w szczególności do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę, należy uwzględnić następujące wymagania dotyczące ochrony środowiska:

1. Zaprojektować instalację do termicznego przekształcania odpadów pracującą w oparciu o kocioł w technologii rusztowej o mocy wprowadzanej w paliwie nie więcej niż 6,5 MWt o maksymalnej przepustowości instalacji na poziomie ok. 1,94 Mg/h oraz maksymalnej ilości przetwarzanych odpadów wynoszącej maks. 17 005 Mg/rok przy maksymalnym możliwym czasie pracy instalacji równym 8 760 h/rok.
2. Komorę spalania kotła wyposażać w palnik pomocniczy (palniki pomocnicze) opalany olejem opałowym lekkim o zawartości siarki <0,1% lub gazem ziemnym, używany do:
 - rozruchu i stabilizowania procesu spalania do temperatury min. 850°C,

- pełnienie roli wspomagającej do stałego utrzymywania wymaganej temperatury 850°C przez minimum 2 sekundy oraz pełnienie roli wspomagania rozruchu i zatrzymania instalacji.
3. Dla nowej linii technologicznej zaprojektować emitor o wysokości ok. 35 m i średnicy ok. 0,75 m.
 4. Zaprojektować wielostopniowy system oczyszczania spalin składający się z:
 - systemu selektywnej niekatalitycznej redukcji tlenków azotu SNCR,
 - systemu suchego/półsuchego oczyszczania spalin (redukcja gazów kwaśnych HCl, SO_x, HF), systemu redukcji związków organicznych i metali ciężkich poprzez ich adsorpcję na powierzchni węgla aktywnego,
 - systemu odpylania, gwarantującego odpylenie spalin do poziomu <10 mg/m³_u (średni dobowy standard emisyjny) przy zawartości 11% tlenu w gazach odlotowych, gaz suchy,
 5. Zaprojektować system kontroli i sterowania procesem spalania, który będzie blokował dozowanie odpadów w następujących sytuacjach:
 - podczas rozruchu instalacji, dopóki temperatura w reprezentatywnych miejscach komory spalania nie osiągnie wymaganej temperatury minimalnej 850°C,
 - temperatura w reprezentatywnych miejscach komory spalania spadnie poniżej wymaganej temperatury minimalnej, tzn. 850°C,
 - system ciągłego monitorowania będzie alarmował w sytuacji przekroczenia dopuszczalnego poziomu emisji zanieczyszczeń standardowych do powietrza.
 6. W ramach inwestycji należy zaprojektować: portiernię wraz z wagami, halę wyładunkowo-magazynową, halę technologiczną spalania i odzysku ciepła, halę technologiczną oczyszczania spalin, plac tymczasowego magazynowania żużla, jeden komin, silos Ca(OH)₂, silos węgla aktywnego, zbiornik wody amoniakalnej, zbiornik oleju opałowego, silos/zbiornik pyłów z kotłów zawierające substancje niebezpieczne (odpad o kodzie 19 01 15*), silos/zbiornik pozostałości z oczyszczania spalin (odpad o kodzie 19 01 07*), drogi, place manewrowe itp.
 7. Zaprojektować system dezodoryzacji powietrza z bunkra odpadów/hali wyładunkowej, w technologii opartej na zastosowaniu węgla aktywnego, wykorzystywany podczas planowanych przestojów lub ewentualnej sytuacji awaryjnej.
 8. Dla systemu dezodoryzacji zaprojektować emitor o parametrach: wysokość ok. 16 m, średnica ok. 0,8 m.
 9. Wszystkie pomieszczenia zakładu termicznego przekształcania odpadów należy zaprojektować w taki sposób, aby posiadały utwardzone szczelne podłoże.
 10. Należy zaprojektować układ odżużlania odpadów paleniskowych w oparciu o mokry system odżużlania.
 11. Na terenie Zakładu należy zaprojektować system wykrywania ognia jego ostrzegania oraz systemów kontroli i przeciwdziałania pożarom.
 12. Pomieszczenia Zakładu należy zaprojektować z materiałów o odpowiedniej klasie odporności pożarowej stosownie do istniejącego zagrożenia.
 13. Zaprojektowane rozwiązania techniczne powinny uwzględniać technologie minimalizujące zużycie wody tj. zamknięte obiegi, odzysk wody procesowej w celu jej

ponownego wykorzystania, możliwie maksymalne wykorzystanie wód opadowych i roztopowych na cele porządkowe itp.

14. Poziom mocy akustycznej hali wyładunkowo-magazynowej nie może przekraczać wartości 93 dB (A) w porze dnia i nocy.
15. Poziom mocy akustycznej hali technologicznej spalania i odzysku ciepła nie może przekraczać wartości 93 dB (A) w porze dnia i nocy.
16. Poziom mocy akustycznej hali technologicznej oczyszczania spalin nie może przekraczać wartości 35 dB (A) w porze dnia i nocy.
17. Poziom mocy akustycznej komina nie może przekraczać wartości 90 dB (A) w porze dnia i nocy.
18. Wartość izolacyjności akustycznej właściwej przegrody ścian wykonanych z żelbetu wykończonych podwójną warstwą płyt z wypełnieniem nie może być mniejsza niż 39 dB.
19. Wartość izolacyjności akustycznej właściwej przegrody ścian wykonanych z pojedynczych powlekanych blach ocieplanych nie może być mniejsza niż 25 dB.
20. Wartość izolacyjności akustycznej właściwej przegrody dachów wykonanych z płyt betonowych nie może być mniejsza niż 31 dB.
21. Wartość izolacyjności akustycznej właściwej przegrody dachów wykonanych z płyt warstwowych z rdzeniem i okładzinami nie może być mniejsza 23 dB.
22. W celu zminimalizowania rozprzestrzeniania się ewentualnych zanieczyszczeń do powietrza (w tym substancji zapachowych) i emisji hałasu powstających podczas prowadzonego procesu oraz minimalizacji oddziaływania obiektów kubaturowych na lokalny krajobraz (rolniczy) należy wyznaczyć pas zieleni średnio i wysokopiennej o minimalnej szerokości 2 m zróżnicowanej gatunkowo (z drzew i krzewów zaliczanych do gatunków rodzimych) z uwzględnieniem wymogów drzew (zasięg systemu korzeniowego jest taki jak zasięg korony, a czasem większy).

II. Nie określám wymogów w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska Dz. U. z 2020 r., poz. 1219 ze zm.), ponieważ przedsięwzięcie nie zalicza się do grupy zakładów stwarzających takie zagrożenie.

III. Nie określám wymogów w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, ponieważ dla przedsięwzięcia nie przeprowadzono transgranicznego oddziaływania na środowisko.

IV. Nie stwierdzam konieczności wykonania kompensacji przyrodniczej.

V. Nakładam obowiązek zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

1. Monitoring procesu termicznego przekształcania odpadów i oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko należy prowadzić zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym zakresie.
1. Nakładam obowiązek ciągłego i okresowego (raz na sześć miesięcy, a przez pierwszy rok eksploatacji instalacji – co najmniej raz na trzy miesiące) monitorowania wielkości emisji do powietrza i obowiązek przedłożenia informacji o wynikach w terminie 45 dni od jego wykonania regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, organowi

wydającemu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, marszałkowi województwa i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

2. Planowaną instalację należy wyposażać:

- we wszystkie urządzenia sterowania i kontroli konieczne do prowadzenia i nadzoru procesu oraz stanowisko do ciągłych i okresowych pomiarów emisji zanieczyszczeń z instalacji do powietrza zlokalizowane na kominie,
- w układ do ciągłych pomiarów emisji zanieczyszczeń, do powietrza mierzący stężenia substancji zanieczyszczających i parametry gazów odlotowych, takich jak: pył ogółem, dwutlenek siarki, tlenki azotu (w przeliczeniu na NO₂), tlenek węgla, chlorowodór, substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażonych jako całkowity węgiel organiczny (TOC), fluorowodór, oraz parametry procesu: stężenie tlenu, prędkość przepływu gazów odlotowych lub ciśnienie dynamiczne gazów odlotowych, temperatura gazów odlotowych w przekroju pomiarowym, ciśnienie statyczne lub bezwzględne gazów odlotowych, wilgotności bezwzględnej gazów odlotowych lub stopnia zawilżenia gazów odlotowych,
- w stanowisko do okresowych pomiarów emisji zanieczyszczeń: ołów, chrom, miedź, mangan, nikiel, arsen, kadm, rtęć, tal, antymon, wanad, kobalt, oraz dioksyny i furany.

3. Należy prowadzić monitoring parametrów procesowych układu spalania.

4. W ramach monitoringu układu oczyszczania spalin metodą SNCR należy prowadzić następujące pomiary:

- pomiar ciągły strumienia masy wtryskiwanego stałego mocznika,
- pomiar ciągły temperatury roztworu mocznika lub wody amoniakalnej,
- pomiar ciągły ciśnienia roztworu mocznika lub wody amoniakalnej.

5. W ramach monitoringu układu oczyszczania spalin metodą suchą/półsuchą:

- pomiar ciągły ilości wdmuchiwanego sorbentu,
- pomiar ciągły recyrkulatu z nieprzereagowanym sorbentem,
- pomiar ciągły stężenia SO₂ za filtrem workowym,
- pomiar ciągły ciśnienia przed i za filtrem workowym,
- pomiar ciągły temperatury spalin przed wejściem na filtry workowe.

6. Należy prowadzić monitoring odpadów dostarczanych do termicznego przekształcania pod kątem rodzajów oraz zawartości związków chlorowcoorganicznych, metali, siarki, kaloryczności, zawartości popiołów, w szczególności weryfikowania w dostarczanych odpadach deklarowanej zawartości udziału masowego chloru poniżej 1%.

VI. Nie stwierdzam konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

VII. Stwierdzam brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18.

VIII. Nakładam obowiązek sporządzenia analizy porealizacyjnej, mającej na celu porównanie ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz

planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia:

a) zakres analizy porealizacyjnej:

- i. wykonanie ciągłych i okresowych pomiarów emisji zanieczyszczeń do powietrza w zakresie i zgodnie z metodykami referencyjnymi określonymi w załączniku nr 3 Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 2286), przy czym pomiary okresowe w pierwszym roku eksploatacji instalacji należy prowadzić raz na dwa miesiące;
- ii. ocenę rzeczywistego zasięgu oddziaływania na powietrze atmosferyczne należy wykonać na podstawie wyników pomiarów określonych standardami emisyjnymi zanieczyszczeń w czasie 12 miesięcy normalnej eksploatacji instalacji przeliczonych na miarodajne rzeczywiste wskaźniki emisji, które następnie powinny posłużyć do obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu wykonanych zgodnie z metodyką referencyjną zawartą w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r., nr 16 poz. 87); otrzymane wyniki (z uwzględnieniem wartości tła i bez tła) należy zestawić z wynikami uzyskanymi na etapie raportu o oddziaływaniu na środowisko; w ramach analizy porealizacyjnej należy omówić opisane wyniki i przedstawić wnioski w zakresie rzeczywistego zasięgu oddziaływania na powietrze atmosferyczne;
- iii. wykonanie pomiarów kontrolnych natężenia hałasu z określeniem rzeczywistego zasięgu ich oddziaływania; ocenę rzeczywistego zasięgu oddziaływania na klimat akustyczny należy dokonać na podstawie wyników pomiarów hałasu w środowisku wykonanych jednorazowo po czasie 12 miesięcy normalnej eksploatacji instalacji; pomiary należy przeprowadzić zgodnie z wymaganiami określonymi w aktualnych przepisach prawa w miejscach położonych najbliżej zabudowy; otrzymane wyniki (z uwzględnieniem wartości tła akustycznego) należy zestawić z wynikami uzyskanymi na etapie raportu o oddziaływaniu na środowisko; w ramach analizy porealizacyjnej należy omówić opisane wyniki i przedstawić wnioski w zakresie rzeczywistego zasięgu oddziaływania na klimat akustyczny;

b) Termin wykonania i przedstawienia analizy porealizacyjnej:

- i. wykonać w terminie 12 miesięcy od rozpoczęcia normalnej eksploatacji instalacji i przekazać właściwym organom w terminie 6 miesięcy od dnia jej wykonania;

c) Organy, którym należy przedstawić wyniki przeprowadzonej analizy porealizacyjnej:

- i. Prezydent Miasta Zamość,
- ii. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie,
- iii. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Lublinie.

IX. Charakterystyka przedsięwzięcia – załącznik nr 1 do niniejszej decyzji, stanowi integralną część decyzji.

UZASADNIENIE

W dniu 21 marca 2018 r. do Prezydenta Miasta Zamość wpłynął wniosek inwestora Veolia Wschód Sp. z o.o., ul. Hrubieszowska 173, 22-400 Zamość (podpisany przez członków zarządu – Pana Romana Trześniowskiego i Pana Janusza Lewickiego zgodnie z zasadami reprezentacji) o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Rozbudowa ciepłowni w Zamościu w oparciu o gospodarkę obiegu zamkniętego na działkach o numerze ewidencyjnym 132/1 (teren lokalizacji przedsięwzięcia), 132/2 i 110/5 (teren opcjonalnego przyłączenia do sieci gazowej) i przeprowadzeniu postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Do wniosku zgodnie z art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko załączone zostały wszystkie wymagane prawem załączniki w tym karta informacyjna przedsięwzięcia „Rozbudowa ciepłowni w Zamościu w oparciu o gospodarkę obiegu zamkniętego” z marca 2018 r.

Po przeanalizowaniu złożonego materiału dowodowego stwierdzono, że planowane przedsięwzięcie zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 80 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 71), w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839) należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Prezydent Miasta Zamość pismem z dnia 17 kwietnia 2018 r., znak BOS-ZM.6220.7.2018.MT, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego oraz art. 33 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wszczął postępowanie w sprawie wydania decyzji środowiskowej dla przedsięwzięcia pn. „Rozbudowa ciepłowni w Zamościu w oparciu o gospodarkę obiegu zamkniętego”. Informacja o wszczęciu postępowania została podana do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie zawiadomienia na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Zamość oraz na stronie Biuletynu Informacji Publicznej. Ponadto, Prezydent Miasta Zamość wskazał, iż ze względu na ilość stron postępowania przekraczającą 20 kolejne czynności w sprawie ogłaszane będą przez obwieszczenie w sposób zwyczajowo przyjęty, tj. na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Zamość i na stronie Biuletynu Informacji Publicznej.

Na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, pismami z dnia 17 kwietnia 2018 r., znak BOS-ZM.6220.7.2018.MT, Prezydent Miasta Zamość zwrócił się do organów współdziałających o opinię co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby – co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, tj. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie, Wydział Spraw Terenowych III w Zamościu, Dyrektora Zarządu Zlewni w Zamościu Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Zamościu.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Zamościu, po zapoznaniu się z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z kartą informacyjną przedsięwzięcia, pismem z dnia 23 kwietnia 2018 r., znak NZ.700.19.2018 (data wpływu do Prezydenta Miasta Zamość: 30 kwietnia 2018 r.) wyraził opinię, że istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i jednocześnie określił zakres raportu.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie, Wydział Spraw Terenowych III w Zamościu po zapoznaniu się z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z załącznikami, w tym kartą informacyjną przedsięwzięcia, pismem z dnia 27 kwietnia 2018 r., znak WSTIII.4220.16.2018.MP (data wpływu do Prezydenta Miasta Zamość: 27 kwietnia 2018 r.) działając na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 i 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wyraził opinię, że dla przedsięwzięcia pn. „Rozbudowie ciepłowni w Zamościu w oparciu o gospodarkę obiegu zamkniętego” istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i ustalił zakres raportu oddziaływania na środowisko w oparciu o art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Dyrektor Zarządu Zlewni w Zamościu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, po zapoznaniu się z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz kartą informacyjną przedsięwzięcia, pismem z dnia 5 czerwca 2018 r., znak LU.ZZŚ.3.436.81.2018.ML (data wpływu do Prezydenta Miasta Zamość: 7 czerwca 2018 r.) na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 4 i ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stwierdził natomiast brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ze względu na brak negatywnego wpływu na osiągnięcie celów środowiskowych biorąc pod uwagę lokalizację terenu przeznaczonego na inwestycję na obszarze jednolitych części wód powierzchniowych, tj. „Łabuńka do Czarnego Potoku” PLRW 20002324249 i jednolitych części wód podziemnych „JCWPd nr 90” PLGW 200090. Ponadto określił, iż w istniejącym stanie ścieki opadowe i roztopowe powstające na terenie planowanej inwestycji odprowadzane są systemem kanalizacji deszczowej do kolektora deszczowej miejskiej sieci kanalizacyjnej.

W związku z tym Prezydent Miasta Zamość postanowieniem z dnia 5 lipca 2018 r., znak: BOS-ZM.6220.7.2018.MT, na podstawie art. 123 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 63 ust. 1 i ust. 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, a także §3 ust. 1 pkt 80 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 71), nałożył obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia i ustalił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w oparciu o art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Ponadto, Prezydent Miasta Zamość postanowieniem z dnia 5 lipca 2018 r., znak: BOS-ZM.6220.7.2018.MT, na podstawie art. 63 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zawiesił postępowanie do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

W dniu 7 sierpnia 2018 r. do Prezydenta Miasta Zamość wpłynął wniosek Towarzystwa na rzecz Ziemi z siedzibą w Oświęcimiu, ul. Leszczyńskiej 7, 32-600 Oświęcim o dopuszczenie do udziału w postępowaniu administracyjnym. Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2018 r., znak BOS-ZM.6220.7.2018.MT, Prezydent Miasta Zamość dopuścił do udziału w postępowaniu Towarzystwo na rzecz Ziemi z siedzibą w Oświęcimiu.

W dniu 3 września 2018 r. wpłynęło do Prezydenta Miasta Zamość „Stanowisko nr XLVIII/8/18 Rady Gminy Zamość z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie planowanej budowy spalarni odpadów w Zamościu przy ulicy Hrubieszowskiej 173 przez Sp. z o.o. Veolia Wschód” w którym Rada Gminy Zamość stanowczo sprzeciwiła się planowanej inwestycji.

Następnie, pismem znak: BOS-ZM.6220.7.2018.MT z dnia 5 września 2018 r. Prezydent Miasta Zamość przekazał wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do rozpatrzenia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Lublinie, argumentując, iż wnioskodawcą jest podmiot zależny od organu właściwego do wydania decyzji tj. Prezydenta Miasta Zamość, ponieważ Miasto Zamość posiada udziały w spółce Veolia Wschód sp. z o.o. (wcześniej Dalkia Zamość sp. z o.o. i Dalkia Wschód sp. z o.o.). Organ pismem z dnia 6 września 2018 roku, znak: BOS-ZM.6220.7.2018.MT, zawiadomił wnioskodawcę o przekazaniu wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach według właściwości do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie.

Pismem z dnia 13 września 2018 r., znak WOOŚ.420.146.2018.KK Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie wystąpił do Prezydenta Miasta Zamość o wskazanie dokumentacji potwierdzającej stosunek zależności wnioskodawcy w stosunku do Miasta Zamość, a także o przesłanie stosownej uchwały Rady Miasta w sprawie wyrażenia zgody na zakup udziałów firmy Veolia Wschód Sp. z o.o. wraz z wykazem udziałów Miasta Zamość w spółkach miejskich. Uzupełnienie przedłożono wraz z pismem z dnia 24 września 2018 r., znak: BOS-ZM.6220.7.2018.MT.

W piśmie z dnia 18 października 2018 r., znak: WOOŚ.420.146.2018.KK Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie wskazał, iż przedłożona dokumentacja nie potwierdza stosunku zależności inwestora od Gminy Miejskiej Zamość, tym samym nie potwierdza kompetencji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia.

W związku z protestami mieszkańców Miasta Zamość dotyczącymi rozbudowy ciepłowni, Rada Miasta Zamość podjęła Uchwałę nr XLV/557/2018 z dnia 1 października 2018 r. w sprawie stanowiska Rady Miasta Zamość dotyczącego sprzeciwu budowy spalarni odpadów przy ulicy Hrubieszowskiej w Zamościu, w której wyraziła sprzeciw w sprawie budowy.

W dniu 6 listopada 2018 r. pismem znak: BR.0004.15.2018 z dnia 31 października 2018 r. wpłynęło Stanowisko Rady Powiatu w Zamościu z dnia 19 października 2018 r. w sprawie planowanej budowy spalarni odpadów w Zamościu przy ulicy Hrubieszowskiej, w którym stanowczo sprzeciwiono się planowanej inwestycji.

Prezydent Miasta Zamość przekazał Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Lublinie powyższą dokumentację oraz uchwały dotyczące udziałów Miasta Zamość w spółce będącej wnioskodawcą, a pismem z dnia 14 listopada 2018 r., znak BOS-ZM.6220.7.2018.KU, podtrzymał stanowisko, iż organem właściwym do rozpatrzenia jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie.

Pismem z dnia 4 grudnia 2018 r., znak: BOS-ZM.6220.7.2018.MT, Prezydent Miasta Zamość przesłał Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Lublinie zgodnie z właściwością wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu w charakterze strony następujących osób: Agnieszka Andruszek, Jerzy Andruszek, Aneta Smoła, Stanisław Smoła, Małgorzata Puźniak, Marek Puźniak.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie pismem z dnia 3 grudnia 2018 r., znak WOOŚ.420.146.2018.KK (data wpływu do Prezydenta Miasta Zamość: 7 grudnia 2018 r.) przekazał Prezydentowi Miasta Zamość całość dokumentacji w celu dalszego procedowania, nie

znajdując przesłanek potwierdzających właściwość Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie do wydania przedmiotowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W tej sytuacji Prezydent Miasta Zamość pismem z dnia 23 stycznia 2019 r., znak BOS-ZM.6220.7.2018.MT, na podstawie art. 22 §3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego i art. 4 w związku z art. 15 §1 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U z 2019 r., poz. 2325 z późn. zm.) zwrócił się do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego w przedmiocie wskazania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

Naczelny Sąd Administracyjny po rozpoznaniu wniosku Prezydenta Miasta Zamość o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego postanowieniem z dnia 19 marca 2019 r. (sygn. akt II OW 11/19) wskazał Prezydenta Miasta Zamość jako organ właściwy do rozpoznania sprawy. Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, iż okoliczność, że Prezydent jest organem wykonawczym Rady Miasta Zamość i ma wykonywać podjęte przez Radę Miasta uchwały, nie stoi na przeszkodzie jego kompetencji do przeprowadzenia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia, co do którego Rada Miejska wyraziła swój sprzeciw w uchwale. Negatywne stanowisko Rady Miasta odnośnie do realizacji inwestycji nie wpływa na kompetencję Prezydenta Miasta Zamość do rozpatrzenia sprawy dotyczącej decyzji środowiskowej dla tej inwestycji.

W dniu 5 kwietnia 2019 r. wnioskodawca przedłożył do Prezydenta Miasta Zamość raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia „Rozbudowa ciepłowni w Zamościu w oparciu o gospodarkę obiegu zamkniętego” opracowany przez zespół pod kierunkiem Radosława Falkowskiego, SAVONA PROJECT sp. z o.o, ul. Urszulańska 3, 33-100 Tarnów, w marcu 2019.

Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2019 r., znak BOS-ZM.6220.7.2018.MT, Prezydent Miasta Zamość podjął zawieszone postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W dniu 7 czerwca 2019 r. do Prezydenta Miasta Zamość wpłynął dokument „Stanowisko nr VIII/1/19 Rady Gminy Zamość z dnia 30 maja 2019 r. w sprawie planowanej budowy spalarni odpadów w Zamościu przy ulicy Hrubieszowskiej 173 przez Sp. z o.o. Veolia Wschód” w którym Rada Gminy Zamość stanowczo sprzeciwiła się planowanej inwestycji.

W dniu 23 lipca 2019 r. Prezydent Miasta Zamość zawiadomił pismem znak: BOS-ZM.6220.7.2019.KU o dołączeniu dwóch dokumentów w sprawie postępowania dotyczącego wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Rozbudowa ciepłowni w Zamościu w oparciu o gospodarkę obiegu zamkniętego” przekazane przez Towarzystwo na rzecz Ziemi z siedzibą w Oświęcimiu tj.: „Koreferat do raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn. «Rozbudowa ciepłowni w Zamościu w oparciu o gospodarkę obiegu zamkniętego»” opracowany przez Krzysztofa Okrasińskiego i Małgorzatę Siennicką – Pracownia Ochrony Środowiska „Zielone Oko”, ul. Armii Krajowej 25/7, 58-100 Świdnica oraz „Notatka służbowa z przeprowadzenia terenowej kontroli teriologicznej w Zamościu na działkach przylegających do działki nr 132/1 mającej na celu identyfikację stanowisk chomika europejskiego *Criteus criteus* sporządzona przez Pawła Kołodziejczyka, P.H.U. Kołodziejczyk Paweł, ul. Kosynierów 7/72, 21-040 Świdnik. Powyższe zawiadomienie zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Zamość oraz na stronie Biuletynu Informacji Publicznej. Towarzystwo na rzecz Ziemi z siedzibą w Oświęcimiu wniosło o uznanie tych dokumentów za wnioski dowodowe do toczącego się postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przesłało je drogą elektroniczną w dniu 15 lipca 2019 r. na adresy elektroniczne: Biura Ochrony

Środowiska i Zieleni Miejskiej Urzędu Miasta Zamość (bos@zamosc.pl), Kierownika Biura Ochrony Środowiska i Zieleni Miejskiej UM Zamość Pani Katarzyny Fornal-Urbańczyk oraz sekretariatu Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie (sekretariat.lublin@rdos.gov.pl).

Pismem z dnia 29 lipca 2019 r., znak RG.0004.8.2019, Rada Gminy Sitno przekazała Prezydentowi Miasta Zamość prowadzącemu postępowanie Uchwałę nr XI/71/2019 Rady Gminy Sitno z dnia 26 lipca 2019 roku w sprawie wyrażenia sprzeciwu wobec planowanej budowy spalarni odpadów w Zamościu przy ulicy Hrubieszowskiej 173 przez sp. z o.o. Veolia Wschód, w której Rada Gminy Sitno stanowczo sprzeciwiła się planowanej inwestycji.

W dniu 16 sierpnia 2019 r. do Prezydenta Miasta Zamość wpłynęła petycja Społecznego komitetu „Nie dla spalarni śmieci w Zamościu” z dnia 15 sierpnia 2019 r. oraz apel z 18 lipca 2019 r. zawierający ponad 3000 podpisów mieszkańców związana z wyrażeniem sprzeciwu wobec planowanej inwestycji. Prezydent Miasta Zamość pismem z dnia 2 września 2019 r., znak: GK-OS.6220.7.2019.DT, odpowiedział na tę petycję informując, iż na XII sesji Rady Miasta Zamość z dnia 26 sierpnia 2019 roku, Rada Miasta Zamość przyjęła uchwałę inwestycyjną w sprawie przystąpienia do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Zamość na terenie objętym inwestycją.

W ramach prowadzonej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, na podstawie art. 77 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, Prezydent Miasta Zamość pismem z dnia 16 kwietnia 2019 r., znak BOS-ZM.6220.7.2018.MT, wystąpił do organów współdziałających tj. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie, Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Lublinie i Dyrektora Zarządu Zlewni w Zamościu Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, z prośbą o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia oraz przekazał raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia przedłożony przez wnioskodawcę.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Zamościu, po zapoznaniu się z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, pismem z dnia 28 maja 2019 r., znak NZ.700.26.2019 (data wpływu do Prezydenta Miasta Zamość: 28 maja 2019 r.) pozytywnie uzgodnił warunki realizacji przedsięwzięcia z czterema zastrzeżeniami. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Zamościu stwierdził, iż przedsięwzięcie po spełnieniu zawartych warunków nie spowoduje przekroczeń dopuszczalnych emisji substancji do środowiska.

Dyrektor Zarządu Zlewni w Zamościu Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie w piśmie z dnia 22 lipca 2019 roku, znak LU.RZŚ.436.30.2019.MB, poinformował o braku podstaw do wydania opinii, gdyż Dyrektor Zlewni w Zamościu pismem z dnia 5 czerwca 2018 r., znak LU.ZZŚ.3.436.81.2018.ML (data wpływu do Organu: 7 czerwca 2018 r.) wyraził opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ze względu na brak negatywnego wpływu na osiągnięcie celów środowiskowych.

Pismem z dnia 14 sierpnia 2019 r., znak WOOS.4241.19.2019.KK.4, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie wezwał do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przedłożonego przez wnioskodawcę w zakresie m.in. określenia, czy planowana inwestycja jest zgodna z założeniami i wymaganiami WPGO WL 2022, w zakresie gospodarki odpadami, ochrony powietrza, ochrony wód i gospodarki wodno-ściekowej, ochrony przed hałasem w terminie 30 dni od otrzymania pisma. Uzupełnienia przekazane przez inwestora zostały przekazane organom współpracującym pismem znak BOS-ZM.6220.7.2018.DT z dnia 30 września 2019 r.

Pismem z dnia z 23 października 2019 r., znak NZ.700.26.2019 (data wpływu do Prezydenta Miasta Zamość: 25 października 2019 roku) Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Zamościu, po zapoznaniu się z materiałami stanowiącymi uzupełnienie informacji zawartych w raporcie o przewidywanym oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, zmienił uprzednio wydaną opinię z 28 maja 2019 roku, znak NZ.700.26.2019, i pozytywnie zaopiniował warunki realizacji przedsięwzięcia ze dwoma wskazaniem (zastępującymi zastrzeżenia wyrażone w piśmie z dnia 28 maja 2019 r., znak NZ.700.26.2019), które zostały uwzględnione w sentencji niniejszej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Natomiast pismem z dnia 24 października 2019 r., znak WOOŚ.4241.19.20149.KK.5 (data wpływu do Prezydenta Miasta Zamość: 25 października 2019 r.) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie poinformował o prowadzeniu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na wykonanie ekspertyzy do wykonanego przez SAVONA PROJECT sp. z o.o. raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem z dnia 19 grudnia 2019 roku, znak: WOOŚ.4241.19.2019.KK.6, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie poinformował, że w porozumieniu z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska przygotował i przeprowadził postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem było przygotowanie opracowania pt. „Analiza i wnioski do raportu o oddziaływaniu na środowisko opracowanego dla przedsięwzięcia pn. «Rozbudowa ciepłowni w Zamościu w oparciu o gospodarkę obiegu zamkniętego»”. Ekspertyzę wykonał Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla w Zabrzu. W oparciu o przedmiotowe opracowania eksperckie oraz po przeanalizowaniu przedłożonych uzupełnień do raportu Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie ponownie wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w zakresie m.in. uzupełnienia opisu przewidywanego systemu kontroli jakości dostarczanej frakcji kalorycznej odpadów pre-RDF i RDF, technologii stosowanej przez wnioskodawcę, kwestii w zakresie gospodarki odpadami, ochrony powietrza, ochrony wód i gospodarki wodno-ściekowej, w terminie 30 dni od otrzymania pisma. Pismem z 16 stycznia 2020 r. (data wpływu: 17 stycznia 2020 r.) inwestor Veolia Wschód sp. z o.o. wniósł o przedłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi, a informacje uzupełnił pismem z dnia 14 lutego 2020 r. (znak: VWSD/RPS/1-2770/2020, data wpływu: 14 lutego 2020 r.).

Pismem z dnia 22 kwietnia 2020 r. znak: WOOŚ.4241.19.2019.KK.7 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie wezwał do przedłożenia wyjaśnień oraz uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w zakresie dotyczącym m.in. gospodarki odpadami, ochrony wód i gospodarki wodno-ściekowej w terminie 30 dni od otrzymania pisma. Natomiast pismem z dnia 22 kwietnia 2020 r., znak WOOŚ.4241.19.2019.KK.8, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie wezwał do uzupełnienia w terminie 30 dni od otrzymania pisma raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w zakresie wyjaśnienia czy po uruchomieniu inwestycji zostaną wyłączone kotły węglowe w kotłowni C2. Wnioskodawca udzielił wyjaśnień na wezwanie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie i uzupełnił raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko pismem z 22 maja 2020 r., znak VWSD/PR/1-3410/2020 (data wpływu do Prezydenta Miasta Zamość: 22 maja 2020 roku).

Pismem z dnia 9 czerwca 2020 r., znak NZ.700.26.2019, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Zamościu po zapoznaniu się z przedstawianymi przez inwestora pismami dotyczącymi uzupełnień raportu o oddziaływaniu na środowisko poinformował, że opinia sanitarna znak NZ.700.26.2019 z dnia 23 października 2019 r. jest aktualna.

Dyrektor Zarządu Zlewni w Zamościu Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie w piśmie z dnia 30 czerwca 2020 r., znak LU.ZZŚ.3.436.68.2020.DB, na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 4 i ust.

3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poinformował o braku podstaw do zaopiniowania, gdyż Dyrektor Zlewni w Zamościu pismem z dnia 5 czerwca 2018 r., znak LU.ZZŚ.3.436.81.2018.ML (data wpływu do Prezydenta Miasta Zamość: 7 czerwca 2018 r.) wyraził opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ze względu na brak negatywnego wpływu na osiągnięcie celów środowiskowych. Zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Dyrektor Zarządu Zlewni w Zamościu nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W związku z powyższym brak jest podstaw prawnych do uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia z Dyrektorem Zarządu Zlewni w Zamościu.

W dniu 28 lipca 2020 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie wydał postanowienie, znak: WOOŚ.4241.19.2019.KK.9 (data wpływu do Prezydenta Miasta Zamość: 31 lipca 2020 r.), uzgadniające pozytywnie realizację przedsięwzięcia pn. „Rozbudowa Ciepłowni w Zamościu w oparciu o gospodarkę obiegu zamkniętego” z jednoczesnym: określeniem działań koniecznych do podjęcia na etapie realizacji i eksploatacji, wskazaniem działań dotyczących zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz wskazaniem konieczności sporządzenia analizy porealizacyjnej, które zostały uwzględnione w sentencji niniejszej decyzji.

Zgodnie z art 35b ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 797 z późn. zm.) minister właściwy do spraw klimatu powinien określić, w drodze rozporządzenia, listę instalacji przeznaczonych do termicznego przekształcania odpadów komunalnych lub odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych, z podziałem na istniejące, planowane do modernizacji, planowane do rozbudowy w zakresie zwiększenia mocy przerobowych i planowane do budowy, wskazując dla każdej instalacji moc przerobową istniejącą oraz moc przerobową planowaną, maksymalne terminy realizacji modernizacji, rozbudowy albo budowy oraz podmiot prowadzący instalację lub wskazany do prowadzenia instalacji. W sytuacji, gdy instalacja przeznaczona do termicznego przekształcania odpadów komunalnych lub odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych, nie została ujęta na liście, określonej w przepisach wydanych na podstawie ww. ust. 4, organ odmawia wydania dla tej instalacji decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pozwolenia na budowę, pozwolenia zintegrowanego lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów w tej instalacji. Termin wydania rozporządzenia został przesunięty przez ustawodawcę do 31 grudnia 2020 r. na podstawie art. 61 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r., poz. 568 z późn. zm.). Jednocześnie Ministerstwo Klimatu nie przygotowało rekomendacji dla organów prowadzących aktualnie postępowania co do sposobu działania.

Ze względu na powyższe okoliczności organ zasięgnął opinii prawnej komórki radców prawnych przy Urzędzie Miasta Zamość oraz Ministerstwa Klimatu co do dalszych czynności. W związku

z wejściem w życie ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r., poz. 2361), zgodnie z którą wykreślono art. 35b ustawy o odpadach, obowiązek określania listy instalacji przeznaczonych do termicznego przekształcania odpadów komunalnych lub odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych przestał obowiązywać.

W dniu 13 listopada 2020 r. Prezydent Miasta Zamość podał do publicznej wiadomości informację o możliwości udziału społeczeństwa przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, możliwości zapoznania się z dokumentacją oraz możliwości składania uwag i wniosków przez okres 30 dni, tj. od 14 listopada do 14 grudnia 2020 r. Równocześnie Prezydent Miasta Zamość poinformował o przeprowadzeniu w dniu 16 grudnia 2020 r. rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa w formie transmisji audiowizualnej.

W toku postępowania z udziałem społeczeństwa do Prezydenta Miasta Zamość wpłynęło 215 uwag i wniosków (również składane przy użyciu przygotowanego przez organ „formularza uwag i wniosków”). Prezydent Miasta Zamość przeanalizował wszystkie złożone pisma i zawarte w nich uwagi i wnioski. W wyniku przeprowadzonej analizy ustalił, że pisma stanowiły w większości wyrazy sprzeciwu i apele o odmowę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach bez odniesienia jednak do meritum rozpatrywanej sprawy. W części treść pism powtarzała się. Wśród złożonych pism Prezydent Miasta Zamość zidentyfikował 37 uwag i wniosków merytorycznych.

Pismami z dnia 28 stycznia 2021 r. i 1 marca 2021 r., znak BOS-ZM.6220.7.2018.AM, Prezydent Miasta Zamość przekazał wnioskodawcy zidentyfikowane uwagi i wnioski merytoryczne złożone w toku postępowania z udziałem społeczeństwa w celu odniesienia się przez wnioskodawcę. Wnioskodawca ustosunkował się do przesłanych uwag i wniosków merytorycznych złożonych w toku postępowania z udziałem społeczeństwa w piśmie z dnia 25 marca 2021 r., znak: VWSD/DR/1-5313/2021. Inwestor odniósł się do złożonych uwag i wniosków w następujący sposób:

1) na pytanie o informacje dotyczące zastosowanych filtrów, częstotliwości ich wymiany – zdaniem mieszkańców zbyt rzadkie wymiany mogą generować oszczędności

zadane przez Panią Agnieszkę Klimczuk w wiadomości e-mail z dnia 24.11.2020 r., Panią Kingę Pilip w piśmie z dnia 10.12.2020 r. i Panią Urszulę Pilip w piśmie z dnia 14.12.2020 r., Panią Iwonę Lipiec w wiadomości e-mail z dnia 14.12.2020 r. i Pana Rafała Lipca w wiadomości e-mail z dnia 24.11.2020 r. wnioskodawca odpowiedział co następuje:

W ramach planowanej instalacji zostanie zastosowany wielostopniowy system oczyszczania spalin, którego celem jest:

- usuwanie tlenków azotu – techniki pierwotne oraz selektywna niekatalityczna redukcja NO_x (SNCR),
- usuwanie kwaśnych nieorganicznych składników spalin HCl, HF, SO₂ – sucha (alternatywnie półsucha) metoda redukcji,
- usuwanie metali ciężkich, polichlorowanych dioksyn i furanów oraz związków organicznych – adsorpcja na węglu aktywnym,
- usuwanie pyłu (odpylanie spalin) – filtr tkaninowy.

Efektywny system odpylania jest bardzo istotny z punktu widzenia ochrony powietrza, ponieważ jest on nośnikiem emisji metali ciężkich (kadmu i talu, rtęci, arsenu, niklu, ołowiu, chromu, miedzi, manganu, antymonu) jak również cząsteczki pyłu są doskonałym sorbentem dioksyn. Zastosowanie nowoczesnych materiałów filtracyjnych, odpornych na wysokie temperatury (np. włókna szklane powlekane specjalnie preparowanym teflonem) umożliwia wysoki stopień odpylenia przy

jednoczesnym znacznym ograniczeniu stężenia dioksyn w spalinach. W przypadku filtrów tkaninowych warstwa ciała stałego (pył z sorbentem) osadzonego na tkaninie filtracyjnej pracuje bardzo skutecznie, co pozwala na osiągnięcie skuteczności przekraczającej nawet 99,9% (dla ziaren wielkości powyżej 1 µm).

W zakresie określonych standardami emisyjnymi substancji zanieczyszczających prowadzony będzie ciągły lub okresowy monitoring emisji do powietrza zgodny z wymaganiami rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2286).

Zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 21 stycznia 2016 r. w sprawie wymagań dotyczących prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów oraz sposobów postępowania z odpadami powstałymi w wyniku tego procesu w przypadku wystąpienia zakłóceń w procesie, w tym w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję do powietrza, powodujących przekraczanie standardów emisyjnych następuje natychmiastowe wstrzymanie podawania odpadów do spalarni odpadów.

Na terenie planowanej instalacji prowadzony będzie monitoring parametrów technicznych realizowany poprzez nadzór nad efektywnym funkcjonowaniem instalacji oraz poszczególnych urządzeń, zgodnie z ustalonym i zatwierdzonym przez kierownictwo zakładu harmonogramem przeglądów okresowych, planowych wymian podzespołów i remontów. Planowane przeglądy, remonty i konserwacja będą wykonywane tak często, aby wyeliminować prawdopodobieństwo wystąpienia nieplanowanych zatrzymań instalacji, które byłyby spowodowane ww. zakłóceniami procesu linii technologicznej, w tym nieprawidłowym stopniem oczyszczania na filtrze workowym.

2) na pytanie czy posiadacie Państwo informacje dotyczące emisji związków podczas spalania i ich ilości? Mieszkańcy wskazują najczęściej węglowodory aromatyczne i dioksyne jako potencjalnie kancerogenne związki emitowane z instalacji spalających odpady

zadane przez grupę mieszkańców: Panią Zofię Drabik, Panią Krystynę Łyszcz, Pana Marcina Fariona, Panią Iwonę Farion, Panią Elżbietę Kwaśniak, Pana Mariana Solana, Panią Ewę Szewczuk, Panią Martę Bekiert, Pana Stanisława Boronia, Pana Zygmunta Łyszcz, Pana Józefa Kwaśniaka, w pismach z dnia 14.12.2020 r., Panią Iwonę Lipiec w wiadomości e-mail z dnia 14.12.2020 r. i Pana Rafała Lipca w wiadomości e-mail z dnia 24.11.2020 r., Panią Renatę Buczek i Pana Tomasza Buczkę w wiadomościach e-mail z dnia 1.12.2020 r., Pana Janusza Kupczyka w wiadomości e-mail z dnia 26.11.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Obecnie obowiązującym w Polsce przepisem w zakresie standardów emisyjnych (dopuszczalnych poziomów emisji na wylocie z komina instalacji) jest rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1860).

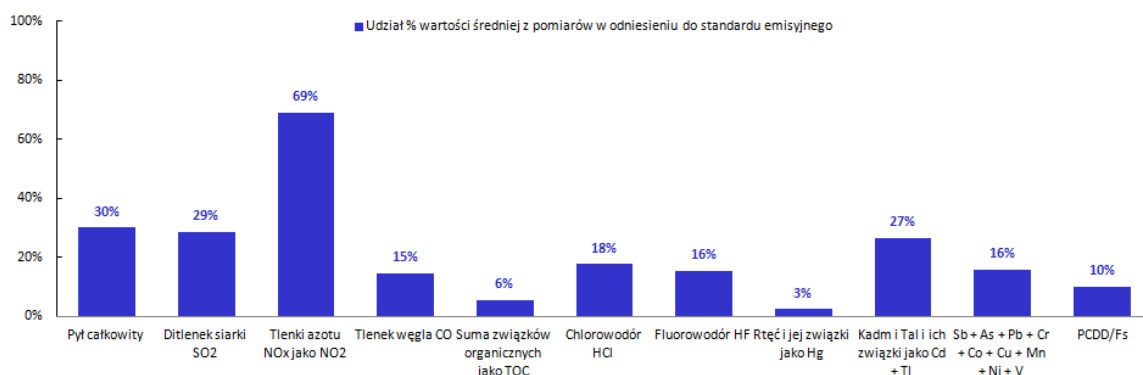
Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń spalania odpadów, dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów, w przypadku gdy moc cieplna ze spalania odpadów niebezpiecznych przekracza 40% nominalnej mocy cieplnej instalacji albo urządzenia, dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów, w przypadku gdy współspalanie odpadów odbywa się w taki sposób, że głównym celem instalacji albo urządzenia nie jest wytwarzanie energii lub innych produktów, ale termiczne przekształcanie odpadów, oraz dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów, w przypadku współspalania niepoddanych przeróbce zmieszanych odpadów komunalnych, z wyjątkiem odpadów innych niż niebezpieczne określonych w przepisach o klasyfikacji odpadów jako odpady o kodach 20 01 i 20 02) zostały określone w załączniku Nr 7 cytowanego rozporządzenia.

Zgodnie z cytowany załącznikiem nr 7 dopuszczalne standardy emisyjne wyrażone w mg/m^3_u (dla dioksyn i furanów w ng/m^3_u), przy zawartości 11% tlenu w gazach odlotowych zostały określone dla następujących substancji emitowanych w wyniku procesu termicznego przekształcania odpadów: pył, substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny, chlorowodór, fluorowodór, dwutlenek siarki, tlenek węgla, tlenki azotu, metale ciężkie i ich związki wyrażone jako metal (kadm + tal, rtęć, antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad) oraz dioksyny i furany.

W zakresie wszystkich wymienionych powyżej substancji zanieczyszczających na terenie planowanej instalacji prowadzony będzie ciągły lub okresowy monitoring emisji do powietrza zgodny z wymaganiami rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 2286).

Odnosnie do ilości emitowanych w instalacjach termicznego przekształcania zanieczyszczeń na poniższym rysunku przedstawiono osiągnięte poziomy średniej emisji zanieczyszczeń w polskich spalarniach odpadów w 2018 r. (Rzeszów, Białystok, Poznań, Konin) w porównaniu do dopuszczalnych prawem standardów emisyjnych z instalacji.

Rysunek 1: Osiągane poziomy średniej emisji zanieczyszczeń w polskich spalarniach odpadów w 2018 r. w porównaniu do dopuszczalnych standardów emisyjnych z instalacji

Źródło: Grzegorz Wielgoński, Termiczne przekształcanie odpadów, Racibórz, czerwiec 2020

Zgodnie z wynikami prowadzonych pomiarów w istniejących instalacjach termicznego przekształcania odpadów:

- w zdecydowanej większości przypadków emisja średnia zanieczyszczeń w polskich spalarniach odpadów kształtuje się w granicach od 3% do 30% dopuszczalnego standardu emisyjnego z instalacji;
- emisja dioksyn i furanów jest zazwyczaj na poziomie ok. 10% wartości dopuszczalnych;
- od początku użytkowania instalacji nie zarejestrowano przypadku przekroczenia standardów emisyjnych;
- pierwsze 3 lata eksploatacji spalarni odpadów komunalnych w Polsce potwierdzają, że są to instalacje bezpieczne, niskoemisyjne i nie wpływają na pogorszenie stanu jakości powietrza.

3) na uwagę dotyczącą obaw o zwiększoną emisję niebezpiecznych spalin oraz szkodliwych toksyn, prosba o krótkie przedstawienie efektu ekologicznego spalania odpadów komunalnych i wpływu na środowisko, zwłaszcza jakości powietrza – wskazanie zmian emisji gazów i pyłu z planowanej instalacji w porównaniu do emisji z równoważnej ilości paliw kopalnych

zawartą w Stanowisku Nr XLVIII/8/18 Rady Gminy Zamość z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie planowanej budowy spalarni odpadów w Zamościu przy ulicy Hrubieszowskiej 173 przez sp. z o.o. Veolia Wschód oraz Stanowisku Nr VIII/1/19 Rady Gminy Zamość z dnia 30 maja 2019 r. w sprawie planowanej budowy spalarni odpadów w Zamościu przy ulicy Hrubieszowskiej 173 przez sp. z o.o. Veolia Wschód, przekazanymi przez Wójta Gminy Zamość pismem z dnia 1.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

W stanie istniejącym na terenie Ciepłowni C2 w Zamościu zainstalowane są 3 kotły węglowe WR-25/14. Poniżej przedstawiono oszacowane emisje zanieczyszczeń w celu wytworzenia ciepła w ilości ok. 173 448 GJ/rok (dla maksymalnego czasu pracy instalacji na poziomie 8 760 h/rok), w jednym z istniejących kotłów węglowych WR-25 Ciepłowni C2 oraz w planowanym kotle opalanym frakcją kaloryczną (pre-RDF) lub RDF. W analizie redukcji emisji zanieczyszczeń w wyniku zastąpienia paliwa węglowego frakcją kaloryczną (pre-RDF) lub RDF ujęto zanieczyszczenia, w odniesieniu do których zostały określone standardy emisyjne z instalacji zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów oraz które są emitowane w przypadku obu analizowanych źródeł (NO_x, SO₂, pył ogółem).

Tabela 1: Orientacyjne porównanie wielkości emisji zanieczyszczeń z planowanej instalacji oraz jednego z istniejących kotłów WR-25 na terenie Ciepłowni C2.

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka	Kocioł węglowy WR-25	Planowana ciepłownia na frakcję kaloryczną (pre-RDF) lub RDF
1	Moc kotła w paliwie	MW _t	24,820	6,471
2	Moc kotła w paliwie	kJ/h	74 162 160	19 800 000
3	Sprawność cieplna	%	83%	85%
4	Wartość opałowa spalanego paliwa	kJ/kg	22 500	12 000
5	Maksymalna ilość zużywanego paliwa	kg/h	3 971	1 941
6	Wyprodukowana energia cieplna	GJ/rok	173 448	173 448
7	Zapotrzebowanie na energię chemiczną w paliwie	GJ/rok	208 973	204 056
8	Zapotrzebowanie na paliwo	Mg/rok	9 288	17 005
9	Czas pracy kotła	h/rok	2 339	8 760
10	Ilość spalin za kotłem	m ³ _u /h 6% O ₂	35 714	9 188
11	Maksymalne emisje do powietrza			
11.1.	NO _x w przeliczeniu NO ₂ Standard emisyjny WR-25: (400 mg/m ³ _u 6% O ₂) Standard emisyjny średnia 30-min A kotła frakcji kalorycznej (pre-RDF) lub RDF: (600 mg/m ³ _u 6% O ₂)	kg/h	14,286	5,513

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka	Kocioł węglowy WR-25	Planowana ciepłownia na frakcję kaloryczną (pre-RDF) lub RDF
11.2.	SO₂ Standard emisyjny WR-25: (1500 mg/m ³ _u 6% O ₂) Standard emisyjny średnia 30-min A kotła frakcji kalorycznej (pre-RDF) lub RDF: (300 mg/m ³ _u 6% O ₂)	kg/h	53,571	2,756
11.3.	pył ogółem Standard emisyjny WR-25: (100 mg/m ³ _u 6% O ₂) Standard emisyjny średnia 30-min A kotła frakcji kalorycznej (pre-RDF) lub RDF: (45 mg/m ³ _u 6% O ₂)	kg/h	3,571	0,413
11.4.	NO_x w przeliczeniu NO₂ Standard emisyjny WR-25: (400 mg/m ³ _u 6% O ₂) Średni dobowy standard emisyjny kotła frakcji kalorycznej (pre-RDF) lub RDF: (300 mg/m ³ _u 6% O ₂)	Mg/rok	33,411	24,145
11.5.	SO₂ Standard emisyjny WR-25: (1500 mg/m ³ _u 6% O ₂) Średni dobowy standard emisyjny kotła frakcji kalorycznej (pre-RDF) lub RDF: (75 mg/m ³ _u 6% O ₂)	Mg/rok	125,290	6,036
11.6.	pył ogółem Standard emisyjny WR-25: (100 mg/m ³ _u 6% O ₂) Średni dobowy standard emisyjny kotła frakcji kalorycznej (pre-RDF) lub RDF: (15 mg/m ³ _u 6% O ₂)	Mg/rok	8,353	1,207

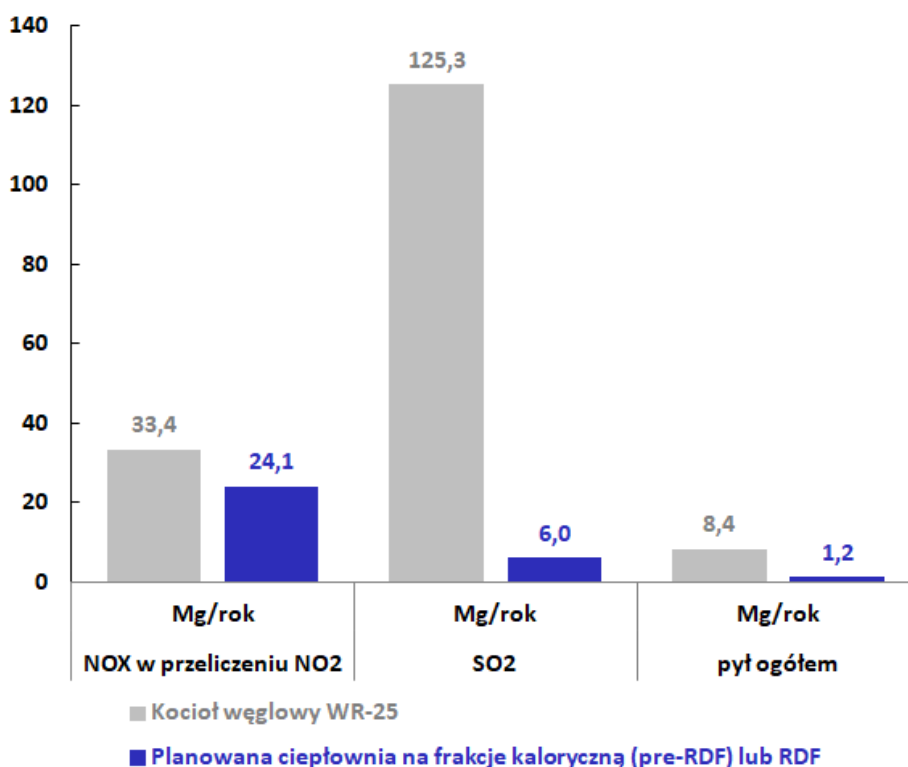
Źródło: opracowanie własne

Jak przedstawiono powyższej wytworzenie równoważnej ilości ciepła w planowanym kotle na frakcję kaloryczną (pre-RDF) lub RDF w porównaniu do eksploatowanych obecnie w Ciepłowni C2 kotłów WR-25 spowoduje zmniejszenie emisji NO_x w przeliczeniu na NO₂, SO₂ oraz pyłu ogółem do powietrza, co przyczyni się do poprawy stanu środowiska na obszarze miasta Zamość.

Nowoprojektowana instalacja umożliwi częściowe zastąpienie używanego obecnie paliwa węglowego. Energia cieplna wyprodukowana w projektowanej instalacji zastąpi ciepło, które obecnie produkowane jest w kotłach węglowych Ciepłowni C2. Po uruchomieniu inwestycji nie zostaną wyłączone kotły węglowe w kotłowni C2.

Na poniższym rysunku przedstawiono prognozowany efekt ekologiczny wynikający z realizacji planowanego przedsięwzięcia – redukcję emisji zanieczyszczeń w wyniku zastąpienia ciepła wytworzonego w kotle węglowym WR-25 ciepłem wytworzonym w kotle frakcji kalorycznej (pre-RDF).

Rysunek 2: Redukcja emisji zanieczyszczeń w wyniku zastąpienia ciepła wytworzonego w kotle węglowym WR-25 ciepłem wytworzonym w kotle frakcji kalorycznej (pre-RDF).

Źródło: opracowanie własne

Wytworzenie równoważnej ilości ciepła w planowanym kotle na frakcję kaloryczną (pre-RDF) lub RDF w porównaniu do eksploatowanych obecnie w Ciepłowni C2 kotłów WR-25 spowoduje:

- 28% zmniejszenie emisji NO_x w przeliczeniu NO₂,
- 95% zmniejszenie emisji SO₂,
- 86% zmniejszenie emisji pyłu ogółem.

4) na pytanie o wyjaśnienie wątpliwości związanych z pkt 16 postanowienia RDOŚ „odpady (...) należy pozyskiwać wyłącznie z Regionu Zamość wyznaczonego w PGO WL, ewentualnie z terenu województwa lubelskiego:

- czy przeprowadzone przez Państwa szacunki wskazują, że powstające na terenie Zamościa i Regionu Zamość ilości odpadów są wystarczające a parametry instalacji odpowiednio dobrane?
- czy może zaistnieć konieczność transportu odpadów z innych części województwa?

przez Panią Annę Molendę, Pana Piotra Molendę, Pana Roberta Studzińskiego, Panią Edytę Studzińską, Panią Elżbietę Kazańską w pismach z dnia 8.12.2020 r., Pana Marka Cacaka i Pani Marioli Cacak w piśmie z dnia 13.12.2020 r., Pana Daniela Samulaka, Panią Annę Obruśnik w wiadomościach e-mail z dnia 7.12.2020 r., Panią Katarzynę Pawłowską, Pana Wiesława Obruśnika w wiadomościach e-mail z dnia 9.12.2020 r., Pana Krzysztofa Tyszkiewicza w wiadomości e-mail z dnia 10.12.2020 r., Panią Renatę Wojdę, Panią Elżbietę Szawułę w wiadomościach e-mail

z dnia 13.12.2020 r., Pana Rafała Fariona, Pana Rafała Zwolaka wiadomościach e-mail z dnia 14.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Realizacja planowanego przedsięwzięcia umożliwi produkcję ciepła na poziomie ok. 5,5 MW_t, co zapewnia pokrycie zapotrzebowania na energię ciepłą w okresie letnim w sieci ciepłowniczej miasta Zamość. Celem wyprodukowania ciepła na poziomie ok. 5,5 MW_t teoretyczna maksymalna przepustowość instalacji termicznego przekształcania odpadów będzie kształtowała się na poziomie ok. 1,94 tony/godzinę przy czasie pracy równym 8 760 h/rok, co umożliwi przetworzenie maks. 17 005 ton pre-RDF. Niemniej jednak, rzeczywisty średnioroczny czas pracy instalacji z uwzględnieniem planowanych oraz nieplanowanych przerw technologicznych związanych z awariami oraz remontami będzie wynosił około 8 000 h/rok, co przekłada się na przetwarzanie około 15 530 ton pre-RDF rocznie.

Zgodnie z danymi GUS w 2019 roku na obszarze byłego Regionu Zamość odebrano i zebrano łącznie ok. 35,2 tys. Mg odpadów komunalnych, z czego ok. 64% stanowił strumień niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych. W przypadku uwzględnienia dodatkowych (względem masy odpadów zbieranych, ewidencjonowanych w danych statystycznych) strumieni odpadów prawdopodobnie wytwarzanych, a dotychczas nie ewidencjonowanych, prognozowana masa wytwarzanych odpadów komunalnych na obszarze byłego Regionu Zamość jest jeszcze wyższa i może wynosić nawet ok. 42,2 tys. Mg odpadów komunalnych.

Najbliżej zlokalizowaną instalacją komunalną względem planowanej instalacji termicznego przekształcania odpadów w Zamościu jest Regionalny Zakład Zagospodarowania Odpadów (RZZO) w Dębowcu, Dębowiec 165, 22-420 Skierbieszów, obejmujący swym zasięgiem około 160 tys. mieszkańców miasta Zamość i 13 przyległych gmin: Adamów, Grabowiec, Komarów-Osada, Łabunie, Miączyn, Nielisz, Radecznica, Sitno, Skierbieszów, Stary Zamość, Sułów, Szczepleszyn, Gmina Zamość (dawny Region Zamość). W stanie istniejącym RZZO w Dębowcu zgłasza zapotrzebowanie na odbiór i zagospodarowanie szacunkowej ilości komponentów do produkcji paliwa alternatywnego RDF wytworzonych ze zmieszanych odpadów komunalnych na poziomie 7,2 tys. Mg (w okresie od 1.01.2021 r. do 30.06.2021 r.), co przekłada się na strumień ok. 14,4 tys. Mg/rok. Uwzględniając czas pracy planowanej instalacji termicznego przekształcania odpadów w Zamościu na poziomie 15 530 Mg/rok można więc stwierdzić, iż w stanie istniejącym szacowany strumień komponentów do produkcji paliwa alternatywnego RDF z RZZO w Dębowcu zapewni ok. 93% mocy przerobowej instalacji. Należy także zauważyć, że rok do roku ilość wytwarzanych odpadów rośnie. Zauważyć należy, że strumienie odpadów wtórnych w postaci RDF/pre-RDF nigdy nie były objęte „zasadą terytorialności” i w świetle prawa zawsze można je było, jak też można nadal, transportować pomiędzy regionami gospodarowania odpadami komunalnymi, a nawet pomiędzy województwami („zasada terytorialności” została jednakże wyeliminowana w wyniku nowelizacji Ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach z lipca 2019 r.). Mając powyższe na uwadze inwestycja zwymiarowana została tak, aby zagospodarować problematyczne frakcje odpadów z dawnego Regionu Zamość, ewentualnie w razie potrzeby z województwa lubelskiego.

Porównując prognozowane parametry fizykochemiczne strumieni odpadów komunalnych, które będą stanowiły wsad do planowanej instalacji termicznego przekształcania odpadów w Zamościu do wymagań jakościowych dla paliw wtórnych określonych normą EN-15359:2011 „*Stałe paliwa wtórne. Terminologia definicje i określenia*”, ww. strumienie paliw alternatywnych należy zakwalifikować do parametrów zbliżonych do klasy 4, co oznacza, że:

- Wartość opałowa (Q_{ir} - NCV) ≥ 10 MJ/kg;

- Zawartość chloru (Cl) < 1,0%;
- Zawartość rtęci (Hg) ≤ 0,08 mg/MJ.

W związku z wymaganiami Rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 21 stycznia 2016 r. w sprawie wymagań dotyczących prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów oraz sposobów postępowania z odpadami powstałymi w wyniku tego procesu Zawartość chloru (Cl) będzie dodatkowo zawężona do <1%.

5) na pytanie o wyjaśnienie konieczności i warunków czasowego magazynowania odpadów – obawy mieszkańców dotyczą możliwości powstania składowiska odpadów na terenie zakładu:

jakie są procedury składowania odpadów i procedury w przypadku przestoju w pracy spalarni w przypadku konieczności dłuższego składowania tychże odpadów?

zadane przez Panią Magdalenę Podgórną w wiadomości e-mail z dnia 14.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Przedsięwzięcie zostało zaplanowane w sposób minimalizujący oddziaływania i uciążliwości związane z magazynowaniem frakcji kalorycznej (pre-RDF) lub RDF. W tym celu zastosowane zostaną zamknięte kubatury magazynowe odpadów (hala wyładunkowo-magazynowa), z uwzględnieniem lokalnych instalacji oczyszczających powietrze.

Węzeł magazynowania i podawania wsadu do procesu termicznego przekształcania będzie zlokalizowany w bezpośrednim sąsiedztwie linii termicznego przekształcania opadów w hali wyładunkowo-magazynowej, z murami oporowymi, bunkrem lub innym alternatywnym rozwiązaniem, zapewniającej możliwość nie więcej niż 5-dniowego buforowania wsadu oraz prowadzenie operacji transportowych. Pięciodniowy zapas paliwa będzie umożliwiał prowadzenie procesu termicznego przekształcania odpadów podczas weekendów oraz dni ustawowo wolnych od pracy (np. majówka czy okres bożonarodzeniowy i noworoczny).

Odpady przewidziane do przetwarzania na terenie inwestycji magazynowane będą w hali wyładunkowo-magazynowej, zapewniającej możliwość nie więcej niż 5-dniowego buforowania wsadu oraz prowadzenie operacji transportowych. W normalnym trybie pracy instalacji proces magazynowania odpadów będzie prowadzony w podciśnieniu ze skierowaniem ewentualnego powietrza złowonnego do komory spalania, co spowoduje brak złowonnych emisji do atmosfery. Dodatkowo na wypadek awarii lub niestandardowego wyłączenia instalacji zostanie wytworzone podciśnienie w magazynie paliwa, a odessane powietrze skierowane zostanie do stacji dezodoryzacji powietrza. Na ten cel przewidziano oczyszczanie powietrza w systemie dezodoryzacji składającego się z odpylacza/y oraz filtra/filtrów z węglem aktywnym lub rozwiązanie równoważne. Pozostałe pomieszczenia ciągu technologicznego instalacji będą wyposażone w wentylację zapewniającą wymianę powietrza, zgodnie z przepisami sanitarnymi i ochrony ppoż. (w tym wymagane klapy dymowe na wypadek pożaru). Rozwiązanie w tym zakresie określone będzie przez dostawcę technologii na etapie projektowania.

W przypadku przestoju instalacji lub braku możliwości spalania odpadów będą wstrzymywane dostawy odpadów od firm zewnętrznych. Dodatkowo wskazać należy, że procesu termicznego przekształcania **nie będą kierowane** niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne, zawierające w swoim składzie organiczne składniki odorogenne. W ramach planowanej instalacji procesowi termicznego przekształcania **będą poddawane** odpady przetworzone o kodach 19 12 10 (odpady palne – paliwo alternatywne) oraz 19 12 12 (inne odpady – w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11).

Odpady dostarczane na teren planowanej instalacji, które będą kierowane do procesu termicznego przekształcania nie będą magazynowane na zewnętrznych placach magazynowych, co jest równoznaczne z brakiem możliwości powstania składowiska odpadów na terenie zakładu.

6) na pytanie czy posiadacie Państwo szacunki dotyczące zmian cen nieruchomości położonych w pobliżu istniejących instalacji? Obawy mieszkańców dotyczą spadku wartości nieruchomości położonych w niedalekiej odległości od zakładu

zadane przez Pana Marka Pilipa w piśmie z dnia 14.12.2020 r. oraz Pana Macieja Spozowskiego wiadomości e-mail z dnia 26.11.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Działanie 8 instalacji termicznego przekształcania odpadów w Polsce nie wykazało żadnych negatywnych skutków dla cen nieruchomości położonych w pobliżu istniejących instalacji.

Uniwersytet w Cranfield* w Wielkiej Brytanii (gdzie obecnie funkcjonuje 50 tego typu instalacji) przeprowadził szczegółowe badania naukowe w tym zakresie. Badanie miało na celu określenie wszelkich skutków na ceny nieruchomości znajdujących się w okolicy instalacji termicznego przekształcania odpadów. Ocenie poddano instalacje znajdujące się na terenie Wielkiej Brytanii, które funkcjonowały od co najmniej 7 lat oraz przeanalizowano dane dotyczące sprzedaży nieruchomości, w promieniu 5 km od lokalizacji instalacji. Przeanalizowano wszystkie transakcje kupna-sprzedaży w promieniu 5 km od instalacji zrealizowane zarówno przed oddaniem instalacji do użytkowania jak i po jej uruchomieniu.

We wszystkich przeanalizowanych przypadkach nie zaobserwowano istotnego negatywnego wpływu na ceny nieruchomości w dowolnej odległości w promieniu 5 km od nowoczesnej instalacji termicznego przekształcania odpadów. Odczuwany negatywny wpływ instalacji termicznego przekształcania odpadów na lokalne wartości nieruchomości jest nieistotny.

Warto zwrócić uwagę, że spośród 6 instalacji termicznego przekształcania odpadów poddanych szczegółowej analizie 4 instalacje były zarządzane przez Veolę.

*ASSESSING THE PERCEPTION AND REALITY OF ARGUMENTS AGAINST THERMAL WASTE TREATMENT PLANTS IN TERMS OF PROPERTY PRICES. K.J.O. Phillips, P.J. Longhurst, S.T. Wagland 2014 Centre for Energy and Resource Technology, School of Applied Sciences, Cranfield University, Cranfield, Bedfordshire, MK43 0AL, UK

7) na pytanie czy posiadacie Państwo szacunki dotyczące ceny ciepła dla mieszkańców?

- czy i jak po powstaniu instalacji zmieni się cena ciepła w przeliczeniu na mieszkańca?
- jak zmieniała się cena ciepła po wybudowaniu podobnych instalacji?

zadane przez Panią Beatę Chwiejczak w piśmie z dnia 10.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Planowana instalacja termicznego przekształcania odpadów w Zamościu będzie odpowiadała za produkcję ciepła w tzw. podstawie ciepłowniczej (zapewnienie ciepłej wody użytkowej przez cały rok). Zapotrzebowanie na ciepłą wodę użytkową stanowi około ¼ zapotrzebowania na ciepło w Zamościu.

Doświadczenie 8 działających instalacji w Polsce pokazało, że ciepło wyprodukowane z instalacji termicznego przekształcania było zawsze tańsze od dotychczasowego źródła. Ostateczny wpływ na ceny ciepła dla mieszkańców będą miały taryfy zatwierdzane przez Urząd Regulacji Energetyki.

8) na pytanie o powstawanie toksycznych ścieków i przedstawienie gospodarki wodno-ściekowej, w tym:

- czy powstanie oczyszczalnia ścieków przy zakładzie?

- czy będzie dochodzić do wprowadzenia wody, ścieków lub odcieków bezpośrednio do gleby?

zadane przez mieszkańca w wiadomości e-mail z dnia 13.12.2020 r. oraz Panią Małgorzatę Rycyk, Pana Zbigniewa Rycyka, Pana Karola Sobczuka, Pana Sebastiana Łapińskiego w wiadomościach e-mail z dnia 14.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Z uwagi na planowane ilości oraz charakter generowanych ścieków nie powstanie oczyszczalnia ścieków przy Zakładzie.

W ramach planowanego przedsięwzięcia będą wytwarzane ścieki nie odbiegające od obecnie występujących w Ciepłowni C2:

- socjalno-bytowe: zostaną odprowadzone do miejskiej sieci poprzez wewnętrzną (zakładową) sieć kanalizacyjną na warunkach uzgodnionych z ich odbiorcą;
- przemysłowe/technologiczne:
 - brak ścieków z systemu oczyszczania spalin (suche lub półsuche oczyszczanie spalin);
 - ścieki z procesu uzupełniania wody kotłowej zostaną wykorzystane do procesu gaszenia żużli;
 - ścieki związane z utrzymaniem porządku i czystości: po podczyszczeniu będą kierowane do sieci kanalizacyjnej;

Ścieki przemysłowe kierowane do sieci kanalizacyjnej nie będą przekraczały dopuszczalnych wartości wskaźników zanieczyszczeń szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego określonych zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Budownictwa z dnia 14 lipca 2006 r. w sprawie sposobu realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych oraz warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych. Ponadto, ścieki przemysłowe kierowane do urządzeń kanalizacyjnych nie będą przekraczały dopuszczalnych wartości wskaźników zanieczyszczeń określonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne odbierające ścieki w stosownych umowach które zostaną zawarte z operatorem instalacji.

- zanieczyszczone wody opadowe i roztopowe: po podczyszczeniu z zawiesin i substancji ropopochodnych skierowane zostaną do kolektora deszczowego miejskiej sieci kanalizacyjnej na podstawie stosownej umowy zawartej z Przedsiębiorstwem Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w Zamościu.

Nowoprojektowana instalacja będzie składała się obiektów, które zostaną wyposażone w szczelne, wybetonowane posadzki, uniemożliwiające negatywne oddziaływanie na środowisko gruntowo-wodne. Posadzki na gruncie (na wcześniej wykonanej płycie żelbetowej) wykonane zostaną z betonu o odpowiedniej klasie ekspozycji, czyli odporności na czynniki fizyczne i chemiczne jakim będzie poddawany. Wierzchnia warstwa dodatkowo zostanie utwardzona poprzez zacieranie betonu z dodatkiem różnych „posypek” np. kwarcu oraz impregnowana. Aby zagwarantować odpowiednią wodoprzepuszczalność zastosowanego betonu w miejscach narażonych na wyciekanie substancji zanieczyszczających środowisko przeprowadzone zostaną próby szczelności.

Zbiorniki hydrauliczne zawierające płynne niebezpieczne substancje chemiczne dla środowiska (w tym np. olej opałowy lekki, woda amoniakalna 24%) będą przetrzymywane zgodnie z wymogami prawa oraz obowiązującymi normami technicznymi – na przykład będą zamontowane w wannach z zabezpieczeniem wycieku płynów hydraulicznych, z odpowiednio ukształtowanym spadkiem dna i studzienką.

W przypadku olejów (oraz ogólnie paliw) zastosowane zostaną rozwiązania zapobiegające przedostaniu się substancji do gruntu w przypadku wycieku. Zastosowane zostaną zbiorniki dwupłaszczowe (z czujnikiem w przestrzeni międzypłaszczowej informującym o przecieku), ewentualnie szczelne „wannы” wykonane w konstrukcji żelbetowej monolitycznej z betonu o podwyższonej szczelności i odporności na agresję chemiczną minimalizującą ryzyko potencjalnego uwolnienia zanieczyszczeń.

W przypadku pozostałych substancji chemicznych, takich jak np. roztwór wody amoniakalnej zastosowane zostaną np. tace zabezpieczające, wykonane z wysokiej jakości tworzyw sztucznych, odpornych na działanie substancji chemicznych. Dodatkowo w miejscach dozowania reagentów zastosowane mogą zostać wykładziny chemoodporne, jako dodatkowe zabezpieczenie przed wyciekami.

Mając na uwadze wszystkie ww. metody minimalizujące oddziaływanie planowanej instalacji na środowisko gruntowo-wodne na terenie Zakładu nie będzie dochodziło do wprowadzenia wód opadowych i roztopowych,, ścieków lub odcieków bezpośrednio do gleby.

9) na pytanie o wyjaśnienie wątpliwości związanych z temperaturami w procesie spalania. Niepokój mieszkańców budzi wskazywana przez nich temperatura procesu spalania 850°C zamiast 1000°C, stosowana w innych instalacjach

zadane przez Panią Annę Molendę, Pana Piotra Molendę, , Pana Roberta Studzińskiego, Panią Edytę Studzińską, Panią Elżbietę Kazańską w pismach z dnia 8.12.2020 r., Pana Marka Cacaka i Pani Marioli Cacak w piśmie z dnia 13.12.2020 r., Pana Daniela Samulaka, Panią Annę Obruśnik w wiadomościach e-mail z dnia 7.12.2020 r., Panią Katarzynę Pawłowską, Pana Wiesława Obruśnika wiadomościach e-mail z dnia 9.12.2020 r., Pana Krzysztofa Tyszkiewicza wiadomości e-mail z dnia 10.12.2020 r., Panią Renatę Wojdę, Panią Elżbietę Szawułę wiadomościach e-mail z dnia 13.12.2020 r., Pana Rafała Fariona, Pana Rafała Zwolaka wiadomościach e-mail z dnia 14.12.2020 odpowiedział co następuje:

Zgodnie z zapisami rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 21 stycznia 2016 r. w sprawie wymagań dotyczących prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów oraz sposobów postępowania z odpadami powstałymi w wyniku tego procesu (Dz. U. z 2016 r., poz. 108) proces termicznego przekształcania odpadów prowadzi się w taki sposób, aby w spalarni odpadów temperatura gazów powstających w trakcie spalania, zwanych „gazami spalinowymi”, zmierzona blisko ściany wewnętrznej lub w innym reprezentatywnym miejscu komory spalania, wynikającym ze specyfiki technicznej spalarni odpadów, po ostatnim doprowadzeniu powietrza, nawet w najbardziej niekorzystnych warunkach, została podniesiona w kontrolowany i jednorodny sposób oraz była utrzymywana przez co najmniej 2 sekundy na poziomie nie niższym niż:

a) 1100°C – dla odpadów niebezpiecznych zawierających powyżej 1% związków chlorowcoorganicznych przeliczonych na chlor,

b) 850°C – dla pozostałych odpadów.

Zgodnie z założeniami projektowymi w planowanej instalacji będą termicznie przekształcane pre-RDF (RDF „niskokaloryczny”) wytwarzany ze strumienia niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz pozostałości z sortowania (doczyszczania) selektywnie zebranych odpadów surowcowych. Kierowane do procesu termicznego przekształcania odpady nie będą stanowiły odpadów niebezpiecznych zawierających powyżej 1% związków chlorowcoorganicznych przeliczonych na chlor.

Wobec powyższego – zgodnie z wymaganiami cytowanego rozporządzenia w sprawie wymagań dotyczących prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów oraz sposobów postępowania z odpadami powstałymi w wyniku tego procesu – w instalacji będzie utrzymywana

temperatura gazów powstających w trakcie spalania przez co najmniej 2 sekundy na poziomie nie niższym niż 850°C jak dla pozostałych odpadów.

Zgodnie z literaturą fachową dr hab. inż. Grzegorza Wielgościńskiego pt. „Termiczne przekształcanie odpadów”, Racibórz, czerwiec 2020, eksploatowane obecnie w Polsce instalacje termicznego przekształcania odpadów np. w Krakowie, Bydgoszczy, Białymstoku, Rzeszowie, Koninie oraz Warszawie spalają pre-RDF (RDF „niskokaloryczny” wytwarzany ze strumienia niesegregowanych odpadów komunalnych i/lub pozostałości z doczyszczania selektywnie zebranych odpadów surowcowych) z zastosowaniem utrzymywania temperatury gazów powstających w trakcie spalania przez co najmniej 2 sekundy na poziomie nie niższym niż 850°C. Osiągane poziomy średniej emisji zanieczyszczeń w ww. instalacjach znajdują się znacznie poniżej dopuszczalnych prawem standardów emisyjnych określonych rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1860).

Dodatkowo należy mieć na uwadze fakt, iż wymagana wyżej temperatura 850°C realizowana jest w strefie dopalania, natomiast w procesie spalania mogą wystąpić wyższe temperatury, zgodnie z podziałem na następujące fazy:

- Suszenie: w początkowej strefie paliwo ogrzewane jest w wyniku promieniowania lub konwekcji do temp. powyżej 100°C, co powoduje odparowanie wilgoci;
- Odgazowanie: w wyniku dalszego ogrzewania do temp. powyżej 250°C wydzielane są składniki lotne;
- Spalanie: w trzeciej fazie osiągnięte jest całkowite spalanie odpadów. Strata prażenia w tym węźle wynosi dla nowoczesnych technologii poniżej 0,5% udziału masowego;
- Zgazowanie: w procesie zgazowania produkty lotne są utleniane przez tlen cząsteczkowy. Przeważająca część paliwa utleniana jest w temp. do 1 000°C w górnej strefie komory paleniskowej;
- Dopalenie: w celu zminimalizowania części niespalonych i CO w spalinach zostanie zastosowana strefa dopalania. W strefie tej podaje się powietrze lub recyrkulowane i odpylone spaliny w celu pełnego dopalenia cząstek organicznych w spalinach. Czas przebywania spalin w tej strefie wynosi min. 2 sekundy w temp. min. 850°C.

W związku z powyższym, pomimo że wymaganiem jest utrzymanie w strefie dopalania przez min. 2 sekundy temperatury min. 850°C, proces może osiągać wyższe temperatury wynoszące do 1 000°C.

10) na pytanie o wyjaśnienie wyboru technologii – czy istnieją najlepsze dostępne techniki (BAT)?

zadane przez Panią Annę Molendę, Pana Piotra Molendę, Pana Roberta Studzińskiego, Panią Edytę Studzińską, Panią Elżbietę Kzańską w pismach z dnia 8.12.2020 r., Pana Marka Cacaka i Pani Marioli Cacak w piśmie z dnia 13.12.2020 r., Pana Daniela Samulaka, Panią Annę Obruśnik w wiadomościach e-mail z dnia 7.12.2020 r., Panią Katarzynę Pawłowską, Pana Wiesława Obruśnika wiadomościach e-mail z dnia 9.12.2020 r., Pana Krzysztofa Tyszkiewicza wiadomości e-mail z dnia 10.12.2020 r., Panią Renatę Wojdę, Panią Elżbietę Szawulę wiadomościach e-mail z dnia 13.12.2020 r., Pana Rafała Fariona, Pana Rafała Zwolaka wiadomościach e-mail z dnia 14.12.2020, wnioskodawca odpowiedział co następuje:

W zakresie planowanej instalacji zastosowane zostaną sprawdzone rozwiązania technologiczne z wykorzystaniem technologii rusztowej. Zgodnie z literaturą fachową dr hab. inż. Grzegorza

Wielgosińskiego pt. „Termiczne przekształcanie odpadów”, Racibórz, czerwiec 2020, współczesne spalarnie odpadów komunalnych – zwłaszcza w Europie – to przede wszystkim spalarnie rusztowe. Analizując stopień rozpowszechnienia poszczególnych technologii termicznego przekształcania odpadów komunalnych w Europie 396 spośród 458 instalacji (86,5%) pracuje z wykorzystaniem technologii rusztowej co dowodzi, iż jest to dominująca technologia termicznego przekształcania odpadów komunalnych.

W dniu 12 listopada 2019 r. została wydana Decyzja Wykonawcza Komisji (UE) 2019/2010 z dnia 12 listopada 2019 r. ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w odniesieniu do spalania odpadów. Zgodnie z załącznikiem do cytowanej decyzji konkluzje dotyczące BAT odnoszą się do następujących rodzajów działalności określonych w załączniku I do dyrektywy 2010/75/UE: unieszkodliwianie lub odzysk odpadów w spalarniach odpadów innych niż niebezpieczne o wydajności przekraczającej 3 tony na godzinę.

Mając powyższe na uwadze oraz uwzględniając moc przerobową planowanej instalacji termicznego przekształcania odpadów w Zamościu na poziomie maksymalnym ok. 1,94 tony na godzinę (w wariantcie proponowanym przez Wnioskodawcę) instalacja nie podlega pod wymagania konkluzji dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do spalania odpadów.

Niemniej jednak zgodnie z deklaracjami i planami Inwestora instalacja zaprojektowana będzie z uwzględnieniem obowiązujących na terenie Unii Europejskiej wytycznych i zaleceń BAT w odniesieniu do technologii spalania odpadów komunalnych i oczyszczania spalin, zawartych w dokumencie referencyjnym z 2019 roku: *Best Available Techniques (BAT) Reference Document for Waste Incineration*.

11) na pytanie: odpady będą dostarczane ul. Hrubieszowską. Proszę o wskazanie częstotliwości przejazdów i odniesienie się do pytań:

- czy Veolia Wschód będzie partycypować w kosztach remontu infrastruktury?
- czy pojazdy przewożące odpady będą zabezpieczone tak, żeby nie dochodziło do nadmiernej uciążliwości zapachowej i hałasu?

ocena wpływu tego transportu drogami publicznymi, w tym na środowisko, bezpieczeństwo oraz komfort mieszkańców i innych użytkowników dróg

zadane przez Panią Annę Molendę, Pana Piotra Molendę, Pana Roberta Studzińskiego, Panią Edytę Studzińską, Panią Elżbietę Kazańską w pismach z dnia 8.12.2020 r., Pana Marka Cacaka i Pani Marioli Cacak w piśmie z dnia 13.12.2020 r., Pana Daniela Samulaka, Panią Annę Obruśnik w wiadomościach e-mail z dnia 7.12.2020 r., Panią Katarzynę Pawłowską, Pana Wiesława Obruśnika wiadomościach e-mail z dnia 9.12.2020 r., Pana Krzysztofa Tyszkiewicza wiadomości e-mail z dnia 10.12.2020 r., Panią Renatę Wojdę, Panią Elżbietę Szawułę wiadomościach e-mail z dnia 13.12.2020 r., Pana Rafała Fariona, Pana Rafała Zwolaka wiadomościach e-mail z dnia 14.12.2020 r. wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Inwestor będzie korzystać z dróg publicznych ogólnodostępnych, w związku z powyższym nie będzie partycypować w kosztach remontu infrastruktury drogowej. Należy zauważyć, że obecnie w bezpośredniej okolicy planowanej instalacji znajduje się duże przedsiębiorstwo robót drogowych oraz asfaltownia generujące dużo większy ruch niż planowana inwestycja. Szacuje się, że w dni robocze dostawy do instalacji będą obejmowały około 2-3 pojazdy na dobę (przy zastosowaniu pojazdów z ruchomą podłogą o ładowności do 25 ton).

Odpady będą dostarczane na teren instalacji samochodami przystosowanymi do ich transportu. Do transportu odpadów wykorzystywane będą ciągniki siodłowe z naczepą o zamkniętej obudowie.

Nadwozia skrzyniowe mogą być opróżniane za pomocą mechanizmu samowyladowczego albo systemu ruchomej podłogi. Podczas transportu odpadów będą spełnione wszystkie wymagania ujęte w rozdziale 4 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2009 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy gospodarowaniu odpadami komunalnymi (Dz. U. z 2009 r., Nr 104, poz. 868). Przeprowadzone w raporcie obliczenia uwzględniające emitory liniowe (pojazdy transportujące odpady) udowodniły brak ponadnormatywnych oddziaływań na powietrze atmosferyczne oraz klimat akustyczny.

Zgodnie z założeniami projektowymi w planowanej instalacji będą termicznie przekształcane pre-RDF (RDF „niskokaloryczny”) wytwarzane ze strumienia niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz pozostałości z sortowania (doczyszczania) selektywnie zebranych odpadów surowcowych. Zgodnie z powyższym odpady do procesu termicznego przekształcania w planowanej instalacji będą transportowane z instalacji komunalnych. Przykładowe instalacje znajdujące się w pobliżu przedmiotowej inwestycji to:

- Zakład Zagospodarowania Odpadów sp. z o.o. w Dębowcu,
- Zakład Zagospodarowania Odpadów MZC sp. z o.o. we Włodawie,
- Zakład Zagospodarowania Odpadów KOM-EKO S.A. w Lublinie,
- Zakład Zagospodarowania Odpadów sp. z o.o. w Kraśniku,
- Zakład Zagospodarowania Odpadów w Bełżycach sp. z o.o. w Bełżycach,
- Gminny Zakład Komunalny w Mirczu sp. z o.o.,
- Przedsiębiorstwo Gospodarki Odpadami sp. z o.o. w Chełmie.

Dojazd do terenu Inwestycji będzie następował od ul. Hrubieszowskiej, po której przebiega DK74. Lokalizacja we wschodniej części miasta jest korzystna pod kątem transportu odpadów, bez konieczności prowadzenia tras transportowych przez centrum miasta. W analizowanych w raporcie warunkach mniej korzystnych dla środowiska (np. transport odpadów do procesu termicznego przekształcania pojazdami o ładowności 8 ton, w praktyce stosowane są pojazdy z ruchomą podłogą o ładowności do 25 ton) łączny potok samochodów transportujących odpady na teren i z terenu planowanego Zakładu będzie wynosił 17 pojazdów/dzień. Uwzględniając informacje dotyczące średniego dobowego ruchu rocznego (SDRR) w stacjach SCPR w roku 2019 (<https://www.gddkia.gov.pl>):

- w przypadku transportu odpadów z kierunku Lublina do Zamościa (numer drogi: 17): średni dobowy ruch roczny na stacji pomiarowej 06503 (Sitaniec na odcinku Piaski-Zamość) wynosił 13 329 pojazdów/dobę;
- w przypadku transportu odpadów z kierunku Tomaszowa Lubelskiego do Zamościa (numer drogi: 17): średni dobowy ruch roczny na stacji pomiarowej 06060 (Łabunie Reforma na odcinku Wólka Łabuńska-Tarnawatka) wynosił 7 146 pojazdów/dobę;
- w przypadku transportu odpadów z kierunku Janowa Lubelskiego do Zamościa (numer drogi: 74): średni dobowy ruch roczny na stacji pomiarowej 06090 (Frampol na odcinku Janów Lubelski-Frampol) wynosił 2 470 pojazdów/dobę;

Transport odpadów do planowanej instalacji w ilości 17 pojazdów/dzień będzie znikomy w odniesieniu do notowanego w 2019 roku średniego dobowego ruchu rocznego na głównych drogach dojazdowych do miasta Zamość. Dodatkowo transport odpadów na teren instalacji będzie możliwy poprzez planowaną obwodnicę m. Zamość w ciągu DK74.

12) na pytanie o odniesienie się do położenia planowanej instalacji. Proszę o podanie:

- przykładu istnienia podobnej spalarni w innym mieście w Polsce;

- podanie odległości tej spalarni od głównych zabytków miasta i osiedli mieszkalnych oraz budynków użyteczności publicznej;
- kosztów spalania odpadów;

zadane Panią Magdalenę Pogórną w wiadomości e-mail z dnia 14.12.2020 r., Pana Konrada Dziubę w piśmie z dnia 6.12.2020 r., Panią Annę Durską-Młonek w wiadomości e-mail z dnia 11.12.2020 r., Panią Joannę Kilian w wiadomości e-mail z dnia 14.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Zgodnie z literaturą fachową dr hab. inż. Grzegorza Wielgosińskiego pt. „Termiczne przekształcanie odpadów”, Racibórz, czerwiec 2020, eksploatowane obecnie w Polsce instalacje termicznego przekształcania odpadów w technologii rusztowej spalające pre-RDF (RDF „niskokaloryczny” wytwarzany ze strumienia niesegregowanych odpadów komunalnych i/lub pozostałości z doczyszczania selektywnie zebranych odpadów surowcowych) znajdują się np. w Krakowie, Bydgoszczy, Białymstoku, Rzeszowie, Koninie oraz Warszawie.

Lokalizacja Zakładu Termicznego Przekształcania Odpadów w Krakowie ul. Jerzego Giedroycia 23, 31-981 Kraków:

- odległość spalarni od głównych zabytków miasta: ok. 10 km (Zamek Królewski na Wawelu, Wawel 5, 31-001 Kraków);
- odległość spalarni od osiedli mieszkalnych: 400 metrów (dom jednorodzinny), ok. 2 km (Osiedle Młodości przy ul. Klasztornej);
- odległość spalarni od budynków użyteczności publicznej: ok. 1,9 km (Opactwo Cystersów, ul. Klasztorna 11, 31-979 Kraków).

Lokalizacja instalacji Termicznego Przetwarzania Odpadów z Odzyskiem Energii (ITPOE) w Rzeszowie ul. Ciepłownicza 8, 35-959 Rzeszów:

- odległość spalarni od głównych zabytków miasta: ok. 3,7 km (Zamek Lubomirskich w Rzeszowie, plac Śreniawitów 3, 35-006 Rzeszów);
- odległość spalarni od osiedli mieszkalnych: 500 metrów (dom jednorodzinny), ok. 1,3 km (osiedle przy ul. Antoniego Gromskiego);
- odległość spalarni od budynków użyteczności publicznej: ok. 1,2 km (Parafia Matki Bożej Nieustającej Pomocy i Św. Floriana w Rzeszowie).

Koszty termicznego przekształcania odpadów będą znane po otrzymaniu od wykonawców wiążących ofert na budowę instalacji.

Zrealizowane ostatnio w Polsce instalacje termicznego przekształcania odpadów są instalacjami dużymi. Instalacje termicznego przekształcania odpadów porównywalne wielkościowo do planowanej instalacji w Zamościu znajdują się m.in. we Francji w mieście Sens. Jest to instalacja zarządzania przez Veolię.

Lokalizacja Instancji termicznego przekształcania odpadów w mieście Sens we Francji – 26 Rue des Longues Raies, 89100 Sens, Francja

- odległość spalarni od głównych zabytków miasta – ok 2 km (Najstarsza XII wieczna Katedra Gotycka we Francji – St. Étienne, Place de la République, 89100 Sens, Francja)
- odległość spalarni od budynków mieszkalnych: 270 metrów (dom jednorodzinny), 310 metrów (osiedle mieszkaniowe – zabudowa wielorodzinna);
- odległość spalarni od budynków użyteczności publicznej: 460 metrów (Szkoła Podstawowa 2 Rue François Mauriac, 89100 Sens, Francja)

13) na pytanie czy przewidujecie Państwo możliwość dostępu przez zainteresowanych mieszkańców do danych pomiarowych związanych z obowiązkiem ciągłego monitoringu spalin, np. poprzez dedykowaną stronę internetową, zakładkę?

zadane przez Panią Annę Molendę, Pana Piotra Molendę, , Pana Roberta Studzińskiego, Panią Edytę Studzińską, Panią Elżbietę Kazańską w pismach z dnia 8.12.2020 r., Pana Marka Cacaka i Pani Marioli Cacak w piśmie z dnia 13.12.2020 r., Pana Daniela Samulaka, Panią Annę Obruśnik w wiadomościach e-mail z dnia 7.12.2020 r., Panią Katarzynę Pawłowską, Pana Wiesława Obruśnika wiadomościach e-mail z dnia 9.12.2020 r., Pana Krzysztofa Tyszkiewicza wiadomości e-mail z dnia 10.12.2020 r., Panią Renatę Wojdę, Panią Elżbietę Szawułę wiadomościach e-mail z dnia 13.12.2020 r., Pana Rafała Fariona, Pana Rafała Zwolaka wiadomościach e-mail z dnia 14.12.2020, wnioskodawca odpowiedział co następuje:

instalacja wyposażona będzie w ciągły oraz okresowy monitoring emisji spalin, którego wyniki będą przekazywane w czasie rzeczywistym do Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Lublinie, na tablicy wyświetlającej poziomy emisji na terenie ciepłowni oraz w internecie na dedykowanej i ogólnodostępnej stronie internetowej.

14) na pytanie czy z Państwa doświadczenia wynika, że podczas funkcjonowania instalacji dochodzi do uciążliwości odorowych, tj. obecnością nieprzyjemnych zapachów związanych z przechowywaniem, transportem, spalaniem odpadów?

zadane przez Pana Krzysztofa Korzeniowskiego w piśmie z dnia 23.11.2020 r., Pana Sławomira Knazia i Panią Monikę Kniaź w wiadomościach e-mail z dnia 3.12.2020 r., Pani Jolanty Serafin i Pana Radosława Łygasa w wiadomościach e-mail z 14.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Przedsięwzięcie zostało zaplanowane w sposób minimalizujący oddziaływania i uciążliwości związane z magazynowaniem frakcji kalorycznej (pre-RDF) lub RDF. W tym celu zastosowane zostaną zamknięte kubatury magazynowe odpadów (hala wyładunkowo-magazynowa), z uwzględnieniem lokalnych instalacji oczyszczających powietrze.

Węzeł magazynowania i podawania wsadu do procesu termicznego przekształcania będzie zlokalizowany w bezpośrednim sąsiedztwie linii termicznego przekształcania opadów w hali wyładunkowo-magazynowej, z murami oporowymi, bunkrem lub innym alternatywnym rozwiązaniem, zapewniającej możliwość nie więcej niż 5-dniowego buforowania wsadu oraz prowadzenie operacji transportowych. Pięciodniowy zapas paliwa będzie umożliwiał prowadzenie procesu termicznego przekształcania odpadów podczas weekendów oraz dni ustawowo wolnych od pracy (np. majówka czy okres bożonarodzeniowy i noworoczny).

Odpady przewidziane do przetwarzania na terenie inwestycji magazynowane będą w hali wyładunkowo-magazynowej, zapewniającej możliwość nie więcej niż 5-dniowego buforowania wsadu oraz prowadzenie operacji transportowych. W normalnym trybie pracy instalacji proces magazynowania odpadów będzie prowadzony w podciśnieniu ze skierowaniem ewentualnego powietrza złowonnego do komory spalania, co spowoduje brak złowonnych emisji do atmosfery. Dodatkowo na wypadek awarii lub niestandardowego wyłączenia instalacji zostanie wytworzone podciśnienie w magazynie paliwa, a odessane powietrze skierowane zostanie do stacji dezodoryzacji powietrza. Na ten cel przewidziano oczyszczanie powietrza w systemie dezodoryzacji składającego się z odpylacza/y oraz filtra/filtrów z węglem aktywnym lub rozwiązanie równoważne. Pozostałe pomieszczenia ciągu technologicznego instalacji będą wyposażone w wentylację zapewniającą wymianę powietrza, zgodnie z przepisami sanitarnymi i ochrony ppoż. (w tym wymagane klapy dymowe na wypadek pożaru). Rozwiązanie w tym zakresie określone będzie przez dostawcę technologii na etapie projektowania.

W przypadku przestoju instalacji lub braku możliwości spalania odpadów będą wstrzymywane dostawy odpadów od firm zewnętrznych. Dodatkowo wskazać należy, że procesu termicznego przekształcania nie będą kierowane niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne, zawierające w swoim składzie organiczne składniki odorogenne. W ramach planowanej instalacji procesowi termicznego przekształcania będą poddawane odpady przetworzone o kodach 19 12 10 (odpady palne – paliwo alternatywne) oraz 19 12 12 (inne odpady – w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11).

Odpady będą dostarczane na teren instalacji samochodami przystosowanymi do ich transportu. Do transportu odpadów wykorzystywane będą ciągniki siodłowe z naczepą o zamkniętej obudowie. Nadwozia skrzyniowe mogą być opróżniane za pomocą mechanizmu samowyładowczego albo systemu ruchomej podłogi. Podczas transportu odpadów będą spełnione wszystkie wymagania ujęte w rozdziale 4 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2009 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy gospodarowaniu odpadami komunalnymi (Dz. U. z 2009 r., Nr 104, poz. 868).

Uwzględniając zastosowanie ww. rozwiązań minimalizujących nie przewiduje się możliwość wystąpienia ponadnormatywnych oddziaływań odorowych związanych z przewożeniem odpadów na teren i z terenu planowanej instalacji.

15) na pytanie w jaki sposób planuje się dostarczać odpady do instalacji – prasowane, w balotach, luzem, inne sposoby? Czy istnieje zagrożenie namnażania gryzoni, owadów i in.?

zadane przez Pana Macieja Spozowskiego wiadomości e-mail z dnia 26.11.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Odpady będą dostarczane na teren instalacji luzem (ewentualnie prasowane lub w balotach – jeżeli dostawca technologii termicznego przekształcania będzie dopuszczał takie rozwiązanie) samochodami przystosowanymi do ich transportu. Do transportu odpadów wykorzystywane będą ciągniki siodłowe z naczepą o zamkniętej obudowie. Nadwozia skrzyniowe mogą być opróżniane za pomocą mechanizmu samowyładowczego albo systemu ruchomej podłogi. Zatem transport odpadów będzie się odbywał w taki sposób, aby były one transportowane w sposób szczelny, bez możliwości ingerencji w otaczające powietrze.

Zgodnie z założeniami projektowymi w planowanej instalacji będą termicznie przekształcane pre-RDF (RDF „niskokaloryczny”) wytwarzany ze strumienia niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz pozostałości z sortowania (doczyszczania) selektywnie zebranych odpadów surowcowych. W związku z powyższym dostarczany do planowanej instalacji strumień odpadów nie będzie zawierał w swoim składzie dużej zawartości substancji organicznych jak to ma miejsce np. w przypadku frakcji podsitowej ze zmieszanych odpadów komunalnych lub odpadów ulegających biodegradacji, które byłyby źródłem bytowania gryzoni, owadów i innych.

Dodatkowo odpady te będą systematycznie retencjonowane wewnątrz instalacji w miejscu magazynowania i nie będzie dopuszczane, aby jakaś partia odpadów była magazynowana dłużej niż do 5 dni. Pięciodniowy zapas paliwa będzie umożliwiał prowadzenie procesu termicznego przekształcania odpadów podczas weekendów oraz dni ustawowo wolnych od pracy (np. majówka czy okres bożonarodzeniowy i noworoczny). Magazynowane odpady będą również poddawane uśrednianiu/mieszaniu oraz będą magazynowane w szczelnych pomieszczeniach bez dostępu dla np. gryzoni. Odpady dostarczane do procesu termicznego przekształcania nie będą magazynowane na zewnętrznych placach magazynowych, stąd też nie ma zagrożenia namnażania się gryzoni, owadów i innych.

16) na pytanie: ITPOK ma działać tylko w sezonie „letnim” – czy poza sezonem odpady dostarczone do instalacji i niewykorzystane będą składowane w miejscu planowanej instalacji?

zadane przez Pana Macieja Spozowskiego wiadomości e-mail z dnia 26.11.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Zgodnie z zapisami Raportu w planowanej instalacji termicznego przekształcania odpadów w Zamościu zostanie wyprodukowana energia cieplna w ilości około 173 448 GJ/rok (dla maksymalnego czasu pracy instalacji na poziomie 8 760 h/rok), co stanowi około 22% całkowitej rocznej produkcji ciepła przez Veolię Wschód Sp. z o.o. w Zamościu (ok. 780 000 GJ/rok). Instalacja pozwoli na redukcję ilości spalanego węgla o ok. 9 288 Mg rocznie w przypadku zastąpienia wytwarzania ciepła w kotle WR-25. Energia cieplna wyprodukowana w planowanej instalacji termicznego przekształcania odpadów zastąpi ciepło, które obecnie produkowane jest w istniejących kotłach węglowych Ciepłowni C2.

Analiza oddziaływania planowanej instalacji na środowisko została przeprowadzona z uwzględnieniem teoretycznej maksymalnej przepustowości instalacji na poziomie ok. 1,94 tony/godzinę oraz jej czasu pracy równego 8 760 h/rok, co umożliwia przetworzenie maks. 17 005 ton pre-RDF. Niemniej jednak, rzeczywisty średnioroczny czas pracy instalacji z uwzględnieniem planowanych oraz nieplanowanych przerw technologicznych związanych z awariami oraz remontami będzie wynosił około 8 000 h/rok, co przekłada się na przetwarzanie około 15 530 ton pre-RDF rocznie.

Zgodnie z powyższym instalacja będzie miała możliwość eksploatacji przez cały rok, a w związku z tym odpady będą dowożone również przez cały rok. Odpady dostarczane do procesu termicznego przekształcania nie będą magazynowane na zewnętrznych placach magazynowych. Dowożone odpady będą magazynowane jedynie w hali wyładunkowej/bunkrze wewnątrz instalacji. Czas magazynowania tych odpadów będzie wynosił maksymalnie 5 dni. Pięciodniowy zapas paliwa będzie umożliwiał prowadzenie procesu termicznego przekształcania odpadów podczas weekendów oraz dni ustawowo wolnych od pracy (np. majówka czy okres bożonarodzeniowy i noworoczny). W okresie przestojów instalacji dowożenie odpadów będzie wstrzymywane u dostawców paliwa. Jeżeli instalacja nie będzie pracowała przez dłuższy czas i nie będzie miała możliwości spalania wszystkich magazynowanych w hali wyładunkowej/bunkrze odpadów, wówczas zostaną one wywiezione poza teren instalacji.

17) na pytanie jaka jest planowana emisja CO₂ oraz emisja z równoważnej energetycznie ilości węgla?

zadane przez Pana Macieja Spozowskiego wiadomości e-mail z dnia 26.11.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Zgodnie z zapisami Raportu celem wyprodukowania tej samej ilości energii cieplnej na poziomie 173 448 GJ/rok zapotrzebowanie na energię chemiczną w paliwie w przypadku kotła węglowego WR25 będzie wynosiło ok. 208 973 GJ/rok.

Uwzględniając wskaźnik emisji CO₂ (WE) w roku 2016 do raportowania w Systemie Handlu Uprawnieniami do Emisji za rok 2019 (Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami, Warszawa, grudzień 2018 r.), określony dla Ciepłowni (tabela 3) na poziomie 94,94 kg/GJ (w przypadku spalania węgla kamiennego) dostarczenie energii w paliwie na poziomie 208 973 GJ/rok będzie wiązało się z emisją CO₂ na poziomie ok. 19 839,9 Mg/rok.

Zgodnie z zapisami Raportu celem wyprodukowania tej samej ilości energii cieplnej na poziomie 173 448 GJ/rok zapotrzebowanie na energię chemiczną w paliwie w przypadku planowanego kotła RDF będzie wynosiło ok. 204 060 GJ/rok.

Uwzględniając wskaźnik emisji CO₂ (WE) w roku 2016 do raportowania w Systemie Handlu Uprawnieniami do Emisji za rok 2019 (Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami, Warszawa, grudzień 2018 r.), określony dla pozostałych paliw (tabela 16) na poziomie 91,70 kg/GJ

(w przypadku spalania odpadów komunalnych – niebiogenicznych) dostarczenie energii w paliwie na poziomie 204 060 GJ/rok przy uwzględnieniu zawartości biomasy w pre-RDF na poziomie 30% będzie wiązało się z emisją CO₂ na poziomie ok. 13 098 Mg/rok.

Podsumowując powyższe ograniczenie emisji dwutlenku węgla w wyniku realizacji projektu będzie wynosiło ok. 6 741 Mg/rok. Obliczona wartość nie uwzględnia dodatkowo unikniętej w związku realizacją Projektu emisji CO₂, wynikającej z braku składowania na składowisku masy odpadów, która będzie termicznie przekształcana w planowanej instalacji.

18) na pytanie jaki procent masy będą stanowić pozostałości po procesie spalania odpadów i czy będą pozostałości niebezpieczne – jaki jest planowany sposób ich składowania i utylizacji?

zadane przez Pana Macieja Spozowskiego wiadomości e-mail z dnia 26.11.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Informacje na temat gospodarki odpadami w instalacji zostały szczegółowo omówione w rozdziale 10.2.6. Raportu oraz Załączniku nr 9 do raportu.

Proces prowadzony będzie w taki sposób, aby zminimalizować ilość i szkodliwość wytwarzanych odpadów. Proces oraz magazynowanie odpadów powstałych w wyniku procesu będą prowadzone w taki sposób, aby zapobiec niedozwolonemu lub przypadkowemu uwolnieniu substancji zanieczyszczających do gleby i ziemi, wód powierzchniowych i wód podziemnych.

Ilość odpadów termicznie przekształcanych w instalacji będzie wynosiła maksymalnie 17 005 Mg/rok. Główny strumień odpadów powstających na terenie instalacji będą stanowiły żużle i popioły paleniskowe w ilości ok. 4 251 Mg/rok, które są odpadami nie niebezpiecznymi. Będą one stanowiły ok. 25% masy odpadów wejściowych. Pozostałymi strumieniami odpadów z instalacji będą pyły z kotłów oraz odpady stałe z oczyszczania spalin, które będą odpadami niebezpiecznymi i będą w ilościach odpowiednio ok. 255,1 Mg/rok oraz ok. 595,2 Mg/rok. Stanowiło to będzie odpowiednio ok. 1,5% oraz ok. 3,5% masy odpadów na wejściu do instalacji. Zatem maksymalny udział procentowy odpadów na wyjściu z instalacji w stosunku do masy odpadów na wejściu do instalacji wyniesie ok. 30%, z czego tylko ok. 5% będzie odpadami niebezpiecznymi.

Zgodnie z załącznikiem nr 9 do Raportu (Szczegółowe dane dotyczące miejsca, czasu, sposobu magazynowania oraz postępowania z odpadami wytwarzanymi) wytwarzane w wyniku procesu termicznego przekształcania odpadów:

- pyły z kotłów zawierające substancje niebezpieczne (odpad o kodzie 19 01 15* lub zamiennie 19 01 13*) w ilości ok. 255 Mg/rok będą magazynowane w szczelnym, oznakowanym zbiorniku (silosie) o pojemności ok. 17 m³ (okres magazynowania 21 dni), ustawionym na utwardzonym podłożu w sąsiedztwie hali technologicznej oczyszczania spalin. Odpad magazynowany w sposób zapobiegający przedostawaniu się zanieczyszczeń do gleby, wód podziemnych i na tereny sąsiednie. Odpad będzie przekazywany uprawnionym podmiotom w celu odzysku lub unieszkodliwienia. Przykładowy sposób zagospodarowania – suche kopalnie soli potasowych/magnezowych koncernu Kali&Salz w Niemczech lub inne wyrobiska w kopalniach soli w Polsce lub za granicą oraz podmioty posiadające stosowne zezwolenia na przetwarzanie tego typu odpadów w Polsce lub za granicą;

- odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych (odpad o kodzie 19 01 07*) w ilości ok. 595,2 Mg/rok magazynowane będą w szczelnym, oznakowanym zbiorniku (silosie) o pojemności ok. 39 m³ (okres magazynowania 21 dni), ustawionym na utwardzonym podłożu w sąsiedztwie hali technologicznej oczyszczania spalin. Odpad magazynowany w sposób zapobiegający przedostawaniu się zanieczyszczeń do gleby, wód podziemnych i na tereny sąsiednie. Odpad przekazywany będzie uprawnionym podmiotom w cel odzysku lub unieszkodliwienia. Przykładowy

sposób zagospodarowania – suche kopalnie soli potasowych/magnezowych koncernu Kali&Salz w Niemczech lub inne wyrobiska w kopalniach soli w Polsce lub za granicą oraz podmioty posiadające stosowne zezwolenia na przetwarzanie tego typu odpadów w Polsce lub za granicą;

– żużle i popioły paleniskowe inne niż wymienione w 19 01 11 (odpad o kodzie 19 01 12) w ilości ok. 4 251 Mg/rok magazynowane będą na terenie zadaszzonego placu tymczasowego magazynowania żużla i/lub w kontenerach (plac przystosowany do magazynowania żużla przez okres 30 dni). Odpad poprocesowy powstały w wyniku termicznego przekształcania odpadów w technologii rusztowej. Odpad ten po procesie spalania jest odpadem innym niż niebezpieczny. Wymaga to jednak okresowego potwierdzenia badaniami laboratoryjnymi wykonanymi przez akredytowane laboratorium zgodnie z zakresem badań określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie szczegółowych warunków uznania odpadów niebezpiecznych za odpady inne niż niebezpieczne. Odpad przekazywany będzie uprawnionym podmiotom w cel odzysku lub unieszkodliwienia. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami Odpady o kodzie ex 19 01 12 – Żużle paleniskowe inne niż wymienione w 19 01 11 mogą być wykorzystane wyłącznie do podbudowy dróg i autostrad po spełnieniu wymagań określonych w rozporządzeniu.

19) na pytanie: Powstanie instalacji rodzi obawy o zdrowie mieszkańców najbliższych okolic – czy istnieją opracowania naukowe wskazujące, iż takie instalacje nie powodują podwyższonej zapadalności na choroby, że nie istnieje (lub jest pomijalnie małe) zagrożenie dla zdrowia ludzi? Lub takie, które potwierdzają duże zagrożenie (szczególnie emisja metali ciężkich, dioksyn, furanów)?

zadane przez Panią Marię Nowak-Sagan, Panią Paulinę Piłat w pismach z dnia 5.12.2020 r., Panią Paulinę Husiatyńską w piśmie z dnia 6.12.2020 r., Państwa Edwarda i Mariannę Robak, Państwa Zdzisławę i Adolfa Prociów w pismach z dnia 7.12.2020 r., Panią Annę Majewską, Pana Andrzeja Adamczuka, Pana Dariusza Orzechowskiego, Państwa Aleksandra i Beatę Saganów w pismach z dnia 8.12.2020 r., Pana Damiana Nowaka, Pana Adama Marmaja, Pana Wiesława Wągę, Pana Krzysztofa Nowaka, Pana Jacka Haika, Pana Roberta Łaszkiwicza, Panią Ewę Marmaj, Panią Małgorzatę Nowak, Pana Grzegorza Marmaja w pismach z dnia 10.12.2020 r., Państwa Tomasza i Katarzynę Żółkiewskich, Panią Agnieszkę Waszek, Pana Piotra Prucnała, Pana Tomasza Szarzyńskiego, Pana Mariusza Łuszczaka, Pana Pawła Procia, Pana Łukasza Husiatyńskiego, Państwa Małgorzatę i Marka Prociów, Pana Artura Żółkiewskiego w pismach z dnia 11.12.2020 r., Pana Pawła Rybińskiego, Panią Renatę Car-Rybińską w pismach z dnia 12.12.2020 r., Panią Bożenę Farion, Panią Marię Boroń, Panią Cecylię Solan w pismach z dnia 13.12.2020 r., Pana Konrada Dziubę, Pana Artur Sowę, Panią Ewę Borkowską-Sowę, Pana Wiesława Wiśniewskiego, Panią Jadwigę Tokarczyk, Pana Mariusza Skibę, Pana Jarosława Muzyczuka, Panią Katarzynę Muzyczuk, Panią Aleksandrę Tokarz, Pana Łukasza Czeleja, Panią Annę Typek, Panią Joannę Tokarską, Panią Paulinę Kotułę, Panią Patrycję Bałandę, Panią Lilianę Pasternak, Panią Grażynę Pałkę, Panią Krystynę Oszust, Pana Bartłomieja Pikuzińskiego, Panią Martę Dawidowską, Panią Darię Burcon, Pana Mirosława Jakóbczaka, Pańswo Rafała i Iwonę Lipców, Pana Grzegorza Związko, Panią Justynę Kukiełkę w pismach z dnia 14.12.2020 r., zadane przez grupę mieszkańców: Panią Zofię Drabik, Panią Krystynę Łyszcz, Pana Marcina Fariona, Panią Iwonę Farion, Panią Elżbietę Kwaśniak, Pana Mariana Solana, Panią Ewę Szewczuk, Panią Martę Bekiert, Pana Stanisława Boronia, Pana Zygmunta Łyszcz, Pana Józefa Kwaśniaka, w pismach z dnia 14.12.2020 r., Panią Iwonę Lipiec w wiadomości e-mail z dnia 14.12.2020 r. i Pana Rafała Lipca w wiadomości e-mail z dnia 24.11.2020 r., Panią Renatę Buczek i Pana Tomasza Buczka w wiadomościach e-mail z dnia 1.12.2020 r., Pana Janusza Kupczyka w wiadomości e-mail z dnia 26.11.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

W 2001 roku w czasopiśmie „Chemosphere” ukazały się wyniki badań prowadzonych przez J. Nouwen, C. Cornelis, R. De Fré, M. Wevers, P. Viaene, C. Mensink, J. Patyn, L. Verschaeve, R. Hooghe, A. Maes, M. Collier, G. Schoeters, R. Van Cleuvenbergen, P. Geuzens w dwóch spalarniach w Belgii otwartych w latach 70. i 80. Badania te przeprowadzone zostały z powodu uskarżania się mieszkańców na liczne problemy zdrowotne. Ocena ryzyka oparta została na badaniach chemicznych, toksykologicznych, modelowaniu rozprzestrzeniania się dioksyn i obliczaniu ich zawartości w glebie, pokarmie i wodzie. Do badania pobrano również próbki krwi od 24 dzieci w wieku 10-12 lat z obszaru badanego oraz od grupy kontrolnej. W wyniku badań stwierdzono, iż skażenie gleby nie odpowiada modelowi rozprzestrzeniania się substancji. Badania cytogenetyczne nie wykazały statystycznie istotnych różnic pomiędzy grupą badaną a grupą kontrolną. We wnioskach określono, iż dzieci zamieszkujące badany obszar nie otrzymują wysokich dawek substancji genotoksycznych. Mieszkanie w narażonym obszarze nie skutkuje zwiększonym ryzykiem zdrowotnym.

Podobne badania przeprowadzone zostały na początku XXI wieku w Portugalii, gdzie w 1999 roku uruchomiono dwie spalarnie – w Lizbonie oraz w Porto. Badacze porównali bardzo szczegółowo stan środowiska oraz stan zdrowia mieszkańców na terenach w pobliżu lokalizacji spalarni przed ich wybudowaniem oraz kilka lat po ich uruchomieniu. Wnioski z przeprowadzonych badań były następujące: nie zaobserwowano zwiększenia metali ciężkich oraz dioksan w środowisku i w organizmach ludzi zamieszkujących w pobliżu oraz nie stwierdzono żadnego wpływu funkcjonowania spalarni na zdrowie okolicznych mieszkańców. Wyniki badań publikowane były w czasopiśmie „Chemosphere” oraz „Environmental Science of Technology” w latach 2006-2007.

W 2008 roku w czasopiśmie „Journal of Environmental Management” ukazały się wyniki badań dotyczące zmiany systemu gospodarki odpadami w Nowym Jorku. W wyniku przeprowadzonych badań stwierdzono, iż o wiele większe zagrożenie zdrowotne stwarza mieszkanie w pobliżu składowisk odpadów (zarówno czynnych jak i wyłączonych z eksploatacji), niż w pobliżu spalarni odpadów.

20) na pytanie czy istnieje zagrożenie zanieczyszczenia płodów rolnych na skutek działalności instalacji – np. opad pyłu, pożar w instalacji? Obawa o jakość żywności i obniżenie produkcji rolniczej

zadane przez Panią Renatę Majdan w piśmie z dnia 7.12.2020 r., Pana Jana Majdana, Pana Ryszarda Krzaka, Pana Marcina Gontarza, Panią Michalinę Majdan, Panią Marię Gontarz, Pana Cezarego Nowaka w pismach z dnia 9.12.2020 r., Panią Elżę Chodacką, Panią Darię Manachowską, Pana Roberta Niedzwieckiego, Panią Agnieszkę Nowak, Pana Dariusza Chodackiego, Panią Angelikę Niedzwiecką, Panią Danutę Nowak, Pana Szymona Manachowskiego w pismach z dnia 10.12.2020 r., Panią Annę Sobczuk i Pana Leszka Sobczuka w wiadomościach e-mail z dnia 14.12.2020 r., Panią Urszulę Pilip w piśmie z dnia 14.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Przeprowadzone w Raporcie analizy oddziaływania planowanej instalacji na powietrze atmosferyczne, powierzchnię ziemi oraz w związku z ryzykiem wystąpienia awarii dowodzą, że planowana instalacja nie stanowi zagrożenia na ww. komponenty środowiska.

Jako paliwo dla projektowanej instalacji przewiduje się frakcję kaloryczną (pre-RDF) lub RDF. Jedynym zidentyfikowanym zagrożeniem od ww. substancji jest zagrożenie pożarowe spowodowane magazynowaniem dużych ilości materiału. Przewiduje się taki dobór lokalizacji i wielkości stref magazynowania by zapewnić dotrzymanie obowiązujących norm i przepisów przeciwpożarowych, zabezpieczając jednakże teren w sprzęt i rozwiązania umożliwiające

prorowadzenie skutecznej akcji ratowniczo-gaśniczej. Zagrożenie jest porównywalne dla innych, powszechnie występujących, miejsc magazynowania produktów w stanie suchym przeznaczonych do spalania. Prawidłowe funkcjonowanie instalacji będzie wiązało się również z koniecznością wykorzystywania substancji, z których część klasyfikuje się jako niebezpieczne. Podstawowe substancje będą przechowywane jedynie w ilościach niezbędnych do nieprzerwanej pracy instalacji. Przeprowadzona w raporcie analiza jakościowa i ilościowa stosowanych substancji niebezpiecznych pozwala na stwierdzenie, że przedmiotowa instalacja nie klasyfikuje się do zakładów o zwiększonym ani dużym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej. Inwestycja zostanie wykonana zgodnie z przepisami sanitarnymi i bhp, regulującymi warunki pracy obsługi instalacji i jej oddziaływanie na otoczenie.

Przy dłuższym magazynowaniu paliwa (np. okresy po zgromadzeniu zapasów na czas przerw świątecznych, spadku wydajności spalania np. przy awarii linii technologicznej lub awarii suwnicy załadowniczej) i pozostawieniu martwego, nieobsługiwanego pola w bunkrze, nie można wykluczyć wystąpienia warunków sprzyjających samozapłonowi. Z uwagi na powyższe, w przestrzeni bunkra zostaną zainstalowane cyfrowe kamery termowizyjne, które monitorować będą w określonym cyklu powierzchnię warstwy paliwa w bunkrze. System automatycznego gaszenia musi być tak zaprojektowany, by po jego uruchomieniu można było powierzchnię magazynowanego wsadu pokryć warstwą piany. Przy gaszeniu pianą unika się dodatkowego zwiększania wilgotności wsadu przed jego wykorzystaniem (spaleniem) w instalacji. Zastosowane rozwiązania zapewnią nieprzedostanie się skutków możliwego wystąpienia pożaru, bądź też awarii poza granice instalacji.

Powyższe zapisy na etapie tworzenia dokumentacji przetargowej zostaną przeniesione jako wymóg i będą musiały być spełnione przez wykonawcę instalacji obligatoryjnie. Sporządzona zostanie również instrukcja eksploatacji zawierająca wytyczne z zakresu BHP i ppoż.

Planowana instalacje termicznego przekształcania odpadów nie będzie powodować przekroczeń dopuszczalnych poziomów imisji substancji zanieczyszczających w powietrzu określonych Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu oraz Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu, określonych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ze względu na ochronę roślin.

Ponadto zgodnie z postanowieniem RDOŚ z Lublina z dnia 28 lipca 2020 r. dla przedsięwzięcia nie została ustalona strefa ograniczonego użytkowania.

21) na pytanie czy istnieje ryzyko wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, np. pożar, wybuch i na jakie części środowiska może mieć wpływ? (tylko powietrze, czy również wody, gleba)

zadane przez Panią Marię Nowak-Sagan, Panią Paulinę Piłat w pismach z dnia 5.12.2020 r., Panią Paulinę Husiatyńską w piśmie z dnia 6.12.2020 r., Państwa Edwarda i Marianne Robak, Państwa Zdzisławę i Adolfa Prociów w pismach z dnia 7.12.2020 r., Panią Annę Majewską, Pana Andrzeja Adamczuka, Pana Dariusza Orzechowskiego, Państwa Aleksandra i Beatę Saganów w pismach z dnia 8.12.2020 r., Pana Damiana Nowaka, Pana Adama Marmaja, Pana Wiesława Wągę, Pana Krzysztofa Nowaka, Pana Jacka Haika, Pana Roberta Łaszkiwicza, Panią Ewę Marmaj, Panią Małgorzatę Nowak, Pana Grzegorza Marmaja w pismach z dnia 10.12.2020 r., Państwa Tomasza i Katarzynę Żółkiewskich, Panią Agnieszkę Waszek, Pana Piotra Prucnała, Pana Tomasza Szarzyńskiego, Pana Mariusza Łuszczaka, Pana Pawła Procia, Pana Łukasza Husiatyńskiego, Państwa Małgorzatę i Marka Prociów, Pana Artura Żółkiewskiego w pismach z dnia 11.12.2020 r., Pana Pawła Rybińskiego, Panią Renatę Car-Rybińską w pismach z dnia 12.12.2020 r., Panią Bożenę Farion, Panią Marię Boroń, Panią Cecylię Solan w pismach z dnia

13.12.2020 r., Pana Konrada Dziubę, Pana Artur Sowę, Panią Ewę Borkowską-Sowę, Pana Wiesława Wiśniewskiego, Panią Jadwigę Tokarczyk, Pana Mariusza Skibę, Pana Jarosława Muzyczuka, Panią Katarzynę Muzyczuk, Panią Aleksandrę Tokarz, Pana Łukasza Czeleja, Panią Annę Typek, Panią Joannę Tokarską, Panią Paulinę Kotułę, Panią Patrycję Bałandę, Panią Lilianę Pasternak, Panią Grażynę Pałkę, Panią Krystynę Oszust, Pana Bartłomieja Pikuzińskiego, Panią Martę Dawidowską, Panią Darię Burcon, Pana Mirosława Jakóbczaka, Państwo Rafała i Iwonę Lipców, Pana Grzegorza Związko, Panią Justynę Kukiełkę w pismach z dnia 14.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Oddziaływania w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej zostały szczegółowo omówione w rozdziale 10.2.12. Raportu.

Z przeprowadzonej, zgodnie z wymogami Rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, analizy wynika, że w trakcie eksploatacji planowanej instalacji:

- nie występują substancje wysoce łatwo palne, czyli substancje mogące rozgrzać się i w rezultacie zapalić w kontakcie z powietrzem w temperaturze otoczenia bez jakiegokolwiek dodatkowego wkładu energii;
- nie występują substancje (ciecze) łatwopalne (do tej kategorii nie można zaliczyć odpadów olejowych), czyli ciecze o temperaturze zapłonu od 21°C do 55°C;
- nie występują substancje utleniające;
- nie występują substancje wybuchowe;
- nie występują w ilościach przekraczających limit substancje:
 - toksyczne,
 - niebezpieczne dla środowiska.

Podsumowując, przedmiotowej instalacji nie zalicza się do kategorii zakładów o zwiększonym ryzyku, ani tym bardziej do kategorii zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Zabezpieczenia ppoż.:

- instalacja cyfrowych kamer termowizyjnych, które monitorować powierzchnię warstwy paliwa;
- system automatycznego gaszenia pianą;
- transport odpadów do leja zasypowego paleniska za pomocą przenośników paliwa (alternatywnie ruchoma podłoga lub suwnica/e z oprzyrządowaniem) lub ładowarki;
- zabezpieczenia leja zasypowego: automatyczne, mechaniczne odcięcie dopływu paliwa do komory spalania, układ detekcji cofnięcia się płomienia uruchamiający układ gaszenia.

Zabezpieczenia środowiska:

- natychmiastowe wstrzymanie podawania odpadów do spalarni odpadów:
 - w przypadku wystąpienia zakłóceń w procesie, w tym w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję do powietrza, powodujących przekraczanie standardów emisyjnych;
 - w przypadku spadku temperatury poniżej wymaganej temperatury;
- w przypadku gdy przekraczane są standardy emisyjne:
 - proces nie może być kontynuowany przez okres przekraczający cztery godziny;

- jeżeli przekraczanie standardów emisyjnych utrzymuje się, nie później niż w czwartej godzinie trwania zakłóceń rozpoczyna się procedurę zatrzymywania spalarni odpadów w trybie przewidzianym w jej instrukcji obsługi;

- łączny czas eksploatacji spalarni odpadów w takich warunkach nie może przekraczać 60 godzin w okresie roku kalendarzowego;

- po przekroczeniu rocznego limitu czasu określonego na poziomie 60 godzin natychmiast wstrzymuje się podawanie odpadów do spalarni odpadów oraz jednocześnie rozpoczyna się procedurę zatrzymywania spalarni odpadów, w trybie przewidzianym w jej instrukcji obsługi.

Ponadto zgodnie z postanowieniem RDOŚ z Lublina z dnia 28 lipca 2020 r. dla przedsięwzięcia nie zachodzi konieczność realizacji z uwzględnieniem wymogów w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, gdyż nie zalicza się ono do grupy zakładów stwarzających takie zagrożenie.

22) na pytanie czy odpady będą analizowane przez Państwa zakład, niezależne laboratorium a może to do RZZO będzie należała konieczność zapewnienia odpowiedniej jakości partii odpadów i ich zbadanie? Mowa tu np. o zawartości chloru, siarki, wartości opałowej itd., sposób kontroli parametrów odpadów:

zadane przez Panią Annę Durską-Młonek w wiadomości e-mail z dnia 11.12.2020r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Zgodnie z zapisami Raportu odpady kierowane do instalacji będą kontrolowane dwutorowo:

- przez dostawcę odpadów: dostarczane odpady powinny spełniać parametry jakościowe określone w wymaganiach przetargowych na przyjęcie odpadów do przetwarzania, odpowiednie dla zastosowanej w instalacji technologii termicznego przekształcania odpadów;

- przez operatora instalacji termicznego przekształcania poprzez zastosowanie systemu kontroli dostarczanej frakcji kalorycznej odpadów preRDF i RDF, który będzie polegał na:

- określeniu rodzajów odpadów, które można spalać: na podstawie charakterystyki instalacji, identyfikacji rodzajów odpadów, które można spalać, na przykład biorąc pod uwagę stan skupienia, właściwości chemiczne, niebezpieczne właściwości i dopuszczalne zakresy wartości opałowej, wilgotność, zawartość popiołu i wielkość);

- opracowaniu i wdrożeniu procedur charakterystyki odpadów i procedur poprzedzających ich przyjęcie: procedury te mają na celu zapewnienie technicznej (i prawnej) przydatności operacji przetwarzania odpadów dla poszczególnych odpadów przed ich przybyciem do danego zespołu urządzeń. Obejmują one procedury gromadzenia informacji o odpadach dostarczonych do przetworzenia i mogą obejmować pobieranie próbek i charakterystykę odpadów w celu uzyskania wystarczającej wiedzy na temat składu odpadów. Procedury poprzedzające przyjęcie odpadów są oparte na ocenie ryzyka, przy uwzględnieniu np. niebezpiecznych właściwości odpadów, ryzyka stwarzanego przez odpady pod względem bezpieczeństwa procesowego, bezpieczeństwa pracy i wpływu na środowisko, a także informacji dostarczonych przez poprzednich posiadaczy odpadów;

- opracowaniu i wdrożeniu procedur przyjęcia odpadów: procedury przyjęcia mają na celu potwierdzenie charakterystyki odpadów określonej na etapie poprzedzającym przyjęcie. Procedury te umożliwiają określenie elementów, które należy zweryfikować przy przybyciu odpadów do danego zespołu urządzeń, a także kryteriów przyjęcia i odmowy przyjęcia odpadów. Procedury te mogą obejmować pobieranie próbek, inspekcję i analizę odpadów. Procedury przyjęcia odpadów są oparte na ocenie ryzyka, przy uwzględnieniu np. niebezpiecznych właściwości odpadów, ryzyka stwarzanego przez odpady pod względem bezpieczeństwa procesowego, bezpieczeństwa pracy i wpływu na środowisko, a także informacji dostarczonych przez poprzednich posiadaczy odpadów;

- monitorowaniu dostaw odpadów;
- wykrywaniu promieniotwórczości;
- ważeniu dostaw odpadów;
- kontroli wzrokowej;
- okresowemu pobieraniu próbek dostaw odpadów i analizie kluczowych właściwości/substancji (np. wartości opałowej, zawartości halogenów i metali/metaloidów, zawartości chloru, zawartości siarki).

Na terenie planowanej instalacji będzie prowadzona ewidencja odpadów zgodna z wymaganiami ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

23) na pytanie czy istnieje ryzyko poważnej awarii w zakładzie? Jakie mogą być konsekwencje, jakie są sposoby zapobiegania i ewentualnie działania w przypadku jej wystąpienia?

zadane przez Panią Marię Nowak-Sagan, Panią Paulinę Piłat w pismach z dnia 5.12.2020 r., Panią Paulinę Husiatyńską w piśmie z dnia 6.12.2020 r., Państwa Edwarda i Mariannę Robak, Państwa Zdzisławę i Adolfa Prociów w pismach z dnia 7.12.2020 r., Panią Annę Majewską, Pana Andrzeja Adamczuka, Pana Dariusza Orzechowskiego, Państwa Aleksandra i Beatę Saganów w pismach z dnia 8.12.2020 r., Pana Damiana Nowaka, Pana Adama Marmaja, Pana Wiesława Wągę, Pana Krzysztofa Nowaka, Pana Jacka Haika, Pana Roberta Łaszkiwicza, Panią Ewę Marmaj, Panią Małgorzatę Nowak, Pana Grzegorza Marmaja w pismach z dnia 10.12.2020 r., Państwa Tomasza i Katarzynę Żółkiewskich, Panią Agnieszkę Waszek, Pana Piotra Prucnała, Pana Tomasza Szarzyńskiego, Pana Mariusza Łuszczaka, Pana Pawła Procia, Pana Łukasza Husiatyńskiego, Państwa Małgorzatę i Marka Prociów, Pana Artura Żółkiewskiego w pismach z dnia 11.12.2020 r., Pana Pawła Rybińskiego, Panią Renatę Car-Rybińską w pismach z dnia 12.12.2020 r., Panią Bożenę Farion, Panią Marię Boroń, Panią Cecylię Solan w pismach z dnia 13.12.2020 r., Pana Konrada Dziubę, Pana Artur Sowę, Panią Ewę Borkowską-Sowę, Pana Wiesława Wiśniewskiego, Panią Jadwigę Tokarczyk, Pana Mariusza Skibę, Pana Jarosława Muzyczuka, Panią Katarzynę Muzyczuk, Panią Aleksandrę Tokarz, Pana Łukasza Czeleja, Panią Annę Typek, Panią Joannę Tokarską, Panią Paulinę Kotułę, Panią Patrycję Bałandę, Panią Lilianę Pasternak, Panią Grażynę Pałkę, Panią Krystynę Oszust, Pana Bartłomieja Pikuzińskiego, Panią Martę Dawidowską, Panią Darię Burcon, Pana Mirosława Jakóbczaka, Państwo Rafała i Iwonę Lipców, Pana Grzegorza Związko, Panią Justynę Kukiełkę w pismach z dnia 14.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Oddziaływania w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej zostały szczegółowo omówione w rozdziale 10.2.12. Raportu.

Z przeprowadzonej, zgodnie z wymogami Rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, analizy wynika, że w trakcie eksploatacji planowanej instalacji:

- nie występują substancje wysoce łatwopalne, czyli substancje mogące rozgrzać się i w rezultacie zapalić w kontakcie z powietrzem w temperaturze otoczenia bez jakiegokolwiek dodatkowego wkładu energii;
- nie występują substancje (ciecze) łatwopalne (do tej kategorii nie można zaliczyć odpadów olejowych), czyli ciecze o temperaturze zapłonu od 21°C do 55°C;
- nie występują substancje utleniające;
- nie występują substancje wybuchowe;

- nie występują w ilościach przekraczających limit substancje:
 - toksyczne,
 - niebezpieczne dla środowiska.

Podsumowując, przedmiotowej instalacji nie zalicza się do kategorii zakładów o zwiększonym ryzyku, ani tym bardziej do kategorii zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Zabezpieczenia ppoż.:

- instalacja cyfrowych kamer termowizyjnych, które monitorować powierzchnię warstwy paliwa;
- system automatycznego gaszenia pianą;
- transport odpadów do leja zasypowego paleniska za pomocą przenośników paliwa (alternatywnie ruchoma podłoga lub suwnica/e z oprzyrządowaniem) lub ładowarki;
- zabezpieczenia leja zasypowego: automatyczne, mechaniczne odcięcie dopływu paliwa do komory spalania, układ detekcji cofnięcia się płomienia uruchamiający układ gaszenia.

Zabezpieczenia środowiska:

- natychmiastowe wstrzymanie podawania odpadów do spalarni odpadów:
 - w przypadku wystąpienia zakłóceń w procesie, w tym w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję do powietrza, powodujących przekraczanie standardów emisyjnych;
 - w przypadku spadku temperatury poniżej wymaganej temperatury;
- w przypadku gdy przekraczane są standardy emisyjne:
 - proces nie może być kontynuowany przez okres przekraczający cztery godziny;
 - jeżeli przekraczanie standardów emisyjnych utrzymuje się, nie później niż w czwartej godzinie trwania zakłóceń rozpoczyna się procedurę zatrzymywania spalarni odpadów w trybie przewidzianym w jej instrukcji obsługi;
 - łączny czas eksploatacji spalarni odpadów w takich warunkach nie może przekraczać 60 godzin w okresie roku kalendarzowego;
 - po przekroczeniu rocznego limitu czasu określonego na poziomie 60 godzin natychmiast wstrzymuje się podawanie odpadów do spalarni odpadów oraz jednocześnie rozpoczyna się procedurę zatrzymywania spalarni odpadów, w trybie przewidzianym w jej instrukcji obsługi.

Ponadto zgodnie z postanowieniem RDOŚ z Lublina z dnia 28 lipca 2020 r. dla przedsięwzięcia nie zachodzi konieczność realizacji z uwzględnieniem wymogów w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, gdyż nie zalicza się ono do grupy zakładów stwarzających takie zagrożenie.

24) na pytanie jakie pozostałości powstają w procesie spalania i jaki będzie sposób postępowania z nimi? Czy przewiduje się powstawanie odpadów niebezpiecznych? Jakie są szacunkowe ilości odpadów z procesu spalania?

zadane przez Panią Joannę Bekier-Farion w piśmie z dnia 13.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Informacje na temat gospodarki odpadami w instalacji zostały szczegółowo omówione w rozdziale 10.2.6. Raportu oraz Załączniku nr 9 do raportu.

Proces prowadzony będzie w taki sposób, aby zminimalizować ilość i szkodliwość wytwarzanych odpadów. Proces oraz magazynowanie odpadów powstałych w wyniku procesu będą

prorowadzone w taki sposób, aby zapobiec niedozwolonemu lub przypadkowemu uwolnieniu substancji zanieczyszczających do gleby i ziemi, wód powierzchniowych i wód podziemnych.

Ilość odpadów termicznie przekształcanych w instalacji będzie wynosiła maksymalnie 17 005 Mg/rok. Główny strumień odpadów powstających na terenie instalacji będą stanowiły żużle i popioły paleniskowe w ilości ok. 4 251 Mg/rok, które są odpadami nie niebezpiecznymi. Będą one stanowiły ok. 25% masy odpadów wejściowych. Pozostałymi strumieniami odpadów z instalacji będą pyły z kotłów oraz odpady stałe z oczyszczania spalin, które będą odpadami niebezpiecznymi i będą w ilościach odpowiednio ok. 255,1 Mg/rok oraz ok. 595,2 Mg/rok. Stanowiło to będzie odpowiednio ok. 1,5% oraz ok. 3,5% masy odpadów na wejściu do instalacji. Zatem maksymalny udział procentowy odpadów na wyjściu z instalacji w stosunku do masy odpadów na wejściu do instalacji wyniesie ok. 30%, z czego tylko ok. 5% będzie odpadami niebezpiecznymi.

Zgodnie z załącznikiem nr 9 do Raportu (Szczegółowe dane dotyczące miejsca, czasu, sposobu magazynowania oraz postępowania z odpadami wytwarzanymi) wytwarzane w wyniku procesu termicznego przekształcania odpadów:

- pyły z kotłów zawierające substancje niebezpieczne (odpad o kodzie 19 01 15* lub zamiennie 19 01 13*) w ilości ok. 255 Mg/rok będą magazynowane w szczelnym, oznakowanym zbiorniku (silosie) o pojemności ok. 17 m³ (okres magazynowania 21 dni), ustawionym na utwardzonym podłożu w sąsiedztwie hali technologicznej oczyszczania spalin. Odpad magazynowany w sposób zapobiegający przedostawaniu się zanieczyszczeń do gleby, wód podziemnych i na tereny sąsiednie. Odpad będzie przekazywany uprawnionym podmiotom w cel odzysku lub unieszkodliwienia. Przykładowy sposób zagospodarowania – suche kopalnie soli potasowych/magnezowych koncernu Kali&Salz w Niemczech lub inne wyrobiska w kopalniach soli w Polsce lub za granicą oraz podmioty posiadające stosowne zezwolenia na przetwarzanie tego typu odpadów w Polsce lub za granicą;

- odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych (odpad o kodzie 19 01 07*) w ilości ok. 595,2 Mg/rok magazynowane będą w szczelnym, oznakowanym zbiorniku (silosie) o pojemności ok. 39 m³ (okres magazynowania 21 dni), ustawionym na utwardzonym podłożu w sąsiedztwie Hali technologicznej oczyszczania spalin. Odpad magazynowany w sposób zapobiegający przedostawaniu się zanieczyszczeń do gleby, wód podziemnych i na tereny sąsiednie. Odpad przekazywany będzie uprawnionym podmiotom w cel odzysku lub unieszkodliwienia. Przykładowy sposób zagospodarowania – suche kopalnie soli potasowych/magnezowych koncernu Kali&Salz w Niemczech lub inne wyrobiska w kopalniach soli w Polsce lub za granicą oraz podmioty posiadające stosowne zezwolenia na przetwarzanie tego typu odpadów w Polsce lub za granicą;

- żużle i popioły paleniskowe inne niż wymienione w 19 01 11 (odpad o kodzie 19 01 12) w ilości ok. 4 251 Mg/rok magazynowane będą na terenie zadaszego placu tymczasowego magazynowania żużla i/lub w kontenerach (plac przystosowany do magazynowania żużla przez okres 30 dni). Odpad poprocesowy powstały w wyniku termicznego przekształcania odpadów w technologii rusztowej. Odpad ten po procesie spalania jest odpadem innym niż niebezpieczny. Wymaga to jednak okresowego potwierdzenia badaniami laboratoryjnymi wykonanymi przez akredytowane laboratorium zgodnie z zakresem badań określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie szczegółowych warunków uznania odpadów niebezpiecznych za odpady inne niż niebezpieczne. Odpad przekazywany będzie uprawnionym podmiotom w cel odzysku lub unieszkodliwienia. Zgodnie z Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami Odpady o kodzie ex 19 01 12 – Żużle paleniskowe inne niż wymienione w 19 01 11 mogą być wykorzystane wyłącznie do podbudowy dróg i autostrad po spełnieniu wymagań określonych w rozporządzeniu.

25) na pytanie jakie przewidujecie Państwo korzyści dla miasta? Czy przewiduje się i w jakiej liczbie powstanie nowych miejsc pracy?

zadane przez Pana Konrada Dziubę w piśmie z dnia 7.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

W zakresie instalacji planuje się zatrudnienie personelu o odpowiednich kwalifikacjach, który dodatkowo przeszkolony zostanie przez wykonawcę instalacji przed jej przekazaniem do eksploatacji. W ramach powyższego personelu dopuszcza się również wykorzystanie istniejącej kadry ciepłowni Szopinek. Pozwoli to na sprawne funkcjonowanie całego obiektu.

Do obsługi planowanej instalacji przewidziano 16 osób, w tym:

- Stanowiska kierownicze: 1 etat;
- Pracownicy kwalifikowani, administracja: 5 etatów;
- Pracownicy techniczni: 10 etatów.

26) na pytanie czy rozważane było wykorzystanie ciepła Ziemi w miejsce termicznego przekształcania odpadów lub czy rozważano wariant innej lokalizacji inwestycji?

zadane przez Pana Pawła Dąbrowskiego w wiadomości e-mail z dnia 11.12.2020 r., Panią Magdalenę Podgórną i Pana Łukasza Słupskiego w wiadomościach e-mail z dnia 14.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Zgodnie z założeniami Inwestora głównym celem realizacji planowanego przedsięwzięcia jest zastąpienie ciepła produkowanego w kotłach węglowych ciepłem produkowanym w planowanej instalacji termicznego przekształcania odpadów w ilości ok. 173 500 GJ/rok (proces klasyfikowany jako odzysk energetyczny). Realizacji planowanej instalacji umożliwi rozwiązanie problemu końcowego zagospodarowania frakcji energetycznych odpadów komunalnych, wytwarzanych obecnie w procesie mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów, które zgodnie z obowiązującymi przepisami nie mogą zostać zagospodarowane poprzez składowanie. Wykorzystanie ciepła Ziemi w miejsce termicznego przekształcania odpadów nie umożliwi zagospodarowania frakcji energetycznych odpadów komunalnych oraz zmniejszenia masy tych odpadów kierowanych do procesu odzysku i/lub składowania, wobec czego taki wariant nie był rozważany.

27) na pytanie czy odpady spalane w planowanej spalarni, będą pochodzić wyłącznie z regionu zamojskiego? Proszę o określenie maksymalnej ilości odpadów spoza regionu zamojskiego do osiągnięcia rentowności inwestycji.

zadane przez grupę mieszkańców: Pana Piotra Molendę, Panią Annę Molendę, Pana Roberta Studzińskiego, Panią Edytę Studzińską, Panią Elżbietę Kazańską w pismach z dnia 8.12.2020 r., Pana Marcina Olejko, Pana Pawła Górskiego, Pana Piotra Wysoczyńskiego, Panią Martę Kurzępę, Panią Aleksandrę Wojdę, Pana Pawła Kurzępę w pismach z dnia 11.12.2020 r., Panią Grażynę Prokop-Lewicką, Pana Dariusza Lewickiego, Pana Jana Kazańskiego, Panią Elżbietę Szawulę w pismach z dnia 14.12.2020 r., Panią Joannę Kilian w wiadomości e-mail z dnia 14.12.2020 r. wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Realizacja planowanego przedsięwzięcia umożliwi produkcję ciepła na poziomie ok. 5,5 MW_t, co zapewnia pokrycie zapotrzebowania na energię cieplną w okresie letnim w sieci ciepłowniczej miasta Zamość. Celem wyprodukowania ciepła na poziomie ok. 5,5 MW_t teoretyczna maksymalna przepustowość instalacji termicznego przekształcania odpadów będzie kształtowała się na poziomie ok. 1,94 tony/godzinę przy czasie pracy równym 8 760 h/rok, co umożliwi przetworzenie maks. 17 005 ton pre-RDF. Niemniej jednak, rzeczywisty średnioroczny czas pracy instalacji z uwzględnieniem planowanych oraz nieplanowanych przerw technologicznych związanych

z awariami oraz remontami będzie wynosił około 8 000 h/rok, co przekłada się na przetwarzanie około 15 530 ton pre-RDF rocznie.

Zgodnie z danymi GUS w 2019 roku na obszarze byłego Regionu Zamość odebrano i zebrano łącznie ok. 35,2 tys. Mg odpadów komunalnych z czego ok. 64% stanowił strumień niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych. W przypadku uwzględnienia dodatkowych (względem masy odpadów zbieranych, ewidencjonowanych w danych statystycznych) strumieni odpadów prawdopodobnie wytwarzanych, a dotychczas nie ewidencjonowanych, prognozowana masa wytwarzanych odpadów komunalnych na obszarze byłego Regionu Zamość jest jeszcze wyższa i może wynosić nawet ok. 42,2 tys. Mg odpadów komunalnych.

Najbliżej zlokalizowaną instalacją komunalną względem planowanej instalacji termicznego przekształcania odpadów w Zamościu jest Regionalny Zakład Zagospodarowania Odpadów (RZZO) w Dębowcu, Dębowiec 165, 22-420 Skierbieszów, obejmujący swym zasięgiem około 160 000 mieszkańców miasta Zamość i 13 przyległych gmin: Adamów, Grabowiec, Komarów-Osada, Łabunie, Miączyn, Nielisz, Radecznica, Sitno, Skierbieszów, Stary Zamość, Sułów, Szczebrzeszyn, Gmina Zamość (dawny Region Zamość). W stanie istniejącym RZZO w Dębowcu zgłasza zapotrzebowanie na odbiór i zagospodarowanie szacunkowej ilości komponentów do produkcji paliwa alternatywnego RDF wytworzonych ze zmieszanych odpadów komunalnych na poziomie 7,2 tys. Mg (w okresie od 1.01.2021 r. do 30.06.2021 r.), co przekłada się na strumień ok. 14,4 tys. Mg/rok. Uwzględniając czas pracy planowanej instalacji termicznego przekształcania odpadów w Zamościu na poziomie 15 530 Mg/rok można więc stwierdzić, iż w stanie istniejącym szacowany strumień komponentów do produkcji paliwa alternatywnego RDF z RZZO w Dębowcu zapewni ok. 93% mocy przerobowej instalacji. Zauważyć należy, że strumienie odpadów wtórnych w postaci RDF / pre-RDF nigdy nie były objęte „zasadą terytorialności” i w świetle prawa zawsze można je było, jak też można nadal, transportować pomiędzy regionami gospodarowania odpadami komunalnymi, a nawet pomiędzy województwami („zasada terytorialności” została jednakże wyeliminowana w wyniku nowelizacji Ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach z lipca 2019 r.). Mając powyższe na uwadze Inwestycja zwymiarowana została tak, aby zagospodarować problematyczne frakcje odpadów z dawnego Regionu Zamość, ewentualnie w razie potrzeby z województwa lubelskiego.

28) na pytanie w jakiej formie zostanie zagwarantowane lokalnym mieszkańcom, że śmieci spalane w spalarni będą pochodzić wyłącznie z województwa lubelskiego? Proszę o szczegółowe informacje w jaki sposób będzie to weryfikowane?

zadane przez Pana Konrada Dziubę w piśmie z dnia 7.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Zgodnie z informacjami przedstawionymi w Raporcie do procesu termicznego przekształcania Inwestor będzie przyjmować odpady o kodach 19 12 10 (*Odpady palne – paliwo alternatywne*) oraz 19 12 12 (*Inne odpady – w tym zmieszane substancje i przedmioty z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11*) z lokalnych Zakładów Zagospodarowania Odpadów znajdujących się w pobliżu planowanej instalacji. Planowane jest, że frakcja pre-RDF będzie pozyskiwana na zasadach rynkowych poprzez udział w przetargach publicznych ogłaszanych przez Zakłady Zagospodarowania Odpadów zlokalizowanych na obszarze województwa lubelskiego.

Zgodnie z danymi GUS łączna masa odpadów komunalnych zebranych w 2019 roku na obszarze województwa lubelskiego wynosiła ok. 494 372 Mg. Przyjmując założenie, iż do procesu termicznego przekształcania odpadów będzie kierowane 30% masy zebranych na obszarze województwa odpadów komunalnych, całkowity strumień do zagospodarowania metodami

termicznymi będzie równy ok. 148 312 Mg. Uwzględniając maksymalną moc przerobową planowanej instalacji w Zamościu na poziomie 17 005 Mg/rok umożliwi ona zagospodarowanie ok. 11% masy odpadów zebranych na obszarze województwa lubelskiego, możliwych do zagospodarowania metodami termicznymi.

29) na pytanie: Proszę o krótkie odniesienie się i udzielenie wyjaśnień dot. pkt 15, 16, 17, 19, 20, 23, 24, 25, 28, 34, 37, 38, 39, 40, 48, 54, 59, 62, 68 postanowienia RDOŚ w Lublinie (znak: WOOŚ.4241.19.2019.KK.9);

zadane przez Panią Marię Nowak-Sagan, Panią Paulinę Piłat w pismach z dnia 5.12.2020 r., Panią Paulinę Husiatyńską w piśmie z dnia 6.12.2020 r., Państwa Edwarda i Mariannę Robak, Państwa Zdzisławę i Adolfa Prociów w pismach z dnia 7.12.2020 r., Panią Annę Majewską, Pana Andrzeja Adamczuka, Pana Dariusza Orzechowskiego, Państwa Aleksandra i Beatę Saganów w pismach z dnia 8.12.2020 r., Pana Damiana Nowaka, Pana Adama Marmaja, Pana Wiesława Wągę, Pana Krzysztofa Nowaka, Pana Jacka Haika, Pana Roberta Łaszkiwicza, Panią Ewę Marmaj, Panią Małgorzatę Nowak, Pana Grzegorza Marmaja w pismach z dnia 10.12.2020 r., Państwa Tomasza i Katarzynę Żółkiewskich, Panią Agnieszkę Waszek, Pana Piotra Prucnała, Pana Tomasza Szarzyńskiego, Pana Mariusza Łuszczaka, Pana Pawła Procia, Pana Łukasza Husiatyńskiego, Państwa Małgorzatę i Marka Prociów, Pana Artura Żółkiewskiego w pismach z dnia 11.12.2020 r., Pana Pawła Rybińskiego, Panią Renatę Car-Rybińską w pismach z dnia 12.12.2020 r., Panią Bożenę Farion, Panią Marię Boroń, Panią Cecylię Solan w pismach z dnia 13.12.2020 r., Pana Konrada Dziubę, Pana Artur Sowę, Panią Ewę Borkowską-Sowę, Pana Wiesława Wiśniewskiego, Panią Jadwigę Tokarczyk, Pana Mariusza Skibę, Pana Jarosława Muzyczuka, Panią Katarzynę Muzyczuk, Panią Aleksandrę Tokarz, Pana Łukasza Czeleja, Panią Annę Typek, Panią Joannę Tokarską, Panią Paulinę Kotułę, Panią Patrycję Bałandę, Panią Lilianę Pasternak, Panią Grażynę Pałkę, Panią Krystynę Oszust, Pana Bartłomieja Pikuzińskiego, Panią Martę Dawidowską, Panią Darię Burcon, Pana Mirosława Jakóbczaka, Państwo Rafała i Iwonę Lipców, Pana Grzegorza Związko, Panią Justynę Kukiełkę w pismach z dnia 14.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Wymagania organu opiniującego uczestniczącego w procedurze wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, określone postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 28 lipca 2020 roku (znak: WOOŚ.4241.19.2019.KK.9) zostaną uwzględnione w ramach decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w zakresie której organem kompetentnym do jej wydania jest Prezydent Miasta Zamość. Zawarcie ww. warunków w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach będzie powodowało, że Wnioskodawca będzie zobowiązany projektować, budować, a następnie eksploatować instalację zgodnie z tymi warunkami.

30) na pytanie „proszę o udostępnienie celem zapoznania lub jeżeli nie została dotychczas sporządzona o przeprowadzenie oceny biegłych ekologów lub ekspertów w dziedzinie ochrony środowiska, którzy odpowiedzą na podstawowe pytania dotyczące bezpieczeństwa dla środowiska, ludzi przebywających w otoczeniu tego miejsca oraz ewentualnych zmian jakie działanie spalarni może wywołać w skali mikroklimatu, czystości okolicznych gruntów rolnych, wód gruntowych i powietrza”

zadane Panią Magdalenę Podgórną w wiadomości e-mail z dnia 14.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Materiałem dowodowym w procedurze oceny oddziaływania na środowisko jest raport oddziaływania na środowisko. Celem raportu jest określenie i ocena możliwego oddziaływania proponowanej Inwestycji na środowisko oraz jego poszczególne fragmenty i określenie możliwości realizacji inwestycji w planowanym zakresie i miejscu, z ujęciem zastosowanych metod

zapobiegawczych, kompensacyjnych m.in. w świetle obowiązujących standardów oraz norm ochrony środowiska.

Przyjęta w Raporcie metodyka przeprowadzania prognoz oddziaływania na środowisko wynika głównie z określonego prawem zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko, zgodnie z art. 66 i następnym, rozdział 2, dział V Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Odnosi się w związku z tym do aspektów głównych komponentów środowiska, na które przedmiotowa Inwestycja może wpływać.

Przeprowadzone prognozy oddziaływania na środowisko uwzględniają możliwość oddziaływania Inwestycji w podziale na fazę budowy i likwidacji oraz fazę eksploatacji. Opracowane listy potencjalnych oddziaływań na środowisko dla poszczególnych faz inwestycji odniesiono do możliwych oddziaływań w skali lokalnej oraz regionalnej.

Punktem bazowym do opracowania prognozy są informacje o oddziaływaniu projektowanej inwestycji na środowisko, przedstawione w analizowanych rozdziałach Raportu. Oceny dla fazy budowy i likwidacji dokonano w oparciu o doświadczenia własne, informacje dostępne na rynku dotyczące prowadzenia prac budowlanych, informacje dotyczące stosowanych technologii dostępnych na rynku. Oceny dla fazy eksploatacji dokonano w oparciu o dokumenty BREF, BAT („Waste Incineration”), opis techniczny wybranego wariantu inwestycyjnego, przeprowadzoną ocenę oddziaływania na wszystkie komponenty środowiska w tym głównie na powietrze atmosferyczne, klimat akustyczny.

Zgodnie z wymaganiami art. 74a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko autorem raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku zespołu autorów – kierującym tym zespołem powinna być osoba, która:

1) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym i nauce, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie na kierunkach związanych z kształceniem w zakresie:

- a) nauk ścisłych z dziedzin nauk chemicznych,
- b) nauk przyrodniczych z dziedzin nauk biologicznych oraz nauk o Ziemi,
- c) nauk technicznych z dziedzin nauk technicznych z dyscyplin: biotechnologia, górnictwo i geologia inżynierska, inżynieria środowiska,
- d) nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych z dziedzin nauk rolniczych, nauk leśnych lub

2) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym i nauce, studia pierwszego stopnia lub drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie, i posiada co najmniej 3-letnie doświadczenie w pracach w zespołach autorów przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko lub była co najmniej pięciokrotnie członkiem zespołów autorów przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko.

Uwzględniając obowiązujące uwarunkowania prawne raport został opracowany przez zespół autorski składający się z ekspertów w dziedzinie ochrony środowiska i zawiera zakres i analizy wymagane zapisami art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Powyższe zostało potwierdzone pozytywnymi opiniami organów opiniujących raport w procedurze uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach: PPIS w Lublinie oraz RZGW w Lublinie oraz pozytywnym postanowieniem RDOŚ w Lublinie.

31) na pytanie „proszę o dostęp do ekspertyzy lub jej wywołanie, celem zapoznania z informacjami na temat wpływu budowy i funkcjonowania spalarni w obrzeżach miasta Zamość na turystykę i agroturystykę, które dotychczas stanowiły o rozwoju naszego regionu i ściśle miasta oraz gminy.”

zadane Panią Magdalenę Podgórną w wiadomości e-mail z dnia 14.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Jak wspomniano w odpowiedzi na powyższe pytanie materiałem dowodowym w procedurze oceny oddziaływania na środowisko jest raport oddziaływania na środowisko. Celem raportu jest określenie i ocena możliwego oddziaływania proponowanej Inwestycji na środowisko oraz jego poszczególne fragmenty i określenie możliwości realizacji Inwestycji w planowanym zakresie i miejscu, z ujęciem zastosowanych metod zapobiegawczych, kompensacyjnych m.in. w świetle obowiązujących standardów oraz norm ochrony środowiska. W ramach Raporty ocenie poddano między innymi oddziaływanie Inwestycji na zabytki i krajobraz kulturowy, formy ochrony przyrody, dobra materialne oraz krajobraz. W Raporcie określono, iż oddziaływanie na ww. aspekty będzie nieznaczące.

Ponadto, jak podaje prof. G. Wielgoński w pracy pn. „Termiczne przekształcanie odpadów” „znane są w Europie przypadki lokalizacji spalarni odpadów (...) w centrum miast (np. spalarnia Spittelau w Wiedniu, spalarnie w Bernie, Lozannie, Winthertur, Uppsala) jak również w rejonach o wybitnych walorach turystycznych (np. Palma de Mallorca, Las Palmas de Gran Canaria, Bermudy czy Monte Carlo). Ładnie i funkcjonalnie zaprojektowana spalarnia odpadów komunalnych może dobrze komponować się w otaczającym ją krajobrazie nie powodując dysonansów, będąc sama obiektem sztuki architektonicznej (np. spalarnia Spittelau w Wiedniu, Saint Ouen w Paryżu czy spalarnia w Grenoble)”.

Ponadto zgodnie z Postanowieniem RDOŚ w Lublinie wydanym w dniu 28 lipca 2020 r. realizacja przedsięwzięcia nie wymaga utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

32) na pytanie proszę o informację jak odpady będą transportowane na teren spalarni – dokładna trasa takiego przewozu, z uwzględnieniem oceny wpływu tego transportu śmieci drogami publicznymi, po których przemieszczamy się w drodze do pracy i przedszkola, na komfort mieszkańców i innych użytkowników dróg

zadane Panią Magdalenę Podgórną w wiadomości e-mail z dnia 14.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Zgodnie z założeniami projektowymi w planowanej instalacji będą termicznie przekształcane pre-RDF (RDF „niskokaloryczny”) wytwarzany ze strumienia niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz pozostałości z sortowania (doczyszczania) selektywnie zebranych odpadów surowcowych. Zgodnie z powyższym odpady do procesu termicznego przekształcania w planowanej instalacji będą transportowane z instalacji Komunalnych. Przykładowe instalacje znajdujące się w pobliżu przedmiotowej inwestycji to:

- Zakład Zagospodarowania Odpadów sp. z o.o. w Dębowcu,
- Zakład Zagospodarowania Odpadów MZC sp. z o.o. we Włodawie,
- Zakład Zagospodarowania Odpadów KOM-EKO S.A. w Lublinie,
- Zakład Zagospodarowania Odpadów sp. z o.o. w Kraśniku,
- Zakład Zagospodarowania Odpadów w Bełżycach sp. z o. o. w Bełżycach,
- Gminny Zakład Komunalny w Mirczu sp. z o.o.,
- Przedsiębiorstwo Gospodarki odpadami sp. z o.o. w Chełmie.

Dojazd do terenu Inwestycji będzie następował od ul. Hrubieszowskiej, po której przebiega DK74. Lokalizacja we wschodniej części miasta jest korzystna pod kątem transportu odpadów, bez konieczności prowadzenia tras transportowych przez centrum miasta. W analizowanych w raporcie warunkach mniej korzystnych dla środowiska (np. transport odpadów do procesu termicznego przekształcania pojazdami o ładowności 8 ton, w praktyce stosowane są pojazdy z ruchomą podłogą o ładowności do 25 ton) łączny potok samochodów transportujących odpady na teren i z terenu planowanego Zakładu będzie wynosił 17 pojazdów/dzień. Uwzględniając informacje dotyczące średniego dobowego ruchu rocznego (SDRR) w stacjach SCPR w roku 2019 (<https://www.gddkia.gov.pl>):

- w przypadku transportu odpadów z kierunku Lublina do Zamościa (numer drogi: 17): średni dobowy ruch roczny na stacji pomiarowej 06503 (Sitaniec na odcinku Piaski-Zamość) wynosił 13 329 pojazdów/dobę;
- w przypadku transportu odpadów z kierunku Tomaszowa Lubelskiego do Zamościa (numer drogi: 17): średni dobowy ruch roczny na stacji pomiarowej 06060 (Łabunie Reforma na odcinku Wólka Łabuńska-Tarnawatka) wynosił 7 146 pojazdów/dobę;
- w przypadku transportu odpadów z kierunku Janowa Lubelskiego do Zamościa (numer drogi: 74): średni dobowy ruch roczny na stacji pomiarowej 06090 (Frampol na odcinku Janów Lubelski-Frampol) wynosił 2 470 pojazdów/dobę;

Uwzględniając powyższe należy stwierdzić, iż transport odpadów do planowanej instalacji w ilości 17 pojazdów/dzień będzie znikomy w odniesieniu do notowanego w 2019 roku średniego dobowego ruchu rocznego na głównych drogach dojazdowych do miasta Zamość.

Dodatkowo transport odpadów na teren instalacji będzie możliwy poprzez planowaną obwodnicę m. Zamość w ciągu DK74.

33) na pytanie: Tytuł dokumentacji wprowadza w błąd, gdyż nie jest adekwatny do opisywanej kategorii inwestycji. Klasyfikacja przedsięwzięcia (s.90) została przedstawiona niezgodnie z BREF (dokumentem Komisji Europejskiej, Zintegrowane Zapobieganie i Ograniczenie Zanieczyszczeń. Dokument referencyjny dla najlepszych dostępnych technik dla spalania odpadów, który określa symbolem WI – spalanie odpadów, a symbolem WT przemysł przetwarzania odpadów.

Planowana rozbudowa ciepłowni polegająca na zbudowaniu instalacji termicznego przekształcania pre-RDF z odzyskiem energii powinna zostać precyzyjnie określona jako spalarnia odpadów. Zakres inwestycji opisany w Raporcie wpisuje się bowiem w definicję spalarni odpadów zawartą w Ustawie o odpadach z 14 grudnia 2012 r.

Zamierzona inwestycja oparta o eskalację zużycia surowców i wolumenu odpadów jest typowa dla gospodarki liniowej, która jest przeciwieństwem gospodarki obiegu zamkniętego. Jak opisano w Raporcie proces spalania RDF w sposób ciągły generuje emisję do powietrza oraz odpady eksploatacyjne obejmujące następujące kategorie: 190112, 190111, 190107, 190115, 130110, 130205, 130208, 150202, 160209, 160210, 160211, 160212, 160113, 160602, 150101, 150102, 150107, 150203, 200301. Odpady wymagają gromadzenia w silosach oraz cyklicznego wywożenia poza teren instalacji.

W raporcie nie przedstawiono sposobu postępowania z odpadami eksploatacyjnymi, z których znaczna część jest niebezpieczna (np. czy pozostaną na terenie województwa). W opisanym procesie spalania nie występuje minimalizacja ilości odpadów ani emisji, toteż eksploatacja instalacji nie ma nic wspólnego z gospodarką obiegu zamkniętego. Komisja Europejska jest przeciwna wsparciu dla spalarni, gdyż nie wpisują się one w promowaną przez unię gospodarkę o obiegu zamkniętym. Dlatego w tytule swojego Raportu inwestor nie używa słowa: spalarnia.

Spółce Veolia chodzi o wytworzenie sugestii, że planowana inwestycja przebudowy ciepłowni jest zgodna ze strategią circular economy promowaną przez Ministerstwo Klimatu.

zadane Panią Ewę Lorentz w wiadomości e-mail z dnia 14.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Na cytowanej w uwadze stronie 90 opracowania (tekst jednolity, luty 2020) nie została przedstawiona klasyfikacja przedsięwzięcia.

Materiałem dowodowym w procedurze oceny oddziaływania na środowisko jest raport oddziaływania na środowisko. Celem raportu jest określenie i ocena możliwego oddziaływania proponowanej inwestycji na środowisko oraz jego poszczególne fragmenty i określenie możliwości realizacji inwestycji w planowanym zakresie i miejscu, z ujęciem zastosowanych metod zapobiegawczych, kompensacyjnych m.in. w świetle obowiązujących standardów oraz norm ochrony środowiska.

Uwzględniając treść raportu oddziaływania na środowisko w rozdziale 1.1. zawarto następujące zapisy: „W stanie istniejącym potrzeby energetyczne miasta Zamość zaspokajane są poprzez wytwarzanie ciepła w dwóch instalacjach energetycznego spalania paliw należących do Veolia Wschód Sp. z o.o. w Zamościu: Ciepłowni C2 zlokalizowanej przy ul. Hrubieszowskiej 173 oraz Ciepłowni C-1 zlokalizowanej przy ulicy Kilińskiego 84, zasilanych węglem kamiennym. Planowane przedsięwzięcie inwestycyjne **polegające na budowie instalacji termicznego przekształcania odpadów** umożliwi częściowe zastąpienie używanego obecnie paliwa węglowego na frakcję kaloryczną (pre-RDF) lub RDF o mniejszym stopniu emisji do powietrza atmosferycznego, co przyczyni się do poprawy stanu środowiska na obszarze miasta Zamość.

Zgodnie z założeniami projektowymi w **planowanej instalacji termicznego przekształcania odpadów** w Zamościu (w wariantcie proponowanym przez Wnioskodawcę) zostanie wyprodukowana energia cieplna w ilości ok. 173 448 GJ/rok. Energia cieplna wyprodukowana w planowanej instalacji termicznego przekształcania odpadów zastąpi ciepło, które obecnie produkowane jest w istniejących kotłach węglowych Ciepłowni C2.”

Dodatkowo w rozdziale 3.1.1. zawarto następujące zapisy: „W ramach Inwestycji planowana jest rozbudowa Ciepłowni polegająca na budowie **instalacji termicznego przekształcania** z odzyskiem energii na terenie Ciepłowni C2 w Zamościu przy ul. Hrubieszowskiej 173.

Przez spalarnię odpadów według definicji przytoczonej w Ustawie o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r. rozumie się zakład lub jego część przeznaczone do termicznego przekształcania odpadów z odzyskiem lub bez odzysku wytwarzanej energii cieplnej, obejmujące instalacje i urządzenia służące do prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów wraz z oczyszczaniem gazów odlotowych i wprowadzaniem ich do atmosfery, kontrolą, sterowaniem i monitorowaniem procesów oraz instalacjami związanymi z przyjmowaniem, wstępnym przetwarzaniem i magazynowaniem odpadów dostarczonych do termicznego przekształcania oraz instalacjami związanymi z magazynowaniem i przetwarzaniem substancji otrzymanych w wyniku spalania i oczyszczania gazów odlotowych. Zakres niniejszego przedsięwzięcia wpisuje się w powyżej przytoczoną definicję.”

Mając powyższe na uwadze w raporcie w odniesieniu do planowanej instalacji posługiwano się terminem: **instalacja termicznego przekształcania odpadów, która jest spójna z definicją zawartą w art. 3 ustęp 1 punkt 26 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 o odpadach: spalarnia odpadów - rozumie się przez to zakład lub jego część przeznaczone do termicznego przekształcania odpadów z odzyskiem lub bez odzysku wytwarzanej energii cieplnej, obejmujące instalacje i urządzenia służące do prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów wraz z oczyszczaniem gazów odlotowych i wprowadzaniem ich do powietrza, kontrolą, sterowaniem**

i monitorowaniem procesów oraz instalacjami związanymi z przyjmowaniem, wstępnym przetwarzaniem i magazynowaniem odpadów dostarczonych do termicznego przekształcania oraz instalacjami związanymi z magazynowaniem i przetwarzaniem substancji otrzymanych w wyniku spalania i oczyszczania gazów odlotowych; jeżeli współspalanie odpadów odbywa się w taki sposób, że głównym celem tej instalacji nie jest wytwarzanie energii ani wytwarzanie produktów materialnych, tylko termiczne przekształcenie odpadów, wówczas instalacja ta uważana jest za spalarnię odpadów.

Instalacja zrealizowana zostanie z uwzględnieniem wytycznych i zaleceń BAT w odniesieniu do spalarni odpadów komunalnych. Zawarte one zostały w dokumencie opracowanym przez Europejskie Biuro IPPC w Sewilli, zatytułowanym „Zintegrowane Zapobieganie i Ograniczanie Zanieczyszczeń”, Dokument Referencyjny dla Najlepszych Dostępnych Technik (BAT) dla spalania odpadów.

W dniu 12 listopada 2019 r. została wydana Decyzja Wykonawcza Komisji (UE) 2019/2010 z dnia 12 listopada 2019 r. ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w odniesieniu do spalania odpadów. Zgodnie z załącznikiem do cytowanej decyzji konkluzje dotyczące BAT odnoszą się do następujących rodzajów działalności określonych w załączniku I do dyrektywy 2010/75/UE: unieszkodliwianie lub odzysk odpadów w spalarniach odpadów innych niż niebezpieczne o wydajności przekraczającej 3 tony na godzinę. Mając powyższe na uwadze oraz uwzględniając moc przerobową planowanej instalacji termicznego przekształcania odpadów w Zamościu na poziomie maksymalnym równym ok. 1,94 tony na godzinę (w wariantcie proponowanym przez Wnioskodawcę) instalacja nie podlega pod wymagania konkluzji dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do spalania odpadów.

Zgodnie z odpowiedzią Ministra Energii z dnia 27 lutego 2019 roku (DEO.I.058.81.2018, IK: 303793) na interpelację Pani Poseł Małgorzaty Pępek z dnia 21 grudnia 2018 r., nr K8INT28107, w sprawie konieczności doprecyzowania norm i przepisów regulujących budowę spalarni śmieci RDF, w opinii Ministra Energii: „wykorzystanie części wysokokalorycznych odpadów na cele energetyczne traktuje się wyłącznie jako jedno z narzędzi gospodarki o obiegu zamkniętym (GOZ). Ponadto, Komisja Europejska w temacie energii z odpadów w kontekście gospodarki o obiegu zamkniętym (GOZ), wyraźnie określiła w jednym z komunikatów (COM(2017)34), że odzysk energii z frakcji kalorycznych nieprzydatnych do recyklingu wpisuje się w działanie gospodarki o obiegu zamkniętym (GOZ), jako niezbędne uzupełnienie recyklingu”. Mając powyższe na uwadze odpowiedź Ministra Energii na interpelację poselską potwierdza słuszność zastosowania nazwy dla rozbudowy ciepłowni w Zamościu.

Informacje na temat gospodarki odpadami w instalacji zostały szczegółowo omówione w rozdziale 10.2.6. Raportu oraz Załączniku nr 9 do raportu.

Zgodnie z załącznikiem nr 9 do Raportu (Szczegółowe dane dotyczące miejsca, czasu, sposobu magazynowania oraz postępowania z odpadami wytwarzanymi) wytwarzane w wyniku procesu termicznego przekształcania odpadów:

- pyły z kotłów zawierające substancje niebezpieczne (odpad o kodzie 19 01 15* lub zamiennie 19 01 13*) w ilości ok. 255 Mg/rok będą magazynowane w szczelnym, oznakowanym zbiorniku (silosie) o pojemności ok. 17 m³ (okres magazynowania 21 dni), ustawionym na utwardzonym podłożu w sąsiedztwie Hali technologicznej oczyszczania spalin. Odpad magazynowany w sposób zapobiegający przedostawaniu się zanieczyszczeń do gleby, wód podziemnych i na tereny sąsiednie. Odpad będzie przekazywany uprawnionym podmiotom w cel odzysku lub unieszkodliwienia. Przykładowy sposób zagospodarowania – suche kopalnie soli

potasowych/magnezowych koncernu Kali&Salz w Niemczech lub inne wyrobiska w kopalniach soli w Polsce lub za granicą oraz podmioty posiadające stosowne zezwolenia na przetwarzanie tego typu odpadów w Polsce lub za granicą,

- odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych (odpad o kodzie 19 01 07*) w ilości ok. 595,2 Mg/rok magazynowane będą w szczelnym, oznakowanym zbiorniku (silosie) o pojemności ok. 39 m³ (okres magazynowania 21 dni), ustawionym na utwardzonym podłożu w sąsiedztwie Hali technologicznej oczyszczania spalin. Odpad magazynowany w sposób zapobiegający przedostawaniu się zanieczyszczeń do gleby, wód podziemnych i na tereny sąsiednie. Odpad przekazywany będzie uprawnionym podmiotom w cel odzysku lub unieszkodliwienia. Przykładowy sposób zagospodarowania – suche kopalnie soli potasowych/magnezowych koncernu Kali&Salz w Niemczech lub inne wyrobiska w kopalniach soli w Polsce lub za granicą oraz podmioty posiadające stosowne zezwolenia na przetwarzanie tego typu odpadów w Polsce lub za granicą,

- żuźle i popioły paleniskowe inne niż wymienione w 19 01 11 (odpad o kodzie 19 01 12) w ilości ok. 4 251 Mg/rok magazynowane będą na terenie zadaszzonego placu tymczasowego magazynowania żuźla i/lub w kontenerach (plac przystosowany do magazynowania żuźla przez okres 30 dni). Odpad poprocesowy powstały w wyniku termicznego przekształcania odpadów w technologii rusztowej. Odpad ten po procesie spalania jest odpadem innym niż niebezpieczny. Wymaga to jednak okresowego potwierdzenia badaniami laboratoryjnymi wykonanymi przez akredytowane laboratorium zgodnie z zakresem badań określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie szczegółowych warunków uznania odpadów niebezpiecznych za odpady inne niż niebezpieczne. Odpad przekazywany będzie uprawnionym podmiotom w cel odzysku lub unieszkodliwienia. Zgodnie z Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami Odpady o kodzie ex 19 01 12 – Żuźle paleniskowe inne niż wymienione w 19 01 11 mogą być wykorzystane wyłącznie do podbudowy dróg i autostrad po spełnieniu wymagań określonych w rozporządzeniu.

34) na pytanie Wg. Raportu (...) s. 193-195: Planowana inwestycja będzie oddziaływać na środowisko w sposób lokalny. Założono, że oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na zdrowie i życie ludzi będzie pomijalnie małe i zamknie się w granicach działki. Inwestor jest zobowiązany przepisami prawa do ciągłego monitoringu własnej instalacji, co ma na celu głównie optymalizację procesu spalania. Natomiast na terenie miasta i gminy, poza granicami ponad 6-hektarowej działki dzierżawionej wieczysto od Skarbu Państwa przez spółkę Veolia Wschód, żaden monitoring nie jest przewidywany. W kontekście tej informacji oraz mając na uwadze zapis mpzp (Uchwała nr XIV/499/06 Rady Miejskiej Zamościa z 26 czerwca 2006 r.) o zakazie przekraczania standardów jakości środowiska poza granicami terenu ozn. symbolami 31.27C, 31.28BS, 31.29BS, 31.30, a przeznaczonego na inwestycję, należy postawić pytanie zasadnicze: **Kto będzie monitorował ewentualne przekroczenia standardów jakości środowiska naruszające prawo miejscowe poza obszarem inwestycji?** Realizacja zadań monitoringu jakości powietrza jest zadaniem własnym miasta. Nie ma na to środków i kadry, jak to napisano w Programie Ochrony Środowiska dla powiatu grodzkiego Zamość na lata 2021-2025 z perspektywą do roku 2030, przyjętym uchwałą nr XXV/395/2020 Rady Miasta Zamość z dnia 26.10.2020 r. Uchwała wchodzi w życie 1 stycznia 2020. Zamość jest więc nieprzygotowany na takie wyzwanie, jak długoterminowy monitoring wpływu spalarni na zanieczyszczenie powietrza w mieście. Ponadto za cel Programu dla Zamościa (...) przyjęto poprawę jakości powietrza, spełnienie standardów emisyjnych z istniejących w mieście instalacji oraz zmniejszenie zanieczyszczeń wód, gleb oraz powietrza pochodzących ze źródeł lokalnych (s. 118). Jak wynika z uchwalonego dla Zamościa Programu Ochrony Środowiska osiągnięcie tych celów jest możliwe, gdyż na terenie miasta nie występują zakłady o ewentualnym ryzyku wystąpienia poważnej awarii

przemysłowej. Jak można wnioskować, inwestycja w postaci spalarni odpadów nie została przewidziana, a konsekwencje eksploatacji tej uciążliwej instalacji mogą się okazać dla miasta nie lada problemem. Ewentualna decyzja uzgadniająca budowę spalarni będzie niezgodna z celami i kierunkami uchwalonymi w Programie Ochrony Środowiska dla powiatu grodzkiego Zamość na lata 2021-2025 z perspektywą do roku 2030.

zadane Panią Ewę Lorentz w wiadomości e-mail z dnia 14.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Na terenie miasta Zamość Inspekcja Ochrony Środowiska prowadzi badania i ocenia stan środowiska, w tym dokonuje monitoringu jakości powietrza. Zadanie te są wykonywane w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska (PMŚ), którego program jest opracowywany przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska i zatwierdzany przez Ministra Środowiska. W oparciu o krajowy program PMŚ opracowywane są wojewódzkie programy PMŚ zatwierdzane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. W ramach Programu PMŚ realizowane są przede wszystkim zadania, które wiążą się z wypełnianiem wymagań zawartych w przepisach Unii Europejskiej i prawie polskim, a także podpisanych i ratyfikowanych przez Polskę konwencjach środowiskowych. Obecnie realizowany jest „Program Państwowego Monitoringu Środowiska na lata 2016- 2020”.

Monitoring jakości powietrza obejmuje zadania związane z badaniem i oceną stanu zanieczyszczenia powietrza, w tym pomiary i oceny jakości powietrza w strefach, monitoring tła miejskiego pod kątem WWA, pomiary stanu zanieczyszczenia powietrza pyłem PM_{2,5} dla potrzeb monitorowania procesu osiągania krajowego celu redukcji narażenia, pomiary stanu zanieczyszczenia powietrza metalami ciężkimi i WWA oraz rtęcią w stanie gazowym na stacjach monitoringu tła regionalnego, pomiary składu chemicznego pyłu PM_{2,5}, monitoring prekursorów ozonu; programy badawcze dotyczące zjawisk globalnych i kontynentalnych wynikające z podpisanych przez Polskę konwencji ekologicznych.

Na terenie miasta Zamościa, przy ul. Hrubieszowskiej 69A zlokalizowana jest stacja pomiarowa, dokonująca badania zawartości w powietrzu następujących zanieczyszczeń: PM_{2,5}, PM₁₀, benzen, dwutlenek siarki, tlenki azotu, dwutlenek azotu, B(a)P w PM₁₀. Stacja ta oddalona jest od planowanej lokalizacji Inwestycji o ok. 850 m. Stacja ta monitoruje ewentualne przekroczenia standardów jakości powietrza poza obszarem Inwestycji. Dodatkowo zgodnie z zapisami Programu Ochrony Środowiska dla powiatu grodzkiego Zamość na lata 2021-2025 z perspektywą do roku 2030 na terenie miasta Zamość na obiektach użyteczności publicznej są wykonywane stałe pomiary jakości powietrza w zakresie stężeń pyłów PM₁₀ i PM_{2,5} oraz temperatury powietrza, wilgotności powietrza, ciśnienia atmosferycznego, kierunku i prędkości wiatru. W skład całego systemu wchodzi sieć czujników jakości powietrza rozmieszczonych w 11 lokalizacjach na obszarze miasta (łącznie z lokalizacją na ul. Hrubieszowskiej 69A).

W związku z powyższym ewentualne przekroczenia standardów jakości powietrza związane z eksploatacją nowoprojektowanej instalacji powinny zostać odnotowane z ww. stacji pomiarowej oraz czujnikach stężeń pyłów PM₁₀ i PM_{2,5}.

Jak wynika z uchwalonego dla Zamościa Programu Ochrony Środowiska osiągnięcie założonych w Programie celów związanych z poprawą środowiska jest możliwe, gdyż na terenie miasta nie występują zakłady o ewentualnym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Planowana spalarnia również nie będzie należała do zakładów o zwiększonym ryzyku, tym bardziej o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. W związku z tym nie wpłynie negatywnie na osiągnięcie celów określonych w Programie Ochrony Środowiska.

Dodatkowo zauważyć należy, że realizacja planowanego przedsięwzięcia nie jest sprzeczna a wręcz wpisuje się w realizację Celu VIII. Programu Ochrony Środowiska dla powiatu grodzkiego Zamość na lata 2021-2025 z perspektywą do roku 2030: GOSPODARKA ODPADAMI I ZAPOBIEGANIE POWSTAWANIU ODPADÓW, który zakłada gospodarowanie odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, uwzględniając zrównoważony rozwój województwa lubelskiego. Veolia Wschód sp. z o.o. planuje rozbudować istniejącą ciepłownię opalaną węglem o nowy kocioł opalany frakcją resztkową pochodzącą z przetwarzania odpadów komunalnych, potocznie nazywaną pre-RDF. Powyższe oznacza, że w pierwszej kolejności zebrane i odebrane odpady komunalne (selektywnie zebrane oraz niesegregowane zmieszane odpady komunalne) zostaną skierowane do istniejących instalacji komunalnych celem wysortowania jak największej masy surowców wtórnych, które zostaną skierowane do procesu recyklingu/odzysku, oraz wydzielenia ze strumieni wejściowych frakcji ulegających biodegradacji kierowanych do procesu przetwarzania biologicznego w specjalistycznych instalacjach. Przykładem takiej instalacji jest Regionalny Zakład Zagospodarowania Odpadów w Dębowcu, który realizuje projekt „Zwiększenie efektywności przetwarzania odpadów komunalnych w Regionie Zamość w zakresie recyklingu i odzysku poprzez modernizację instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów w Regionalnym Zakładzie Zagospodarowania Odpadów w Dębowcu”. Powyższy cel zostanie osiągnięty w wyniku inwestycji dotyczących: rozbudowy istniejącej linii sortowniczej odpadów komunalnych zmieszanych, budowy hali na odpady zbierane selektywnie, budowy zbiornika na odcieki wraz z infrastrukturą towarzyszącą, doposażenia kompostowni w urządzenia separujące odpady: sito mobilne do przesiewania stabilizatu wraz z separatorem metali żelaznych, separator powietrzny mobilny do wydzielania frakcji lekkich i ciężkich, separator wiroprowodowy do wydzielania metali nieżelaznych – Modernizacja PSZOK. Dopiero w końcowym etapie wytwarzany w instalacji komunalnej tzw. pre-RDF będzie mógł zostać skierowany celem odzysku energetycznego do planowanej instalacji termicznego przekształcania w Zamościu lub innej tego typu instalacji (np. cementownia w Chełmie).

35) na pytanie Zamiar budowy spalarni stoi w jawnej sprzeczności z wnioskami PGO dla Województwa Lubelskiego. W rozdziale 5 omawiającym plan działania (str. 144), stwierdza się, w p. 5-6 „ Na terenie województwa nie przewiduje się budowy instalacji termicznego przekształcania odpadów komunalnych zmieszanych (20 03 01). Aktualnie nie funkcjonuje taka instalacja. Na terenie województwa funkcjonują cementownie przyjmujące odpady kaloryczne pochodzące z przetwarzania odpadów.”(...) Moc przerobowa cementowni jest tak wysoka, że wykorzystywane są odpady pochodzące spoza granic Polski w ramach transgranicznego przemieszczania odpadów. „Nie sposób określić jaka ilość spalanych odpadów z podgrupy 19 12 pochodzi z przetwarzania odpadów komunalnych(...). „Ocenia się, że na terenie województwa nie istnieje potrzeba zapewnienia dodatkowych mocy instalacji termicznego przekształcania odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych. Wniosek: w Planie Inwestycyjnym nie wskazuje się budowy nowych instalacji termicznego przekształcania odpadów dedykowanych dla odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych”.

zadane Panią Ewę Lorentz w wiadomości e-mail z dnia 14.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

We wspomnianym WPGO WL 2022 na str. 62 zdiagnozowano również problem w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, a mianowicie:

„Brak instalacji do termicznego przekształcania odpadów w województwie lubelskim. W funkcjonujących na terenie województwa cementowniach (tj. Cementowni Chełm i Cementowni Rejowiec) poddawane jest odzyskowi paliwo pochodzące również spoza województwa lubelskiego (w tym także spoza granic Polski). Wysokie ceny za przyjęcie odpadów oraz wymagane wysokie

parametry dla przyjmowanego paliwa w ww. cementowniach znacząco wpływają na koszty gospodarowania odpadami.”

We wspomnianym WPGO WL 2022 na str. 137 zdiagnozowano również niezbędne działania wspomagające prawidłowe postępowanie z odpadami w zakresie zbierania, transportu, a mianowicie: Wspieranie wdrażania efektywnych ekonomicznie i ekologicznie technologii odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym technologii pozwalających na odzyskiwanie energii zawartej w odpadach w procesach termicznego i biochemicznego ich przekształcania. Jako priorytetowe uznaje się te działania, które pozwolą na wykorzystywanie energetyczne odpadów w instalacjach zlokalizowanych na obszarze województwa lubelskiego. Ponadto Cementownia Rejowiec ujęta w WPGO WL 2022 w 2019 roku wygasła i zamknęła swoją instalację. W związku z powyższym nie są tam już termicznie przekształcane odpady.

Realizacja planowanej instalacji do termicznego przetwarzania odpadów w Zamościu co prawda nie została ujęta w Planie Gospodarki Odpadami dla Województwa Lubelskiego 2022 oraz planie inwestycyjnym będącym załącznikiem do WPGO 2022, lecz zgodnie z powyższym problem termicznego przekształcania odpadów został jednak wskazany.

Należy mieć jednak na uwadze, iż w niedługim czasie będzie wymagana aktualizacja zapisów wojewódzkiego planu gospodarki odpadami (zgodnie z art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach plany gospodarki odpadami podlegają aktualizacji nie rzadziej niż co 6 lat), która będzie implementować zapisy obecnie procedowanych zmian ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw. Wówczas w aktualizowanym planie gospodarki odpadami planowana instalacja może się znaleźć.

Wojewódzki Plan Gospodarki Odpadami, przed nowelizacją ustawy utrzymania czystości i porządku w gminach (UCPG), pełnił rolę podstawowego dokumentu planistycznego określającego zasady gospodarowania odpadami na terenie województwa. W wyniku przepisów wprowadzonych nowelizacją Ustawy UCPG (m.in. likwidacja „zasady terytorialności”) znaczenie WPGO zostało znacząco obniżone. W toku postępowania legislacyjnego Sejm RP uchwalił ustawę z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r., poz. 1579). Mocą art. 6 pkt 14-17 ustawy dokonano nowelizacji ustawy o odpadach w zakresie systemu gospodarki odpadami komunalnymi. Jedną z istotnych zmian dotyczyła zniesienia regionów gospodarki odpadami komunalnymi.

36) na pytanie: Dokument referencyjny dla najlepszych dostępnych technik dla spalania odpadów na str. 169 odnosi się do standardowej techniki redukcji zanieczyszczeń opartej na filtrach workowych, przy zastosowaniu których notuje się wyższe poziomy emisji metali, a zwłaszcza rtęci. Mając na uwadze duże koszty systemów redukcji zanieczyszczeń, należy wziąć pod uwagę potrzebę optymalizacji techniki zaproponowanej w raporcie dla spalarni w Zamościu, bez względu na koszty. Wydaje się to szczególnie ważne, gdyż emisja ze spalarni będzie procesem ciągłym, który obejmuje nie tylko oznaczane substancje obwarowane limitami, ale cały szereg zanieczyszczeń, które nie są objęte monitoringiem.

zadane Panią Ewę Lorentz w wiadomości e-mail z dnia 14.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Planowana instalacja, ze względu na niską wydajność godzinową (<3 ton/h) nie podlega pod wymagania zawarte w Konkluzjach BAT. Jednakże zgodnie z deklaracjami Inwestora instalacja zaprojektowana i wykonana będzie z uwzględnieniem obowiązujących na terenie Unii Europejskiej wytycznych i zaleceń BAT w odniesieniu do technologii spalania odpadów komunalnych i oczyszczania spalin, zawartych w dokumencie opracowanym przez Europejskie Biuro IPPC w Sewilli, zatytułowanym „Zintegrowane Zapobieganie i Ograniczanie Zanieczyszczeń”,

Dokument Referencyjny dla Najlepszych Dostępnych Technik (BAT) dla spalania odpadów (BREF).

Planowane do zastosowania w instalacji termicznego przekształcania odpadów w Zamościu techniki mające na celu minimalizację oddziaływań na środowisko umożliwią dotrzymanie dopuszczalnych poziomów emisji substancji zanieczyszczających w powietrzu określonych Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu oraz Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu, określonych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ze względu na ochronę roślin.

37) na pytanie Potencjał marketingowy grupy Veolia oraz spółki operacyjnej Veolia Term i zależnej od niej spółki Veolia Wschód jest oparty na bardzo precyzyjnie opracowanej strategii biznesowej. Zakłada ona, że tylko część materiałów o zamiarze inwestycyjnym może być udostępniona na etapie konsultacji społecznych. Dlatego niedostępne do wglądu są szczegółowe załączniki do Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, z których najważniejszy jest Załącznik nr 6: Analiza porównawcza planowanej instalacji rozwiązań technologicznych z wymogami BAT. W moim przekonaniu jest to naruszenie zbiorowego interesu mieszkańców Zamościa, którym nie są udostępniane najistotniejsze informacje o inwestycji, od której zależny będzie dobrostan najbliższego środowiska. Taktyka zastosowana przez Veolię wobec mieszkańców Zamościa i gminy Zamość nie budzi zaufania do firmy oraz instalacji, którą zamierza wybudować. Powierzchnia gruntu przeznaczona pod spalarnię w Zamościu (3,5 ha) jest równa powstającej spalarni w aglomeracji Gdańska, która będzie przerabiała rocznie 60 000 ton odpadów. Obecny limit przerobu spalarni zamojskiej określony na maks. 17 005 ton pre-RDF. Inwestycja może się jednak okazać rozwojowa, gdyż Veolia posiada w wieczystej dzierżawie od Skarbu Państwa działkę o powierzchni przekraczającej 6 ha. Potrzeby Zamościa i województwa w zakresie gospodarowania odpadami zostały opisane w przytoczonych powyżej dokumentach. Nie wskazano w nich uzasadnienia dla budowy spalarni. Dlatego opowiadam się przeciwko tej inwestycji obliczonej na zysk dla Veolii. Lata nieprzerwanej eksploatacji spalarni spowodują kumulację zanieczyszczeń, które diametralnie pogorszą warunki życia w Zamościu i znacznym obszarze gminy Zamość.

zadane Panią Ewę Lorentz w wiadomości e-mail z dnia 14.12.2020 r., wnioskodawca odpowiedział co następuje:

Wszystkie aktualnie procedowane załączniki do tekstu jednolitego Raportu są dostępne do wglądu mieszkańców.

Załącznik nr 6 Analiza porównawcza planowanych w instalacji rozwiązań technologicznych z wymogami BAT był sporządzony w pierwotnej wersji Raportu. W toku uzgodnień dokumentacji z RDOŚ napisano, iż planowane przedsięwzięcie nie jest związane z użyciem instalacji objętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, gdyż zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r., poz. 1169) nie stanowi ono instalacji to termicznego przekształcania odpadów innych niż niebezpieczne o zdolności przetwarzania ponad 3 tony na godzinę. Wobec powyższego z treści rozdziału 18 raportu usunięto odniesienia do dokumentu referencyjnego, w zakresie Najlepszych Dostępnych Technik (BAT), dotyczącego termicznego przekształcania odpadów, jak również Załącznik nr 6 do Raportu pn. „Analiza BAT” – Porównanie zastosowanej technologii z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT).

W związku z powyższym w toku uzgodnień dokumentacji z organem wydającym decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz organami opiniującymi został sporządzony tekst

jednolity Raportu. Wśród załączników tekstu jednolitego Raportu nie znalazł się ww. załącznik, gdyż planowana instalacja nie podlega pod wymagania zawarte w Konkluzjach BAT, stąd też nie wymaga sporządzenia analizy porównawczej.

Niemniej jednak zgodnie z wcześniejszymi deklaracjami i planami Inwestora instalacja zaprojektowana i wykonana będzie z uwzględnieniem obowiązujących na terenie Unii Europejskiej wytycznych i zaleceń BAT w odniesieniu do technologii spalania odpadów komunalnych i oczyszczania spalin, zawartych w dokumencie referencyjnym z 2019 roku, Best Available Techniques (BAT) Reference Document for Waste Incineration.

Zgodnie z danymi zawartymi w Raporcie powierzchnia przeznaczona pod planowaną instalację wynosi ok. 1 ha. Fakt, że Wnioskodawca posiada większy teren nie oznacza, że ten teren przeznaczy na zwiększenie planowanej instalacji, gdyż planowana instalacja jest zaprojektowana pod możliwości odbioru ciepła przez mieszkańców Zamościa, a bez tego odbioru brak jest uzasadnienia budowy takiej instalacji.

Prezydent Miasta Zamość po analizie zgłoszonych wniosków i uwag nie uwzględnił ich, gdyż nie zawierały żadnych zarzutów, do których organ prowadzący postępowanie mógłby się odnieść. Z przedstawionych materiałów i analiz zawartych w Raporcie o oddziaływaniu na środowisko oraz wyczerpujących odpowiedzi Inwestora wynika, że przyjęte rozwiązania zagwarantują minimalizację negatywnego oddziaływania na środowisko planowanej inwestycji. Realizacja planowanego przedsięwzięcia nie spowoduje naruszenia wymagań ochrony środowiska zawartych w przepisach, jeżeli spełnione zostaną warunki określone w raporcie o oddziaływaniu na środowisko oraz w postanowieniu Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

Ponadto, Prezydent Miasta Zamość pismem z dnia 19 lutego 2021 r., znak: BOS-ZM.6220.7.2018.AM, skierował pytania zadane podczas konsultacji społecznych związane z realizacją przedsięwzięcia do Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej w Zamościu. Pytania odnosiły się m.in. do kwestii związanych z kalorycznością odpadów oraz zapotrzebowaniem na frakcje odpadów dla instalacji wnioskodawcy. Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Zamościu w piśmie z dnia 15 marca 2021 r. znak RZZO.512.43.1147.1.2021.KK udzielił wyczerpujących informacji na zadanie pytania.

1) na pytanie: szacunkowe zapotrzebowanie planowanego zakładu wynosi ok. 17 000 Mg rocznie — czy RZZO Dębowiec jest w stanie zaspokoić zapotrzebowanie na frakcje odpadów o kodach 19 12 10 oraz 19 12 12 dla instalacji wnioskodawcy?

zadane przez Pana Macieja Spozowskiego wiadomości e-mail z dnia 26.11.2020 r., Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Zamościu odpowiedziało co następuje:

W RZZO w Dębowcu w ostatnich trzech latach wytworzone zostały następujące ilości odpadów:

- 2018 r. - kod 19 12 12 - 10725,00 Mg, kod 191210 - 268,06 Mg,
- 2019 r. - kod 191212 - 11457,08 Mg,
- 2020 r. - kod 191212 - 10999,21 Mg;

Ilości wytwarzanych odpadów o kodach 191212 i 191210 uzależnione są od ilości odpadów dostarczanych do zakładu przez PGK Sp. z o. o. jak również poprzez inne podmioty zbierające odpady komunalne, dlatego też trudno jest oszacować, ile ww. odpadów zostanie wytworzonych przez zakład w danym roku.

Odpady o kodzie 191212 – są to pozostałości z sortowania odpadów zmieszanych, selektywnie zebranych, jak również odpadów wielkogabarytowych. Odpady te przeznaczone są już tylko do termicznego przekształcenia (spalenia), natomiast odpady o kodzie 191210 powstają w wyniku rozdrobnienia odpadów o kodzie 191212.

2) na pytanie jaką kaloryczność posiada frakcja nadsitowa odpadów o ww. kodach przetwarzanych w RZZO?

zadane przez Pana Macieja Spozowskiego wiadomości e-mail z dnia 26.11.2020 r., Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Zamościu odpowiedziało co następuje:

Kaloryczność wytwarzanych przez RZZO odpadów nie jest sukcesywnie badana, ponieważ ich odbiorcy nie wymagają takich badań. Dla potrzeb przedsiębiorstwa zostały wykonane takie badania i wartość opałowa wynosiła: 10,30 MJ/kg, 9,94 MJ/kg, 9,77 MJ/kg, 11,44 MJ/kg, 12,47 MJ/kg. Są to próbki wyrywkowo pobrane w ciągu jednego dnia w różnych odstępach czasu. Każda kolejna próba pobrana w innym dniu może odbiegać od podanych wartości. RZZO w Dębowcu nie dysponuje urządzeniami do badania kaloryczności, jak również zawartości chloru w wytwarzanych odpadach.

3) na pytanie czy RZZO jest w stanie sprawdzać kaloryczność odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania?

zadane przez Pana Macieja Spozowskiego wiadomości e-mail z dnia 26.11.2020 r., Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Zamościu odpowiedziało co następuje:

RZZO w Dębowcu nie dysponuje urządzeniami do badania kaloryczności, jak również zawartości chloru w wytwarzanych odpadach.

4) na pytanie czy RZZO jest w stanie zbadać zawartość związków chlorowcoorganicznych przeliczanych na chlor?

zadane przez Pana Macieja Spozowskiego wiadomości e-mail z dnia 26.11.2020 r., Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Zamościu odpowiedziało co następuje:

RZZO w Dębowcu nie dysponuje urządzeniami do badania kaloryczności, jak również zawartości chloru w wytwarzanych odpadach.

5) na pytanie w jaki sposób odpady obecnie są transportowane do instalacji spalania w Chełmie – prasokontenery, baloty, stan „luźny”. W jaki sposób mogą być transportowane do ITPOK przy ul. Hrubieszowskiej?

zadane przez Pana Macieja Spozowskiego wiadomości e-mail z dnia 26.11.2020 r., Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Zamościu odpowiedziało co następuje:

Transport odpadów do instalacji w Chełmie w chwili obecnej odbywa się luzem samochodami ciężarowymi z tzw. ruchomymi podłogami. W taki sam sposób mogą być transportowane również odpady do ITPOK przy ul. Hrubieszowskiej.

6) na pytanie czy w RZZO Dębowiec były lub są składowane odpady pochodzące spoza Regionu Zamość określonego w Planie Gospodarki Odpadami dla Województwa Lubelskiego?

zadane przez Pana Macieja Spozowskiego wiadomości e-mail z dnia 26.11.2020 r., Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Zamościu odpowiedziało co następuje:

W RZZO w Dębowcu nie były składowane odpady pochodzące spoza Regionu Zamość, natomiast obecnie przepisy prawa nie zabraniają przyjęcia odpadów spoza regionu.

Po zebraniu materiału dowodowego Prezydent Miasta Zamość pismem z dnia 9 kwietnia 2021 r., znak BOS-ZM.6220.7.2018.AM, zawiadomił strony w trybie obwieszczenia o zakończeniu postępowania w oparciu o art. 10§ 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U z 2021 r., poz. 735) wskazując termin 14 dni od dnia otrzymania pisma na zapoznanie z materiałami dotyczącymi sprawy oraz na zgłoszenie uwag. Żadna ze stron nie skorzystała z prawa zapoznania się z całością zgromadzonej dokumentacji, sporządzenia notatek, odpisów, kopii ani prawa do wypowiedzenia się co zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Prezydent Miasta Zamość ustalił co następuje. Planowana inwestycja została zakwalifikowana do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 80 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 71) w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839) „instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41-47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów”.

Planowana do realizacji instalacja zostanie zlokalizowana na terenie istniejącej ciepłowni C2 w Zamościu na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym 132/1. Teren pod planowaną inwestycję jest przekształcony antropogenicznie i jest wyposażony w infrastrukturę techniczną niezbędną do prawidłowego funkcjonowania instalacji, tj. sieć wodną, sieć kanalizacji, przyłącze elektroenergetyczne oraz sieć ciepłą. Bezpośrednio po północno-wschodniej stronie działki nr 132/1 znajduje się stacja gazowa. Najbliższa zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana jest w odległości ok. 300 m od planowanego zakładu, w kierunku wschodnim. Dojazd do terenu inwestycji odbywać się będzie od ul. Hrubieszowskiej, po której przebiega droga krajowa nr 74.

Dla terenów przeznaczonych pod inwestycję został uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z Uchwałą nr XLV/499/06 Rady Miejskiej w Zamościu z dnia 26 czerwca 2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Zamość (Dz. Urz. Woj. Lubelskiego Nr 160 poz. 2611 z dnia 2 listopada 2006 r.), teren przeznaczony na realizację inwestycji zlokalizowany jest na obszarze oznaczonym w MPZP jako tereny infrastruktury technicznej: C – dla terenów obiektów i urządzeń ciepłownictwa.

Dla terenu z istniejącą funkcją podstawową urządzeń i obiektów ciepłownictwa, oznaczonych symbolem 31.27C (Ciepłownia „Szopinek”) miejscowy plan zagospodarowania terenu ustanawia następujące wymagania: przeznaczenie terenu: tereny urządzeń i obiektów ciepłownictwa, zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: a) dopuszczenie utrzymania i modernizacji istniejącego obiektu, powiązanej ze zmianą jego wystroju zewnętrznego i przykrycia, b) dopuszczenie wprowadzania nowych obiektów i urządzeń, związanych z ustaloną w planie funkcją terenu w jego niezainwestowanej części; zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego: a) nakaz utrzymania powierzchni biologicznie czynnej na co najmniej 20% terenu objętego niniejszymi ustaleniami; b) dopuszczenie wprowadzenia na pełnym obwodzie działki zieleni izolacyjnej. c) zakaz przekraczania standardów jakości środowiska poza granicami terenu objętego niniejszymi ustaleniami.

Plan dopuszcza rozszerzenie funkcji Ciepłowni „Szopinek” o wytwarzanie energii elektrycznej, utylizację odpadów komunalnych oraz doprowadzenie energii cieplnej do terenów techniczno-produkcyjnych, położonych w obrębie Jednostek Strukturalnych Nr 30 i 31.

Planowane przedsięwzięcie polega na rozbudowie istniejącej ciepłowni węglowej zlokalizowanej przy ul. Hrubieszowskiej 173 w Zamościu, o instalację do termicznego przekształcania odpadów z odzyskiem ciepła. Zgodnie z założeniami projektowymi w planowanej instalacji zostanie wyprodukowana energia cieplna w ilości około 173 448 GJ/rok, (dla maksymalnego czasu pracy instalacji na poziomie 8 760 h/rok), co stanowi około 22% całkowitej

rocznej produkcji ciepła przez Veolię Wschód Sp. z o.o. w Zamościu (ok. 780 000 GJ/rok). instalacja pozwoli na redukcję ilości spalanego węgla o ok. 9 288 Mg rocznie w przypadku zastąpienia wytwarzania ciepła w kotle WR-25. Energia cieplna wyprodukowana w planowanej instalacji termicznego przekształcania odpadów zastąpi ciepło, które obecnie produkowane jest w istniejących kotłach węglowych ciepłowni. W skład obecnie funkcjonującej instalacji energetycznego spalania paliw w Ciepłowni wchodzi źródła o mocy nominalnej 85,45 MWt wraz z urządzeniami pomocniczymi takie jak: 3 Kotły węglowe wodne WR-25 o łącznej mocy cieplnej w paliwie 84,7 MWt oraz kocioł na biomasę RM 03-3 o mocy nominalnej w paliwie 0,75 MWt. Istniejący kocioł opalany biomasą jest kotłem eksploatowanym wyłącznie na potrzeby grzewcze Ciepłowni w okresie, w którym zatrzymane są kotły WR-25. Opcjonalne przyłączenie do sieci gazowej zostanie zrealizowane na działkach numer 132/2 i 110/5.

Nie był rozpatrywany wariant innej lokalizacji planowanej inwestycji. Lokalizacja w planowanym obszarze jest wykorzystaniem terenów zakwalifikowanych w obowiązującym planie zagospodarowania na cele obiektów i urządzeń ciepłownictwa. Pozwala również na wykorzystanie części istniejącej infrastruktury budowlanej i instalacyjnej oraz dostępnych zasobów naturalnych. W ramach Raportu wariantem proponowanym przez Wnioskodawcę jest wariant inwestycyjny polegający na budowie instalacji termicznego przekształcania odpadów (frakcja kaloryczna (pre-RDF) lub RDF) z odzyskiem energii w technologii rusztowej. Główną różnicą pomiędzy wariantem alternatywnym i proponowanym przez Wnioskodawcę będzie węzeł odzysku i konwersji energii wraz z zainstalowaną chłodnicą wentylatorową. W wariantcie alternatywnym zastosowanie modułu ORC umożliwiłoby produkcję ciepła oraz dodatkowo około 1,25 MWe energii elektrycznej, co przełożyłoby się na większy wolumen spalanych odpadów – moc przerobowa jednej linii technologicznej termicznego przekształcania nie więcej niż 21 253 Mg/rok.

Na podstawie przeprowadzonych analiz stwierdzono, że oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na zdrowie i życie ludzi będzie pomijalnie małe i zamknie się w granicach działki, będącej własnością Skarbu Państwa, której użytkownikiem wieczystym jest Veolia Wschód.

Realizacja planowanego przedsięwzięcia umożliwi produkcję ciepła na poziomie ok. 5,5 MWt co zapewni pokrycie zapotrzebowania na energię cieplną w okresie letnim w sieci ciepłowniczej miasta Zamość.

W wariantcie preferowanym instalacja będzie składała się z 1 linii technologicznej o teoretycznej maksymalnej przepustowości na poziomie ok. 1,94 tony/godzinę oraz jej czasu pracy równego 8 760 h/rok, co umożliwi przetworzenie maks. 17 005 ton pre-RDF. Rzeczywisty średnioroczny czas pracy instalacji z uwzględnieniem planowanych oraz nieplanowanych przerw technologicznych związanych z awariami oraz remontami będzie wynosił około 8 000 h/rok, co przełoży się na przetwarzanie około 15 530 ton pre-RDF rocznie. Planowane przedsięwzięcie nie jest związane z użyciem instalacji objętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, gdyż zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r., poz. 1169) nie stanowi ono instalacji to termicznego przekształcania odpadów innych niż niebezpieczne o zdolności przetwarzania ponad 3 tony na godzinę. Ponadto, planowane przedsięwzięcie nie podlega pod Decyzję Wykonawczą Komisji (UE) 2019/2010 z dnia 12 listopada 2019 r. ustanawiającą konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w odniesieniu do spalania odpadów (Dz. U. UE z 3.12.2019, L 312/55). Zgodnie bowiem z załącznikiem do tej decyzji wykonawczej ma ona zastosowanie do unieszkodliwiania lub odzysku odpadów w spalarniach odpadów innych niż niebezpieczne o wydajności przekraczającej 3 tony na

godzinę. Wobec tego, że planowane przedsięwzięcie będzie miało zdolność przerobową ok. 1,94 Mg/godzinę, Decyzja Wykonawcza Komisji (UE) 2019/2010 z dnia 12 listopada 2019 r. ustanawiającą konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w odniesieniu do spalania odpadów (Dz. U. UE z 3.12.2019, L 312/55) nie ma zastosowania do planowanego przedsięwzięcia.

Do termicznego przekształcania odpadów kierowane będą odpady o kodach określonych zgodnie z klasyfikacją zawartą w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 10):

- 19 12 10 – odpady palne (paliwo alternatywne);
- 19 12 12 – inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11.

Odpady stanowiące wsad do instalacji do termicznego przekształcania spełniały będą następujące wymagania:

- wartość opałowa ≥ 10 MJ/kg
- chlor $< 1,0$ % masy odpadów surowych,
- siarka $< 1,0$ % masy odpadów surowych,
- zawartość rtęci $\leq 0,08$ mg/MJ

Planowana nominalna wartość opałowa wsadu będzie wynosiła średnio 12 MJ/kg. Planowany zakres tolerowanej przez instalację wartości opałowej wsadu będzie wynosił 10-16 MJ/kg.

Partie odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania zawierające powyżej 1% związków chlorowcoorganicznych w przeliczeniu na chlor, należy zwracać do dostawcy, aby nie dopuścić do termicznego przekształcenia odpadów, które nie są prawnie dozwolone do spalania w przedmiotowej instalacji.

W ramach eksploatacji instalacji prowadzony będzie proces odzysku odpadów R1 wykorzystanie głównie jako paliwo lub innego środka wytwarzania energii. Z informacji zawartych w dokumentacji wynika, że odpady kierowane do termicznego przekształcenia o kodzie 19 12 12 – inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11, pozyskiwane będą z regionu Zamość ujętego w Planie Gospodarki Odpadami dla Województwa lubelskiego 2022, ewentualnie z terenu województwa lubelskiego.

W trakcie eksploatacji prowadzony będzie ciągły monitoring emisji pyłów i innych zanieczyszczeń gazowych oraz zgodnie z przepisami w przypadku zwiększenia emisji, instalacja automatycznie przełączana będzie na zasilanie wyłącznie olejem opałowym lub gazem ziemnym.

W raporcie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadzono analizę porównawczą wielkości emisji do powietrza (NO_x w przeliczeniu na NO_2 , SO_2 , pył ogółem) podczas wytwarzania równoważnej ilości ciepła w planowanym kotle frakcji kalorycznej (pre-RDF) lub RDF oraz eksploatowanych obecnie w ciepłowni kotłów WR-25. Wykazano, iż nastąpi redukcja emisji zanieczyszczeń do powietrza w wyniku zastąpienia paliwa węglowego frakcją kaloryczną (pre-RDF) lub RDF.

Projektowaną inwestycję będą stanowiły zespoły hal i budynków tworzących zwartą zabudowę, w których zainstalowane zostaną poszczególne elementy modułu termicznego przekształcania odpadów z odzyskiem ciepła oraz urządzeniami pomocniczymi linii przyjęcia i przygotowania odpadów, także inne obiekty i niezbędna infrastruktura, takie jak:

- portiernia wraz z wagami o powierzchni ok. 148 m²,
- hala wyładunkowo-magazynowa o powierzchni ok. 725 m²,

- hala technologiczna spalania i odzysku ciepła o powierzchni ok. 1 015 m²,
- hala technologiczna oczyszczania spalin o powierzchni ok. 725 m²,
- plac tymczasowego magazynowania żużla o powierzchni ok. 390 m²,
- komin o wysokości ok. 35 m,
- silos Ca(OH)₂ o pojemności ok. 76 m³ (zapas na 30 dni),
- silos węgla aktywnego o pojemności ok. 6 m³ (zapas na 30 dni)
- zbiornik wody amoniakalnej o pojemności ok. 9 m³,
- zbiornik oleju opałowego o pojemności ok. 12 m³,
- silos/zbiornik pyłów z kotłów zawierające substancje niebezpieczne (odpad o kodzie 19 01 15* lub zamiennie 19 01 13*) o pojemności ok. 17 m³ pozwalający na magazynowanie odpadów przez 21 dni, silos/zbiornik pozostałości z oczyszczania spalin (odpad o kodzie 19 01 07*)
 - o pojemności ok. 39 m³ pozwalający na magazynowanie odpadów przez 21 dni,
 - drogi, place manewrowe oraz parkingi o powierzchni około 2 900 m².

Dla potrzeb przedmiotowej inwestycji na terenie ciepłowni zostaną wykonane prace adaptacyjne, modernizacyjne oraz rozbiórkowe. W ramach przedsięwzięcia zostaną zrealizowane następujące prace rozbiórkowe: likwidacja lub adaptacja fragmentu istniejącego placu węglowego (magazynu węgla), likwidacja lub adaptacja fragmentu istniejącego muru oporowego na placu węglowym (magazyn węgla); likwidacja lub przesunięcie istniejącej wieży oświetleniowej na placu węglowym (magazyn węgla); likwidacja istniejącego zbiornika technicznego; likwidacja lub adaptacja istniejącego budynku magazynowego; likwidacja lub adaptacja istniejącego budynku przemysłowego (warsztatu remontowo-naprawczego); rozbiórka lub modernizacja istniejących dróg wewnętrznych; likwidacja, adaptacja lub przesunięcie istniejących sieci uzbrojenia terenu.

W instalacji do termicznego przekształcania odpadów przewidziane są następujące węzły technologiczne:

- węzeł dostarczania, wyładunku i buforowania wsadu,
- węzeł termicznego przekształcania,
- węzeł odzysku konwencji energii,
- węzeł oczyszczania spalin wraz z tymczasowymi magazynami produktów ubocznych spalania,
- węzeł automatyki i pomiarów,
- węzeł zasilania w energię elektryczną wraz z rezerwowym agregatem prądotwórczym,
- węzeł wprowadzania ciepła sieciowego do MSC,
- węzeł uzdatniania wody technologicznej (w przypadku braku możliwości wykorzystania istniejącej instalacji na terenie ciepłowni C2),
- węzeł sprężonego powietrza (w przypadku braku możliwości wykorzystania istniejącej instalacji na terenie Ciepłowni C2).

Parametry techniczne projektowanej linii termicznego przekształcania odpadów:

- ilość przetwarzanych odpadów maks. 17 005 Mg/rok, nominalnie 15 530 Mg/rok,
- rodzaj przetwarzanego paliwa/odpadów: odpady o kodzie 19 12 10 – odpady palne (paliwo alternatywne); 19 12 12 – inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11,

- nominalna godzinowa wydajność instalacji: nie więcej niż 1,94 Mg/h,
- nominalna roczna wydajność instalacji dla 8000 godzin pracy z wydajnością nominalną: nie więcej niż 15 530 Mg/rok,
- maksymalny czas pracy instalacji: 8 760 h/rok,
- maksymalna roczna wydajność instalacji dla 8 760 godzin pracy z wydajnością nominalną: nie więcej niż 17 005 Mg/rok,
- ilość linii procesowych: jedna,
- nominalna wartość opałowa wsadu: średnio 12,0 GJ/Mg,
- zakres tolerancji przez instalację wartości opałowej wsadu: nie więcej niż 10,0-16,0 GJ/Mg,
- nominalna moc cieplna w palenisku: nie więcej niż 6,5 MW t,nominalna moc cieplna instalacji na wyjściu do miejskiej sieci ciepłowniczej: nie więcej niż 5,5 MW t
- piec: rusztowy,
- kocioł: odzysknicowy wodny lub parowy,
- usuwanie gazów kwaśnych: metoda sucha (alternatywnie półsucha),
- redukcja dioksyn, furanów i metali ciężkich: adsorpcja na węglu aktywnym,
- usuwanie tlenków azotu: SNCR,
- wyprodukowana energia cieplna: około 173 448 GJ/rok,
- sprzedana energia cieplna (woda sieciowa): około 163 245 GJ/rok.

Odpady do termicznego przekształcenia będą przywożone na teren Zakładu samochodami ciężarowymi do transportu odpadów będą wykorzystywane ciągniki siodłowe z naczepą o zamkniętej obudowie. Nadwozia skrzyniowe mogą być opróżnianie za pomocą mechanizmu samowyładowczego albo systemu ruchomej podłogi. Dojazd będzie się odbywał od strony ul. Hrubieszowskiej, po której przebiega DK74. Łączny potok samochodów transportujących odpady na teren i z terenu planowanego zakładu będzie wynosić 17 pojazdów/dzień. Ważenie i ewidencjonowanie ilości przywożonego odpadu odbywać się będzie za pomocą dwóch wag najazdowych (wjazdowej i wyjazdowej), lub opcjonalnie za pomocą jednej wagi samochodowej najazdowej dwukierunkowej. Przy wjeździe na teren Zakładu pojazdy przywożące odpady kontrolowane będą przez system wykrywania źródeł promieniowania jonizującego. Ponadto operator instalacji termicznego przekształcania odpadów prowadzi będzie kontrolę dostarczanych odpadów w następującym zakresie: kontroli wzrokowej, określeniu rodzajów odpadów które mogą być termicznie przekształcane, opracowaniu i wdrażaniu procedur charakterystyki odpadów i procedur poprzedzających ich przyjęcie, opracowanie i wdrożenie procedur przyjęcia odpadów, okresowego pobierania próbek dostaw odpadów i analiza kluczowych właściwości odpadów.

Rozładunek odpadów będzie następował w hali wyładunkowo-magazynowej o powierzchni gwarantującej około 5-dniowy zapas odpadów dla instalacji pracującej z nominalną wydajnością. Odpady będą magazynowane wyłącznie w hali wyładunkowo-magazynowej wyposażanej w mury oporowe lub w bunkrze odpadów zlokalizowanym na terenie hali wyładunkowo-magazynowej. Opcjonalnie inwestor dopuszcza również inne rozwiązania równoważne. W ramach hali wyładunkowo-magazynowej będzie przewidziane miejsce na urządzenia i operacje związane z rozrywaniem np. sznurów, drutów, folii owijających baloty z transportowanymi odpadami. Odpady dostarczane do hali wyładunkowo-magazynowej bez względu na wybrany rodzaj załadunku (podajnik, ruchoma podłoga, suwnice, ładowarki) podawane będą do leja zasypowego o pojemności zapewniającej dozowanie paliwa do kotła przez co najmniej pół godziny. Paliwo

z leja zasypowego podawane będzie w sposób automatyczny do komory spalania. Prędkość podawania paliwa sterowana będzie przez system automatyki uwzględniający parametry w komorze spalania oraz parametry spalin opuszczających instalację (na podstawie ciągłego monitoringu). Poniżej leja zasypowego usytuowana będzie hydraulicznie sterowana kłapa odcinająca, której zadaniem będzie odcięcie dopływu powietrza w trakcie rozruchu i zatrzymania instalacji.

Następnie wsad/odpady za pomocą podajnika będą równomiernie poddawane na ruszt. Słup paliwa/odpadów w trakcie normalnej pracy zapobiegał będzie przedostawaniu się nadmiernej ilości powietrza do paleniska uszczelniając lej, eliminując jednocześnie możliwość rozprzestrzeniania się płomienia w kierunku hali wyładunkowo-magazynowej. Lej zasypowy będzie wyposażony w mechaniczne odcięcie dopływu paliwa/odpadów do komory spalania oraz posiadał będzie układ detekcji cofnięcia się płomienia, a tym samym uruchamiając system gaszenia. Ponadto przewidziano również możliwość zamknięcia leja w przypadku niskiego poziomu odpadów w leju zasypowym co pozwoli na wyeliminowanie niekontrolowanego poboru powietrza jak również możliwości cofnięcia się płomienia. Celem eliminacji wystąpienia samozapłonu odpadów podczas dłuższego ich magazynowania w hali wyładunkowo-magazynowej (np. podczas awarii, przerw świątecznych itp.) zostaną zainstalowane cyfrowe kamery termowizyjne, które monitorować będą w określonym cyklu powierzchnię warstwy paliwa. System gaszenia zostanie tak zaprojektowany, by po jego uruchomieniu powierzchnię magazynowego wsadu pokryć warstwą piany, przez co uniknie się dodatkowego zwiększenia wilgotności wsadu/odpadów przed jego termicznym przekształceniem. Ponadto kontrola wsadu/odpadów w miejscu ich magazynowania oraz załadunku do leja będzie na bieżąco sprawdzana i monitorowana przez operatora posiadającego świadectwo kwalifikacji.

W przypadku przestoju instalacji lub braku możliwości spalania odpadów będą wstrzymane dostawy odpadów.

Do termicznego przekształcania odpadów będzie wykorzystywana technologia rusztowa, z chłodzeniem rusztu powietrzem i/lub dodatkowo wodą. Zastosowane rozwiązania zapewnią doprowadzenie powietrza pierwotnego do warstwy paliwa oraz strefową regulację i kontrolę przepływu powietrza do spalania, niezależnie od każdej części rusztu. Kształt rusztowin oraz dostarczanie powietrza pierwotnego zapewni zredukowanie do minimum ilości drobnej frakcji przesiewanej pod ruszt, tzw. przesiewów i zapewni nie tylko wymaganą prawnie jakość żużli i popiołów paleniskowych, ale także regularne rozprowadzanie powietrza pierwotnego na całej powierzchni rusztu. Przesiana frakcja drobna spod rusztu będzie zbierana w leju mieszczącym się poniżej każdej strefy rusztu, kierowana do zbiornika żużla i usuwana wraz z żużlem. Układ spalania będzie wyposażony w palniki rozruchowo-wspomagające zasilane olejem opałowym lekkim lub gazem ziemnym, które włączane będą automatycznie, kiedy system monitoringu warunków procesowych wykáže odchylenia od wymaganych warunków.

W dokumentacji rozważano zastosowanie następującej konfiguracji palników: 1 palnik o mocy około 4,5 MWt umieszczony na jednej ze ścian kotła lub dwa palniki każdy o mocy około 2,25 MWt umieszczone na przeciwległych ścianach lub dwa palniki obok siebie na jednej ścianie kotła. Rolą palników będzie umożliwienie dokonania rozruchu instalacji i doprowadzenie temperatury spalin w komorze paleniskowej do min. 850°C przed rozpoczęciem podawania paliwa/odpadów. Palniki będą pełniły również rolę wspomagającą, np. podczas obniżenia się temperatury procesu na skutek wahań wartości opałowej paliwa, wówczas palniki wspomagające zapewnią odpowiednio wysoką temperaturę w komorze paleniskowej, by w najbardziej niekorzystnych warunkach spaliny przepływały przez minimum 2 sekundy w temperaturze powyżej 850°C. Palniki rozruchowo-wspomagające będą używane również podczas fazy wygaszania procesu spalania. Palniki będą utrzymywać temperaturę 850°C w komorze dopalania do momentu całkowitego wypalenia lub

zrzucenia odpadów nagromadzonych na ruszcie. Zarówno temperatura załączenia palników, jak i układ sterowania palników wspomagających będą częścią centralnego komputerowego systemu sterowania i dozoru przedsięwzięcia.

Palenisko kotła będzie izolowane i osłonięte. Obmurze kotła chronione będzie od zewnątrz izolacją termiczną po to, aby temperatura płaszcza była wyższa od temperatury otoczenia średnio nie więcej niż 20°C. W płaszczu umieszczone zostaną wizjery i włazy inspekcyjne, pozwalające na poprawności procesu spalania. Wizjery i włazy zostaną wyposażone w urządzenia regulujące oraz kamery obserwujące przebieg procesu spalania na ruszcie. Obieg powietrza do spalania składał się będzie z obiegu powietrza pierwotnego i obiegu powietrza wtórnego. Wentylatory powietrza będą zasilać następujące obiekty procesowe:

- obieg powietrza pierwotnego: powietrze pierwotne poprzez przepustnice regulowane hydraulicznie będą wdmuchiwane pod ruszt. W razie potrzeby powietrze będzie podgrzewane do odpowiedniej temperatury wynikającej z charakterystyki i właściwości paliwa. Obieg powietrza pierwotnego wymuszony będzie poprzez wentylator powietrza pierwotnego. Zgodnie z informacjami przedłożonymi w dokumentacji, powietrze pierwotne kierowane będzie z bunkra/hali wyładunkowo-magazynowej na odpady,

- obieg powietrza wtórnego: powietrze wtórne, będzie wprowadzane do komory paleniskowej za pośrednictwem dysz obsługiwanych przez wentylatory powietrza wtórnego. Dysze zostaną rozmieszczone w ścianach komory paleniskowej w sposób zapewniający mieszanie spalin i całkowite ich dopalenie, jak również stabilność płomienia. Powietrze wtórne kierowane będzie bezpośrednio z otoczenia w pobliżu piec – kocioł.

W wyniku termicznego przekształcania odpadów powstanie m. in. żużel, który po dopaleniu na poziomym odcinku rusztu kierowany będzie do odżuźlacza. Przewidziany jest do zastosowania odżuźlacz z zamknięciem wodnym. W odżuźlaczu prowadzone będzie chłodzenie żużla do temperatury około 80-90°C, co pozwoli na jego bezpieczny transport celem jego dalszego zagospodarowania. Podczas prowadzonego procesu chłodzenia część wody odparuje. Opary zostaną zassane przez wentylator powietrza pierwotnego i doprowadzone do procesu spalania. Poziom wody w odżuźlaczu będzie utrzymany na stałym poziomie za pomocą automatycznego zaworu pływakowego. Odżuźlacz zostanie zaprojektowany w sposób zapewniający uszczelnienie paleniska, tzw. zamknięcie wodne. Konstrukcja odżuźlacza zapobiegnie niekontrolowanemu przedostawaniu się powietrza do paleniska. Żużel z odżuźlacza usuwany będzie poprzez kanał wyjściowy za pomocą wypychacza o napędzie hydraulicznym.

Instalacja wyposażona zostanie we wszystkie urządzenia kontroli i sterowania konieczne do prowadzenia i nadzoru procesu oraz wyposażenie pomocnicze. Przewiduje się również wszelkie oprzyrządowanie konieczne do kontroli i sterowania całości zaproponowanych urządzeń: wskaźników lokalnych, czujników pomiarowych, analizatorów, detektorów, siłowników, zaworów regulacyjnych, elektrozaworów itp. System kontroli i sterowania będzie systemem rozproszonym (podział zadań), zhierarchizowanym, zorganizowanym na różnych poziomach i kierowanych centralnie.

Proces termicznego przekształcania odpadów jaki prowadzony będzie w projektowanej instalacji termicznego przekształcania musi być zgodny z zapisami zawartymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 21 stycznia 2016 r. w sprawie wymagań dotyczących prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów oraz sposobów postępowania z odpadami powstałymi w wyniku tego procesu (Dz. U. z 2016 r. poz. 108), zaś zakład termicznego przekształcania odpadów musi spełniać wymagania wynikające z działu VIII – wymagania dotyczące prowadzenia

procesów przetwarzania odpadów, rozdział 2 – termiczne przekształcanie odpadów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 779 z późn. zm.).

Odzysk energii z paliwa/odpadów odbywał się będzie w kotle odzysknicowym wodnym lub parowym, zintegrowanym z paleniskiem gdzie energia gorących spalin ulegnie przekształceniu w energię gorącej wody, lub pary wodnej w zależności od przyjętych ostatecznych rozwiązań technologicznych. Wyprodukowana energia cieplna uzyskana ze spalania odpadów będzie przekazywana do sieci ciepłowniczej w Zamościu.

Ciepłownia w stanie istniejącym posiada zasilanie dwustronne (z dwóch różnych GPZ), w celu minimalizacji ryzyka braku zasilania ciepłowni. Planowane przedsięwzięcie będzie wykorzystywać również powyższe rozwiązanie, natomiast dodatkowo planowany jest do realizacji w ramach przedsięwzięcia rezerwowy agregat prądotwórczy o szacowanej mocy znamionowej na poziomie około 333 kW_e zasilanego olejem napędowym. Rezerwowy agregat niskiego napięcia umożliwi zasilanie przedsięwzięcia stanowiąc jego zabezpieczenie w przypadku utraty zasilania z lokalnej sieci. Rozruch agregatu będzie automatyczny przy braku napięcia. Przewidziane będą niezbędne blokady uniemożliwiające równoległą pracę agregatu i zasilania z sieci.

W przypadku utraty źródła zasilania (sieci lokalnej), agregat rezerwowy pozwoli na w pełni bezpieczne zatrzymanie przedsięwzięcia. Wielkość agregatu zostanie dobrana w sposób zapewniający bezpieczne dopalenie załadowanego wsadu i wyłączenie instalacji utrzymując pracę systemów sterowania i automatyki oraz ważnych obwodów zapewniających bezpieczeństwo (wentylatory wyciągowe i podmuchu, układ pomp obiegowych, oświetlenie awaryjne itp.). Zastosowana technologia termicznego przekształcania odpadów zapewni maksymalne wykorzystanie energii ze spalania odpadów.

Instalacja będzie tak zaprojektowana, wykonana i eksploatowana, aby przy najbardziej niedogodnych termicznie warunkach pracy instalacji (np. w okresie częściowego wykorzystania mocy spalania lub przy niskiej wartości opałowej paliwa), kontrolowana temperatura strumienia spalin, równomiernie wymieszanych z powietrzem, w strefie po ostatnim doprowadzeniu powietrza do komory spalania, wynosiła co najmniej 850°C, a czas przebywania spalin w tej temperaturze wynosił przynajmniej 2 sekundy. System monitoringu procesowego i automatycznego sterowania procesem spalania będzie blokować możliwość dozowania paliwa w następujących sytuacjach:

- dopóki podczas rozruchu instalacji, temperatura w reprezentatywnych miejscach komory spalania nie osiągnie wymaganej temperatury minimalnej 850°C;
- kiedy temperatura w reprezentatywnych miejscach komory spalania spadnie poniżej wymaganej temperatury minimalnej, tzn. 850°C;
- jeżeli w systemie monitorowania poziomów emisji zanieczyszczeń do powietrza stwierdzone zostanie przekroczenie dopuszczalnego poziomu emisji przynajmniej jednego z monitorowanych składników zanieczyszczeń.

Prowadzenie prac budowlanych, dostawa i montaż urządzeń będą źródłem nieorganizowanej emisji zanieczyszczeń do powietrza wynikającej głównie z emisji pyłów powstających podczas prac ziemnych i konstrukcyjnych, przemieszczania mas ziemnych i transportu materiałów pylistych. Źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza będzie również spalanie paliw w środkach transportu oraz praca maszyn budowlanych. Etap realizacji inwestycji będzie miał charakter lokalny, niekumulujący się w środowisku i ustąpi wraz z zakończeniem prac budowlanych. W celu ograniczenia emisji gazów i pyłów do powietrza, na etapie budowy należy stosować dostępne rozwiązania ograniczające emisje pyłów oraz technologie jak najmniej uciążliwe dla środowiska. Należy prowadzić prace przy użyciu urządzeń i maszyn sprawnych technicznie, ograniczać czas pracy urządzeń i samochodów w podczas postojów, przewozić materiały pyliste pod przykryciem,

uniknąć rozsypywania się materiałów pylistych na terenie budowy i drogach wewnętrznych, osłaniać miejsca składowania piasku zawierającego drobne frakcje pyłowe oraz, w razie potrzeby, w celu ograniczenia pylenia w czasie suchej i wietrznej pogody, stosować okresowe zraszanie terenu wodą. Funkcjonowanie projektowanej instalacji będzie źródłem zorganizowanej i niezorganizowanej emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do powietrza. Ocenę oddziaływania na powietrze w ramach wariantu proponowanego przez Wnioskodawcę przeprowadzono z uwzględnieniem następujących źródeł: 2 kotłów WR-25/14 o mocy w paliwie na poziomie 49,60 MWt podłączonych do istniejącego Emitora (wysokość 120 m.); 1 kotła WR-25/14 o mocy w paliwie na poziomie 35,10 MWt podłączonego do istniejącego emitora (wysokość 20 m); planowanego kotła frakcji kalorycznej (pre-RDF) lub RDF o mocy w paliwie na poziomie nie więcej niż 6,5 MWt: podłączonego do indywidualnego nowego emitora o projektowanej wysokości ok. 35 m, wraz z infrastrukturą towarzyszącą. Dla zabezpieczenia przed przedostawaniem się na zewnątrz obiektu niekontrolowanych emisji odorów i pyłów oraz substancji wydzielających się w możliwym do zaistnienia procesie fermentacji odpadów w hali wyładunkowo-magazynowej utrzymywane będzie stałe podciśnienie, a pobrane z niej powietrze będzie wykorzystane w procesie spalania, co zagwarantuje niewydostawanie się odorów na zewnątrz instalacji. Pozostałe pomieszczenia ciągu technologicznego instalacji będą wyposażone w wentylację mechaniczną i grawitacyjną, zapewniającą wymianę powietrza, zgodnie z przepisami sanitarnymi i ochrony ppoż.

Podczas przestoju instalacji termicznego przekształcania odpadów lub braku możliwości spalania odpadów będą wstrzymywane dostawy odpadów od firm zewnętrznych. Wykonany zostanie system dezodoryzacji powietrza z bunkra odpadów / hali wyładunkowej, w technologii opartej na zastosowaniu filtra węglowego (złoże filtracyjne z węgla aktywnego) lub inne rozwiązanie równoważne, wykorzystywany podczas planowanych przestojów lub ewentualnej sytuacji awaryjnej.

Jak wynika z uzupełnienia do raportu, z uwagi na skalę planowanej inwestycji oraz powyższe rozwiązania minimalizujące, nie przewiduje się ponadnormatywnych oddziaływań odorowych wynikających z eksploatacji planowanego przedsięwzięcia. Kocioł zostanie wyposażony w palnik stabilizujący używany do rozruchu i stabilizowania procesu spalania, zasilany olejem opałowym lekkim, o zawartości siarki do 0,1%. Dodatkowy palnik zapewni temperaturę spalin ponad 850°C przez co najmniej 2 sekundy w trakcie pracy, co zapewnia likwidację dioksyn, furanów, wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych).

Wskutek prowadzonego procesu termicznego przekształcania odpadów gazy ze spalania będą przechodzić kolejno przez: kocioł odzysknicowy, system suchego lub alternatywnie – półsuchego oczyszczania spalin, filtr tkaninowy, wentylator ciągu, urządzenia monitoringu emisji. Temperatura spalin odprowadzanych do atmosfery będzie się kształtowała na poziomie ok. 135°C. Spaliny kierowane będą do komina o wysokości gwarantującej nieprzekraczanie norm emisyjnych oraz imisyjnych. Przewidywany jest komin stalowy, ocieplony z zabezpieczeniami antykorozyjnymi, o parametrach: wysokość ok. 35 m i średnica wylotu ok. 0,75 m.

Zgodnie z wymogami prawnymi instalacja wyposażona będzie w ciągły monitoring spalin oparty o metody referencyjne, połączony z automatyką instalacji, jak również umożliwiający wgląd on-line do zarchiwizowanych danych procesu przez uprawnione instytucje. Przewiduje się, że wyniki będą także przekazywane w czasie rzeczywistym na tablicy wyświetlającej poziomy emisji na terenie ciepłowni oraz w internecie na dedykowanej i ogólnodostępnej stronie internetowej. Instalacja zostanie wyposażona w wielostopniowy system oczyszczania spalin obejmujący następujące procesy: odazotowanie niekatalityczne (SNCR), redukcja dioksyn i metali ciężkich, redukcja zanieczyszczeń pochodzenia kwasowego, odpylanie. Redukcja emisji tlenków azotu zostanie zapewniona w pierwszej kolejności z wykorzystaniem pierwotnych technik redukcji NOx.

W procesie spalania zostaną wykorzystane, co najmniej następujące techniki: odpowiednia dystrybucja powietrza, mieszanie spalin i regulacja temperatury, spalanie strefowe. W celu konieczności spełnienia obowiązujących standardów emisyjnych i standardów jakości powietrza zastosowana zostanie niekatalityczna metoda redukcji tlenków azotu (SNCR). W ramach przedsięwzięcia przewiduje się możliwość zamiennego stosowania roztworów amoniaku lub mocznika. Czynnik redukujący wtryskiwany będzie do komory dopalania, w obszarze, gdzie temperatura spalin znajduje się w przedziale pomiędzy 850°C i 1 000°C, najkorzystniejszej dla prowadzenia reakcji reagentów z tlenkami azotu. Istotną sprawą jest tutaj odpowiedni zakres temperatury. Dodatkowym efektem zastosowania systemu niekatalitycznej redukcji tlenków azotu jest również skuteczna redukcja emisji polichlorowanych dioksyn i furanów – przebiegająca dla układów niekatalitycznych z wydajnością ok. 60-70% (wiązanie chloru w strefie spalania i poza strefą spalania, podczas chłodzenia spalin, a przede wszystkim inhibicyjne działanie amoniaku w odniesieniu do syntezy *de novo* dioksyn i furanów).

Redukcja gazów kwaśnych HCl, SO_x, HF będzie realizowana poprzez system suchego ewentualnie półsuchego oczyszczania spalin. W ramach suchego systemu oczyszczania spalin przewiduje się wtrysk wapna hydratyzowanego Ca(OH)₂ do kanału reakcyjnego. W ramach półsuchego systemu oczyszczania spalin przewiduje się wtrysk mleczka wapiennego lub alternatywnie oddzielny wtrysk CaO (Ca(OH)₂) i wody w ilości gwarantującej jej całkowite odparowanie. W planowanym systemie oczyszczania spalin przewidziany zostanie układ recyrkulacji sorbentów, które nie uległy reakcji ze związkami oczyszczanych gazów. Sorbenty te, po odparowaniu wody w stanie suchym wyłapywane będą na wysoko efektywnym filtrze tkaninowym, a następnie częściowo zawracane do procesu celem ich pełniejszego wykorzystania przy pracy z ciągłym nadmiarem aktywnego sorbentu. Przy zastosowaniu suchego układu usuwania gazów kwaśnych w połączeniu z odpylaniem na filtrach tkaninowych udaje się osiągnąć stopnie skuteczności usuwania zanieczyszczeń ponad 99%, przy jednocześnie niższych kosztach inwestycyjnych i eksploatacyjnych. Zgodnie z przepisami parametr ten jest objęty ciągłym pomiarem emisji co pozwala na regulowanie ilości podawanego reagenta, a w przypadku występowania przekroczeń zatrzymanie podawania odpadów, a następnie wyłączenia instalacji.

Redukcja związków organicznych oraz metali ciężkich ze spalin będzie prowadzona przy wykorzystaniu monomorficznego węgla aktywnego lub alternatywnie amorficznego koksu aktywnego z węgla brunatnego. Mieszanina gazowo-pyłowa wychwytywana będzie następnie na rękawach filtra workowego. W warstwie węgla aktywnego na powierzchniach rękawów adsorbowane będą zarówno związki organiczne (PCDD/PCDF, PCB), jak i zawarte jeszcze w spalinach resztkowe ilości kwaśnych zanieczyszczeń nieorganicznych w tym gazowych związków metali ciężkich (rtęci metalicznej), które nie zostały usunięte wraz z pyłem. Spaliny będą odpylane za pomocą filtrów workowych. Zastosowanie nowoczesnych materiałów filtracyjnych, odpornych na wysokie temperatury (np. włókna szklane powlekane specjalnie preparowanym teflonem) umożliwi wysoki stopień odpylenia przy jednoczesnym znacznym ograniczeniu stężenia dioksyn w spalinach. W przypadku filtrów tkaninowych warstwa ciała stałego (pył z sorbentem) osadzonego na tkaninie filtracyjnej pracuje bardzo skutecznie, co pozwala na osiągnięcie skuteczności przekraczającej nawet 99,9% (dla ziaren wielkości powyżej 1µm). Odseparowane na filtrze zanieczyszczenia zbierane będą na dnie jednostki filtracyjnej, a następnie transportowane szczelnymi przenośnikami do silosu magazynowego pozostałości z oczyszczania spalin lub szczelnego kontenera.

Źródłem emisji do powietrza będą silosy, w których magazynowane będą: Ca(OH)₂, węgiel aktywny, pyły z kotłów zawierających substancje niebezpieczne (19 01 15*) alternatywnie popiołów lotnych zawierających substancje niebezpieczne (odpad o kodzie 19 01 13*), pozostałości

systemu oczyszczania spalin (19 01 07*). Wszystkie silosy zostaną wyposażone w tkaninowe filtry powietrza odlotowego gwarantujące stężenia pyłu na wylocie na poziomie nie przekraczającym 15 mg/m^3 . Zanieczyszczenia z napełniania silosów odprowadzać emitarami o parametrach: silos wodorotlenku wapnia: wysokość ok. 10 m, średnica ok. 0,5 m, silos węgla aktywnego: wysokość ok. 8 m, średnica ok. 0,5 m, silos pyłów z kotłów zawierających substancje niebezpieczne: wysokość ok. 7 m, średnica ok. 0,5 m, silos pozostałości z systemu oczyszczania spalin: wysokość ok. 8 m, średnica ok. 0,5 m. Zgodnie z koncepcją technologiczną na terenie planowanego przedsięwzięcia w systemie oczyszczania spalin będzie zastosowana woda amoniakalna (roztwór 24%). Planowany zbiornik będzie wyposażony w stosowne zabezpieczenia (np. zbiornik bezciśnieniowy z poduszką azotową lub równoważne), których zastosowanie umożliwi eliminację emisji amoniaku w trakcie normalnej pracy instalacji.

W celu zapewnienia dezodoryzacji powietrza z bunkra odpadów/hali wyładunkowej podczas sytuacji awaryjnej lub planowanych przestojów zostanie zastosowany odpylacz oraz wypełnienie w postaci węgla aktywnego (złożę filtracyjne z węgla aktywnego). Opcjonalnie dopuszcza się również inne rozwiązania równoważne. Filtr będzie jednostką stacjonarną działającą jako adsorber substancji zanieczyszczających. Wielkość filtra jak ilość złoża w postaci węgla aktywnego dobrana zostanie pod kątem parametrów, na jakich będzie pracował filtr. Istnieją również techniczne możliwości modyfikacji filtra z uwzględnieniem różnych sposobów jego posadowienia, jak i podłączenia do instalacji wentylacyjnej. W przypadku zastosowania filtra węglowego – porowata struktura węgla aktywnego pozwala z przepływającego przez złożę węglowe powietrza wychwycić zanieczyszczenia, które są sorbowane na rozległej powierzchni porów. Skuteczność filtra z węglem aktywnym zależy od stężenia zanieczyszczeń im wyższe tym adsorpcja jest skuteczniejsza i dochodzi do 95-99% przy ograniczaniu zapachu. Uwzględniając planowaną kubaturę miejsca magazynowania odpadów kierowanych do procesu termicznego przekształcania określono, że łączny strumień oczyszczanego powietrza w systemie dezodoryzacji będzie równy około $21,75 \text{ tys. m}^3$ przy uwzględnieniu dwóch wymian powietrza na godzinę. Zakłada się, że planowana jednostka filtracyjna zostanie zlokalizowana w pobliżu hali wyładunkowo-magazynowej. Wylot będzie następował emitorem o wysokości ok. 16 m oraz średnicy ok. 0,8 m. W obliczeniach założono, że czas emisji z systemu dezodoryzacji powietrza z bunkra odpadów/hali wyładunkowej będzie wynosił maksymalnie 760 h/rok.

Emisję maksymalną zanieczyszczeń z planowanych kotłów rusztowych spalających odpady RDF i pre RDF określono jako iloczyn maksymalnego przepływu spalin, w warunkach normalnych przy zawartości 11% O_2 w spalinach na wylocie za urządzeniami redukcyjnymi oraz dopuszczalnych stężeń standardów emisyjnych średnich 30-minutowych, określonych w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1860).

W przypadku metali ciężkich obliczeń dokonano dla sumy metali: antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad oraz kadm + tal, określonych zgodnie ze standardami emisyjnymi jako średnie z próby o czasie trwania od 30 minut do 8 godzin. W szacowaniu emisji pyłu przyjęto dopuszczalne stężenie pyłu na wylocie z jednostki filtracyjnej zgodne z zapisami konkluzji dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do przetwarzania odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE, określone w Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2018/1147 z dnia 10 sierpnia 2018 r. na poziomie 5 mg/Nm^3 .

W ramach obliczeń uwzględniono dodatkową, normowaną, określoną przez Best Available Techniques (BAT) Reference Document for Waste Incineration z 2019 roku substancję

zanieczyszczającą: amoniak na poziomie maksymalnego dopuszczalnego standardu emisji równego 10 mg/Nm³.

W analizie uwzględniono również emisje gazów i pyłów do powietrza powodowane ruchem środków transportu wynikające z operacji transportowych (wywozu i dowozu): transport odpadów (RDF i pre-RDF), dowóz oleju opałowego, dowóz wody amoniakalnej, dowóz Ca(OH)₂, dowóz węgla aktywnego, dowóz pozostałych reagentów, wywóz pyłów z kotłów zawierających substancje niebezpieczne (19 01 15*), alternatywnie popiołów lotnych zawierających substancje niebezpieczne (odpad o kodzie 19 01 13*), wywóz pozostałości z systemu oczyszczania spalin (19 01 07*), wywóz żużli i popiołów paleniskowych innych niż zawierające substancje niebezpieczne (19 01 12). W celu określenia wpływu inwestycji na jakość powietrza w raporcie przeprowadzono obliczenia rozprzestrzeniania zanieczyszczeń w powietrzu, zgodnie z metodyką zawartą w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r., Nr 16, poz. 87).

W obliczeniach uwzględniono dane meteorologiczne charakteryzujące warunki w rejonie przedmiotowej inwestycji. Tło zanieczyszczeń przyjęto zgodnie z informacją Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, Departament Monitoringu Środowiska, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Lublinie. Dla pozostałych substancji uwzględniono tło w wysokości 10% wartości odniesienia dla roku, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r., Nr 16, poz. 87). W analizie ujęto: pył zawieszony PM₁₀, Pył PM_{2,5}, tlenki azotu (jako NO₂), dwutlenek siarki, tlenek węgla, benzen, dwusiarczek węgla, chlorowodór, siarkowodór, aceton, dwusiarczek dwumetylu, kadm, tal, rtęć, antymon i jego związki, arsen, ołów, chrom, kobalt, miedź, mangan, nikiel, wanad, węglowodory alifatyczne, węglowodory aromatyczne, octan etylu, octan metylu oraz amoniak.

Sprawdzono warunki kryterium opadu substancji pyłowych. Ponieważ zostały spełnione wszystkie warunki kryterium opadu pyłu, kadmu i ołowiu, dlatego zostały wykonane obliczenia opadu pyłu oraz ołowiu i kadmu w pyłe. Obliczenia wykonano przy pomocy programu komputerowego Operat FB. Zgodnie z załącznikiem 3 pkt 3.2 ww. rozporządzenia jeżeli w odległości od pojedynczego emitora lub któregoś z emitorów w zespole, mniejszej niż 10×h, znajdują się wyższe niż parterowe budynki mieszkalne lub biurowe, a także budynki żłobków, przedszkoli, szkół, szpitali lub sanatoriów, to należy sprawdzić, czy budynki te nie są narażone na przekroczenia wartości odniesienia substancji w powietrzu lub dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu. W tym celu należy obliczyć maksymalne stężenia substancji w powietrzu dla odpowiednich wysokości. Gdy geometryczna wysokość najniższego emitora w zespole jest nie mniejsza niż wysokość ostatniej kondygnacji budynku Z, obliczenia stężeń wykonuje się dla wysokości Z. Uwzględniając wysokość istniejących emitorów i emitora projektowanego stwierdzono, że najwyższym w zespole emitorów pozostanie istniejący emitor E1 (komin kotłów WR-25-M nr 1 i 2 – E1 - o wysokości 120 m). Zgodnie z metodyką referencyjną przeprowadzono szczegółową analizę istniejących i planowanych budynków zlokalizowanych w odległości 1200 m od emitora E1 Ciepłowni. W szczególności uwzględniono zapisy obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na obszarze miasta oraz gminy Zamość. Na podstawie analizy zapisów obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta oraz gminy Zamość określono cztery obszary obliczeniowe charakteryzujące istniejące i planowane budynki:

1. Obszar nr 1: zlokalizowany głównie po południowo-zachodniej stronie Ciepłowni w Zamościu obejmujący fragment obszaru oznaczonego symbolem 26.14UZ wyznaczonego uchwałą Nr XLV/499/06 Rady Miejskiej w Zamościu z dnia 26 czerwca 2006 r. w sprawie

uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Zamość. Zgodnie z zapisami planu w zakresie parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu na analizowanym obszarze nakazuje się utrzymanie istniejących gabarytów wysokościowych budynków przy ich ewentualnej rozbudowie. Mając na uwadze, iż w stanie istniejącym na analizowanym obszarze znajdują się obiekty Samodzielnego Publicznego Szpitala Wojewódzkiego im. Papieża Jana Pawła II w Zamościu. Obliczenia przeprowadzono w wyznaczonej siatce obliczeniowej w receptorach na wysokościach co 1 m do wysokości 30 m.

2. Obszar nr 2: zlokalizowany głównie po południowo-zachodniej stronie Ciepłowni w Zamościu obejmujący fragment obszaru oznaczonego symbolem 1UKS wyznaczonego uchwałą Nr XXV/312/2016 Rady Miasta Zamość z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Zamość. Zgodnie z zapisami planu w zakresie zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu określono maksymalną wysokość zabudowy na poziomie nie większym niż 20,0 m. Mając powyższe na uwadze na analizowanym obszarze obliczenia przeprowadzono w wyznaczonej siatce obliczeniowej w receptorach na wysokościach co 1 m do wysokości 20 m.

3. Obszar nr 3: zlokalizowany głównie po południowej, zachodniej oraz północnej stronie Ciepłowni. Analiza obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wykazała, iż maksymalna dopuszczalna wysokość zabudowy na analizowanym obszarze wynosi 15 m. Mając powyższe na uwadze na analizowanym obszarze obliczenia przeprowadzono w wyznaczonej siatce obliczeniowej w receptorach na wysokościach co 1 m do wysokości 15 m.

4. Obszar nr 4: zlokalizowany głównie po południowej oraz wschodniej stronie Ciepłowni w Zamościu. Analiza uchwały Nr XXXVIII/362/13 Rady Gminy Zamość z dnia 30 października 2013 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miejscowości Szopinek w Gminie Zamość – etap I wykazała, iż maksymalna dopuszczalna wysokość zabudowy na analizowanym obszarze wynosi 12 m. Mając powyższe na uwadze na analizowanym obszarze obliczenia przeprowadzono w wyznaczonej siatce obliczeniowej w receptorach na wysokościach co 1 m do wysokości 12 m.

W każdym z analizowanych wariantów obliczeniowych na wysokości wyznaczonych reprezentatywnych obszarów zabudowy przeprowadzono obliczenia rozprzestrzeniania się substancji zanieczyszczających w powietrzu. Przedstawiona w dokumentacji ocena wpływu przedsięwzięcia na jakość powietrza wykazała, że spełnione będą wymagania ochrony powietrza określone w przepisach prawa, za wyjątkiem standardów jakości powietrza i wartości odniesienia substancji w powietrzu określonych dla pyłu zawieszonego PM_{2,5}. Niedotrzymywanie ww. norm wynika z aktualnego stanu jakości powietrza na terenie realizacji inwestycji. W przypadku takim wydanie pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza winno być poprzedzone przeprowadzeniem postępowania kompensacyjnego zgodnie z zasadami określonymi w art. 225-229 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1219 ze zm.).

Instalacja do termicznego przekształcania odpadów podlega obowiązkowi wykonywania pomiarów wielkości emisji zgodnie z zakresem, określonym w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 2286). Zgodnie z wymogami ww. rozporządzenia w sposób ciągły będą mierzone: pył ogółem, dwutlenek siarki, tlenki azotu (w przeliczeniu na NO₂), tlenek węgla, chlorowodór, substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażonych jako całkowity węgiel organiczny (TOC), fluorowodór, oraz parametry procesu: stężenie tlenu, prędkość przepływu gazów odlotowych lub ciśnienie dynamiczne gazów

odlotowych, temperatura gazów odlotowych w przekroju pomiarowym, ciśnienie statyczne lub bezwzględne gazów odlotowych, wilgotności bezwzględnej gazów odlotowych lub stopnia zawilżenia gazów odlotowych. W sposób okresowy – co najmniej raz na sześć miesięcy, a przez pierwszy rok eksploatacji co najmniej raz na trzy miesiące, będą mierzone: ołów, chrom, miedź, mangan, nikiel, arsen, kadm, rtęć, tal, antymon, wanad, kobalt, oraz dioksyny i furany. Na kominie będzie zamontowane urządzenie do systemu ciągłego monitoringu emisji i stanowisko do okresowego pobierania próbek do analiz laboratoryjnych. Analizie podlegać będą również parametry procesowe układu spalania oraz oczyszczania spalin.

Pomiary ciągłe przeprowadzane w piecach będą kontrolować następujące parametry: temperatura spalin, podciśnienie, zawartość tlenu w spalinach. Monitoring w komorze dopalania obejmie temperaturę spalin i pomiar ilości czynników podawanych do układu spalania (powietrze pierwotne/wtórne, paliwo wspomagające). Komory dopalania powinny zawierać dodatkowo luki i wzierniki umożliwiające nadzór. Nadzór powinien być zarówno wzrokowy, jak również przy pomocy ruchomych przyrządów pomiarowych.

W ramach monitoringu układu oczyszczania spalin metodą metody SNCR będą wykonywane: pomiar ciągły strumienia masy wtryskiwanego stałego mocznika, pomiar ciągły temperatury roztworu mocznika lub wody amoniakalnej, pomiar ciągły ciśnienia roztworu mocznika lub wody amoniakalnej. W ramach monitoringu układu oczyszczania spalin metodą suchą/półsuchą będą wykonywane: pomiar ciągły ilości wdmuchiwanego sorbentu, pomiar ciągły recyrkulatu z nieprzereagowanym sorbentem, pomiar ciągły stężenia SO_2 za filtrem workowym, pomiar ciągły ciśnienia przed i za filtrem workowym, pomiar ciągły temperatury spalin przed wejściem na filtry workowe. System monitoringu będzie połączony z automatyką instalacji, jak również będzie umożliwiał wgląd on-line do zarchiwizowanych danych procesu przez uprawnione instytucje. System monitoringu emisji będzie zgodny z metodykami referencyjnymi, a wyniki pomiarów będą archiwizowane, przetwarzane i udostępniane odpowiednim służbom. Sygnały z tego systemu doprowadzone zostaną również do systemu sterowania linią technologiczną i wykorzystywane między innymi do sterowania systemem oczyszczania spalin optymalizując zużycie reagentów.

W przypadku wystąpienia zakłóceń w procesie termicznego przekształcania odpadów, w tym w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję do powietrza, natychmiast wstrzymane będzie podawanie odpadów do instalacji. Analizie podlegać będą również parametry procesowe układu spalania oraz oczyszczania spalin. Pomiary ciągłe przeprowadzane w piecach będą kontrolować następujące parametry: temperatura spalin, podciśnienie, zawartość tlenu w spalinach.

Monitoring w komorze dopalania obejmie: temperaturę spalin, pomiar ilości czynników podawanych do układu spalania (powietrze pierwotne/wtórne, paliwo wspomagające). Komory dopalania powinny zawierać dodatkowo luki i wzierniki umożliwiające nadzór.

Nadzór powinien być zarówno wzrokowy, jak również przy pomocy ruchomych przyrządów pomiarowych. W ramach monitoringu układu oczyszczania spalin metodą metody SNCR będą wykonywane: pomiar ciągły strumienia masy wtryskiwanego stałego mocznika, pomiar ciągły temperatury roztworu mocznika lub wody amoniakalnej, pomiar ciągły ciśnienia roztworu mocznika lub wody amoniakalnej. W ramach monitoringu układu oczyszczania spalin metodą suchą/półsuchą będą wykonywane: pomiar ciągły ilości wdmuchiwanego sorbentu, pomiar ciągły recyrkulatu z nieprzereagowanym sorbentem, pomiar ciągły stężenia SO_2 za filtrem workowym, pomiar ciągły ciśnienia przed i za filtrem workowym, pomiar ciągły temperatury spalin przed wejściem na filtry workowe.

System monitoringu będzie połączony z automatyką instalacji, jak również będzie umożliwiał wgląd on-line do zarchiwizowanych danych procesu przez uprawnione instytucje. System

monitoringu emisji będzie zgodny z metodykami referencyjnymi, a wyniki pomiarów będą archiwizowane, przetwarzane i udostępniane odpowiednim służbom. Sygnały z tego systemu doprowadzone zostaną również do systemu sterowania linią technologiczną i wykorzystywane między innymi do sterowania systemem oczyszczania spalin optymalizując zużycie reagentów.

W przypadku wystąpienia zakłóceń w procesie termicznego przekształcania odpadów, w tym w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję do powietrza, natychmiast wstrzymane będzie podawanie odpadów do instalacji.

Realizacja planowanego zamierzenia inwestycyjnego związana jest z powstawaniem odpadów, zarówno na etapie budowy jak i eksploatacji instalacji do termicznego przekształcania odpadów.

Na etapie realizacji inwestycji powstaną odpady związane z robotami budowlanymi, rozbiórkowymi, wycinką drzew i krzewów, odpady związane z przemieszczaniem mas ziemnych oraz odpady związane z funkcjonowaniem zaplecza socjalnego pracowników. Emisja ta będzie miała charakter czasowy i ograniczy się do najbliższego otoczenia, zaś sposób zagospodarowania odpadów będzie zgodny z przepisami ustawy o odpadach. Z informacji zawartych w raporcie wynika, że podczas wykonywania prac ziemnych powstaną masy ziemne, które w pierwszej kolejności zostaną zagospodarowane w miejscu ich wydobywania (opcjonalnie inne miejsca na terenie ciepłowni) pod warunkiem spełnienia standardów jakości gleby i ziemi wynikających z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi (Dz. U. z 2016 r., poz. 1395). Nadmiar mas ziemnych zostanie przekazany uprawnionym podmiotom celem dalszego zagospodarowania zgodnie z prawem. W związku z eksploatacją przedmiotowej inwestycji powstaną odpady związane z: pracą instalacji termicznego przekształcania odpadów, prowadzonymi pracami remontowymi, porządkowymi oraz konserwacyjnymi, funkcjonowaniem zaplecza socjalnego pracowników itp.

Główny strumień odpadów powstających w związku z eksploatacją instalacji termicznego przekształcania odpadów stanowić będą odpady poprocesowe: 19 01 12 – żużle i popioły paleniskowe inne niż wymienione w 19 01 11, 19 01 07* - odpady stałe z oczyszczania gazów dolotowych, 19 01 15* – pyły z kotłów zawierające substancje niebezpieczne, alternatywnie popiołów lotnych zawierających substancje niebezpieczne (odpad o kodzie 19 01 13*).

Odpady o kodzie 19 01 12 z odżuźlacza będą magazynowane na zadaszonym, utwardzonym, szczelnym placu o powierzchni 390,00 m², opcjonalnie w tymczasowym kontenerze magazynowania żużla. Przewidywana pojemność placu tymczasowego magazynowania odpadowych żużli wyniesie do 30 dni pracy instalacji. Z przedłożonych dokumentów wynika, że w ramach przedmiotowej inwestycji nie przewiduje się rozwiązań polegających na frakcjonowaniu i waloryzacji odpadowych żużli.

Odpady o kodzie 19 01 15* pyły z kotłów zawierające substancje niebezpieczne (alternatywnie 19 01 13* popioły lotne zawierające substancje niebezpieczne), będą magazynowane w silosie/zbiorniku o pojemność 17 m³ pozwalając magazynować odpady przez 21 dni. Silos/kontener zostanie usytuowany na utwardzonym placu w sąsiedztwie hali technologicznej. Odpady te będą grupowane i transportowane za pomocą szczelnego układu przesyłowego do silosu lub alternatywnie szczelnych kontenerów.

Pyły kotłowe pochodzące z lejów pod kotłem i ekonomizerem (wymiennikiem) oraz z układu oczyszczania spalin będą grupowane i transportowane za pomocą szczelnego układu przesyłowego do silosu lub alternatywnie szczelnych kontenerów. Odpady o kodzie 19 01 07*, w tym odpady węgla aktywnego powstającego w wyniku oczyszczania gazów odlotowych, będą magazynowane w silosie/zbiorniku o pojemność 39 m³ pozwalając magazynować odpady przez 21 dni. Silos/kontener zostanie usytuowany na utwardzonym placu w sąsiedztwie hali technologicznej.

Odpady te będą grupowane i transportowane za pomocą szczelnego układu przesyłowego do silosu lub alternatywnie szczelnych kontenerów.

Załadunek odpadów o kodach 19 01 07*, 19 01 15* z miejsca magazynowania na środki transportu nastąpi za pomocą rękawa załadunkowego. Urządzenie monitorujące zainstalowane w środku stożka wylotowego monitoruje oraz sygnalizuje maksymalny poziom materiału w komorze cysterny i nakazuje zamknięcie zaworu wylotowego silosu. Ponadto w ramach eksploatacji zakładu termicznego przekształcania odpadów powstaną odpady niebezpieczne oraz inne niż niebezpieczne związane z funkcjonowaniem instalacji.

Odpady niebezpieczne powstające na etapie eksploatacji inwestycji tj. mineralne oleje hydrauliczne niezawierające związków chlorowcoorganicznych (13 01 10*), emulsje olejowe niezawierające związków chlorowcoorganicznych (13 02 05*), inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe (13 02 08*) itp. będą magazynowane w beczkach wykonanych z materiałów trudno palnych, odpornych na działanie olejów odpadowych, szczelnie zamknięte, ustawiane na paletach, magazynowane w zamykanym pomieszczeniu magazynowym posiadającym szczelną (utwardzoną) posadzkę na terenie hali technologicznej spalania i odzysku ciepła, hali technologicznej oczyszczania spalin lub innym miejscu wyznaczonym przez odpowiednią osobę (Operatora).

Pozostałe odpady niebezpieczne powstające na etapie eksploatacji inwestycji tj. sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi – zużyte czyściwo (15 02 02*), zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12 (lampy fluorescencyjne, baterie) – 16 01 13*, baterie i akumulatory niklowokadmowe (16 06 02*) itp. będą magazynowane w specjalnych zamykanych i oznaczonych pojemnikach, lub w oryginalnych opakowaniach (zużyte świetlówki) w zamykanym pomieszczeniu magazynowym na terenie hali technologicznej spalania i odzysku ciepła, hali technologicznej oczyszczania spalin lub innym miejscu wyznaczonym przez operatora.

Miejsce przeznaczone do magazynowania odpadów niebezpiecznych należy wyposażyć w sorbenty do neutralizacji ewentualnych wycieków odpadów do środowiska. Odpady inne niż niebezpieczne powstające na etapie eksploatacji inwestycji tj. odpady opakowaniowe (15 01 01, 15 01 02, 15 01 07), sorbenty 15 02 03, niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne (20 03 01), będą magazynowane selektywnie w pojemnikach, ustawionych na utwardzonym, szczelnym podłożu w wyznaczonym obiekcie magazynowym na terenie hali technologicznej spalania i odzysku ciepła lub hali technologicznej oczyszczania spalin. Wszystkie odpady powstające na etapie eksploatacji inwestycji zostaną przekazane odpowiednim podmiotom posiadającym odpowiednie pozwolenia na gospodarowanie odpadami gwarantujące zagospodarowanie odpadów zgodnie z prawem. Właściwa gospodarka odpadami na terenie inwestycji poprzez stworzenie prawidłowych warunków przetwarzania, magazynowania odpadów oraz zapewnienia ich dalszego zagospodarowania przez uprawnione do tego podmioty w sposób zgodny z przepisami w zakresie ochrony środowiska spowoduje, że emisja odpadów z terenu inwestycji nie będzie stanowiła negatywnego oddziaływania na środowisko. W odniesieniu do uwarunkowań w żaden sposób nie uwzględnionych w niniejszym postanowieniu z zakresu gospodarki odpadami obowiązują zapisy ustawy o odpadach oraz aktów wykonawczych do ww. ustawy.

Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2016 r., poz. 1911) teren przeznaczony na inwestycję zlokalizowany jest na obszarze następujących jednolitych części wód powierzchniowych „Łabuńka do Czarnego Potoku” – jednolita część wód powierzchniowych (JCWP): 1. Europejski kod JCWP: PLRW20002324249, Nazwa: Łabuńka do Czarnego Potoku. Typologia JCW: 23. Czy JCW jest monitorowana: monitorowana. Status: SZCW (silnie zmieniona

część wód). Aktualny stan lub potencjał: zły. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: zagrożona. Zmiany hydromorfologiczne uzasadniające wyznaczenie: ocena ekspercka. Obowiązujące cele środowiskowe jednolitych części wód powierzchniowych „Łabuńka do Czarnego Potoku” PLRW20002324249: stan lub potencjał ekologiczny: dobry potencjał ekologiczny; stan chemiczny: dobry stan chemiczny. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: zagrożona. Odstępstwo: Tak: typ odstępowstwa: przedłużenie terminu osiągnięcia celu – brak możliwości technicznych; termin osiągnięcia dobrego stanu: 2024; uzasadnienie odstępowstwa: Brak możliwości technicznych. W zlewni JCWP nie zidentyfikowano presji mogącej być przyczyną występujących przekroczeń wskaźników jakości. Konieczne jest dokonanie szczegółowego rozpoznania przyczyn w celu prawidłowego zaplanowania działań naprawczych. Rozpoznanie przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu zapewni realizacja działań na poziomie krajowym: utworzenie krajowej bazy danych o zmianach hydromorfologicznych, przeprowadzenie pogłębionej analizy presji pod kątem zmian hydromorfologicznych, opracowanie dobrych praktyk w zakresie robót hydrotechnicznych i prac utrzymaniowych wraz z ustaleniem zasad ich wdrażania oraz opracowanie krajowego programu renaturalizacji wód powierzchniowych.

Planowana instalacja wpisuje się w spełnienie ww. celów środowiskowych ze względu na zastosowanie wszelkich zabezpieczeń chroniących środowisko przed oddziaływaniem na wody powierzchniowe, takich jak: wyposażenie instalacji w kanalizację odprowadzającą ścieki do sieci miejskiej oraz zapewnienie szczelności wszystkich elementów instalacji gwarantujących zapobieganie niekontrolowanemu wpływowi ścieków.

Teren przeznaczony na inwestycję zlokalizowany jest na obszarze następujących jednolitych części wód podziemnych JCWPd nr 907 – jednolita część wód podziemnych (JCWPd): Europejski kod JCWPd: PLGW200090, Region wodny: Środkowa Wisła, Zlewnia bilansowa: Zlewnie Wieprza. Czy JCW jest monitorowana: monitorowana. Stan ilościowy: dobry. Stan chemiczny: dobry. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: niezagrożona. Obszar jednostki stanowi obiekt zamknięty w sensie hydrogeologicznym, a działy wód podziemnych wydzielonych poziomów wodonośnych pokrywają się z działami wód powierzchniowych. Strefy zasilania są związane z lokalnymi działami wód powierzchniowych. Obowiązujące cele środowiskowe jednolitych części wód podziemnych, JCWPd Nr 90 – PLGW200090: stan chemiczny: dobry, stan ilościowy: dobry. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: niezagrożona. W miarę możliwości będzie również realizowana gospodarka zamknięta obiegu ścieków, np. Przy wykorzystaniu ścieków technologicznych ze stacji uzdatniania wody do gaszenia żużla w wannach odżużlacza. Zanieczyszczone wody opadowe i roztopowe będą powstawały poprzez opady na zanieczyszczone powierzchnie (drogi, place manewrowe, place magazynowe, tereny utwardzone). Zanieczyszczone wody opadowe z terenów utwardzonych planowanego przedsięwzięcia odprowadzane będą po podczyszczeniu z zawiesin i substancji ropopochodnych do systemu kanalizacyjnego na terenie Ciepłowni. Czyste wody opadowe i roztopowe (z dachów nowo planowanych obiektów) wprowadzane będą bezpośrednio do systemu kanalizacyjnego na terenie Ciepłowni.

Wody opadowe z terenów utwardzonych Ciepłowni będą zbierane oddzielnym systemem kanalizacji i odprowadzane do miejskiej sieci kanalizacji deszczowej. W stanie istniejącym ścieki opadowe i roztopowe powstające na terenie zakładu (na obszarze ok. 6,43 ha) odprowadzane są systemem kanalizacji deszczowej do kolektora deszczowej miejskiej sieci kanalizacyjnej. Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest w obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 407 Chełm-Zamość (Niecka Lubelska). Kredowe wody podziemne głównego użytkowego poziomu wodonośnego stanowią strategiczne źródło zaopatrzenia ludności w wodę pitną.

W budowie geologicznej terenu do głębokości 100,0 m biorą udział utwory czwartorzędu i kredy. Na podstawie badań podłoża gruntowego na terenie Ciepłowni przy ul. Hrubieszowskiej w Zamościu (listopad 2017 r.) stwierdzono występowanie wód podziemnych w utworach kredy górnej. Są to wody ośrodka szczelinowo-porowego, najczęściej o zwierciadle swobodnym. Na podstawie odwiertów studziennych ustalono, że poziom wodonośny występuje na głębokości poniżej 16 m. W studni wierconej znajdującej się na terenie Ciepłowni poziom wodonośny nawiercono na głębokości 15 m p.p.t. Występujące na obszarze Ciepłowni grunty są wrażliwe na zmianę wilgotności. Należą do gruntów wysadzinowych.

Na terenie Zakładu znajduje się studnia wiercona, natomiast najbliższe ujęcie wód podziemnych znajduje się w odległości ok. 300 m na terenie Wytwórni Mas Bitumicznych. Ww. studnie mają wyznaczone strefy ochrony bezpośredniej. W promieniu ok. 1 km od planowanej lokalizacji inwestycji znajduje się dziewięć ujęć wód podziemnych. Obszar Zamościa należy do zlewni rzeki Łabuńki. Sieć rzeczną tworzą ciek: Łabuńka – będąca prawobrzeżnym dopływem Wieprza, przepływająca przez południową i zachodnią część miasta, Topornica – będąca dopływem Łabuńki, przepływająca przez zachodnią część miasta, Czarny Potok – będący dopływem Łabuńki, przepływający przez północną część miasta.

Inwestycja będzie realizowana w strefie wododziałowej między zlewnią Łabuńki i jej dopływu Czarnego Potoku. Czynniki oddziaływania na etapie realizacji będą wykopy budowlane, prace odwodnieniowe, które mogą lokalnie i okresowo spowodować obniżenie zwierciadła płytkich wód gruntowych, pracujący sprzęt i środki transportu. Wykorzystanie ciężkich maszyn budowlanych może skutkować zanieczyszczeniem wód gruntowych smarami i substancjami ropopochodnymi w wyniku niekontrolowanych wycieków oraz awarii. Aby zapobiec zanieczyszczeniu gruntu i wód podziemnych substancjami ropopochodnymi pojazdy i maszyny pracujące na placu budowy powinny być sprawne. Należy zapewnić odpowiednie przygotowanie zaplecza budowy, tj. wyznaczyć utwardzone miejsca postoju sprzętu budowlanego i odpowiednio przechowywać wszelkie substancje mogące szkodliwie oddziaływać na środowisko gruntowo-wodne.

Z uwagi na możliwość naruszenia lub czasowego usunięcia warstw ochronnych wód podziemnych w czasie budowy, wszystkie roboty wgłębne należy wykonywać z odpowiednią starannością, przy użyciu sprawnego sprzętu technicznego. W trakcie realizacji prac należy zwrócić szczególną uwagę na ograniczenie spływu wód deszczowych (zwłaszcza niosących zawiesinę) z placu budowy, bezpośrednio do systemu kanalizacji.

Podczas fazy realizacji wystąpi konieczność zaopatrzenia terenu budowy w wodę do celów bytowych. Zakładając, że na placu budowy będzie pracowało około 100 pracowników, zużycie wody na poziomie 90 l/osobę/dzień, średnioroczne zużycie wody wyniesie około 3,1 tys. m³/rok (wg norm zużycia wody zgodnych z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r.). Wystąpi niewielkie zapotrzebowanie wody na cele technologiczne (beton będzie przywożony w postaci gotowej na teren budowy). Powstałe w fazie budowy ścieki bytowe (w ilości ok. 3,1 tys. m³/rok) będą odprowadzane do istniejącej kanalizacji sanitarnej. Na obecnym etapie nie przewiduje się, by zaistniała konieczność odprowadzania wody z wykopów budowlanych. Po wykonaniu szczegółowych badań geotechnicznych, w razie zaistnienia konieczności zaprojektowany zostanie sposób odwodnienia wykopów poprzez np. system czasowych studni depresyjnych lub igłofiltrów. Odpompowane wody odprowadzone zostaną poza zasięg leja depresji do ujęć infiltracyjnych bądź cieków powierzchniowych.

Celem ochrony środowiska gruntowo-wodnego nowoprojektowana przedsięwzięcie będzie składała się z obiektów, które zostaną wyposażone w szczelne, wybetonowane posadzki, uniemożliwiające negatywne oddziaływanie na środowisko gruntowo-wodne. Zbiorniki

hydrauliczne będą zamontowane w wannach z zabezpieczeniem wycieku płynów hydraulicznych, z odpowiednio ukształtowanym spadkiem dna i studzienką. Budynki magazynowe będą zadaszone, z czterech stron otoczone ścianami, wyposażone w odpowiednie zbiorniki, kontenery – w celu odpowiedniego magazynowania danego rodzaju odpadów.

Wody podziemne na terenie przedsięwzięcia chronione są poprzez odprowadzanie ścieków do sieci kanalizacyjnej bądź wykorzystywanie zużytej wody w innych procesach technologicznych. Dodatkowo wody podziemne zabezpieczone są przed przedostawaniem się do nich zanieczyszczeń z powierzchni ziemi poprzez skierowanie zanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych przez separator substancji ropopochodnych do systemu kanalizacji deszczowej.

Istniejąca ciepłownia pobiera wodę na cele technologiczne, socjalno-bytowe, porządkowe i przeciwpożarowe Zakładu z własnego ujęcia wody zlokalizowanego na terenie ciepłowni w maksymalnej ilości określonej w Pozwoleniu Zintegrowanym z dnia 25 października 2017 r. (znak BOS-ZM.6223.3.2017.MT) wynoszącej 33 600 m³/rok. Ujęcie Veolia Wschód Sp. z o.o. przy ul. Hrubieszowskiej 173 w Zamościu posiada ustalone zasoby eksploatacyjne w ilości Q = 75,0 m³/h przy depresji 2,0 m, Nowoprojektowana instalacja będzie pobierała wodę na warunkach, które obecnie obowiązują w istniejącej ciepłowni, określonych w ww. pozwoleniu. Ciepłownia ma możliwość poboru wody z dwóch źródeł: z zakładowego ujęcia wód podziemnych, z przyłączy z sieci wodociągowej zarządzanej przez Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w Zamościu. Pobór wody na cele technologiczne, socjalno-bytowe, porządkowe i przeciwpożarowe nowoprojektowanego przedsięwzięcia odbywać się będzie z istniejącego zakładowego ujęcia, które stanowi jedna studnia wiercona zlokalizowana w zachodniej części terenu Ciepłowni. Łączne zapotrzebowanie na wodę do celów bytowych wynosi ok. 300 m³/rok. Ścieki bytowe w analogicznych ilościach będą odprowadzane do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej, na warunkach uzgodnionych z odbiorcą.

Woda wykorzystywana będzie na cele przemysłowe. Zastosowane będą zamknięte obiegi wody, technologie minimalizujące jej zużycie, jak odzysk wody procesowej w celu jej ponownego wykorzystania. Woda przemysłowa o różnym stopniu oczyszczenia wykorzystywana będzie w następujących procesach:

- uzupełnianie wody kotłowej,
- gaszenie żużli,
- utrzymanie porządku i czystości.

Zapotrzebowanie do uzupełnienia wody kotłowej w ilości ok. 858 m³/rok będzie zabezpieczone z sieci wodociągowej lub z własnego ujęcia wód podziemnych. Woda do gaszenia żużla wymagana jest w ilości ok. 935 m³/rok, w tym wykorzystane będą ścieki z uzupełnienia wody kotłowej (773 m³/rok) i woda z sieci lub z własnego ujęcia na cele gaszenia żużla w ilości 163 m³/rok, Zapotrzebowanie na wodę do utrzymania porządku i czystości w ilości ok. 1 100 m³/rok, będzie zabezpieczone z sieci lub z własnego ujęcia wody, bądź z wód opadowych i roztopowych retencjonowanych na terenie Zakładu.

Łączne zapotrzebowanie na wodę technologiczną nowoprojektowanej instalacji – w ilości ok. 2 121 m³/rok będzie zabezpieczone z sieci i/lub z własnego ujęcia wody oraz z retencji wód opadowych i roztopowych.

Projektowane przedsięwzięcie będzie źródłem powstawania ścieków przemysłowych i bytowych. Ścieki przemysłowe będą generowane na terenie przedsięwzięcia głównie w wyniku utrzymania czystości. Będą ujmowane przez wewnętrzną kanalizację przemysłową i zwracane do procesu. Ewentualne odcieki z hali magazynowej odpadów będą powstawały w wyniku czasowego

magazynowania odpadów. Zgodnie z opisem technologicznym odcieki będą wchłaniane przez odpady w trakcie mieszania oraz poddawane wraz z odpadami procesom termicznemu. Ilość odcieków jest pomijalnie mała ze względu na ich spodziewane incydentalne i marginalne występowanie, stąd nie przewiduje się ich zrzutu.

W związku z zastosowaniem w planowanej instalacji systemu suchego oczyszczania spalin nie będą generowane ścieki przemysłowe z systemu oczyszczania spalin. Jedynym źródłem ścieków przemysłowych będą ścieki z procesu uzupełniania wody kotłowej (773 m³/rok), które będą kierowane do procesu gaszenia żużli. Pozostałe ścieki z procesu uzupełniania wody kotłowej będą ulegały odparowaniu. Na terenie projektowanego przedsięwzięcia będą występowały źródła ścieków związane np. z utrzymaniem porządku i czystości. Szacuje się, że strumień ścieków tego typu będzie równy około 1 100 m³/rok. Generowany strumień po podczyszczeniu będzie kierowany do sieci kanalizacji sanitarnej, na warunkach określonych przez jej administratora.

Roczna ilość wód opadowych i roztopowych (w przeciętnych warunkach) z terenu nowoprojektowanego przedsięwzięcia wyniesie ok. 5 433 m³/rok, natomiast z całego terenu ciepłowni C2 z uwzględnieniem nowoprojektowanego przedsięwzięcia wyniesie ok. 21 224 m³/rok. Czyste wody opadowe i roztopowe (z dachów nowo planowanych obiektów) wprowadzane będą bezpośrednio do systemu kanalizacyjnego, na początek ciągu technologicznego. Czyste wody opadowe i roztopowe mogą zostać wykorzystane w procesie gaszenia żużla (w ilości ok. 163 m³/rok) oraz na cele utrzymania porządku i czystości (w ilości ok. 1 100 m³/rok). Roczna ilość wody czystej z dachów opadów pozyskanej w przeciętnych warunkach z terenu nowoprojektowanego przedsięwzięcia wyniesie ok. 1 610 m³/rok. Pozostała ilość czystych wód opadowych i roztopowych zostanie kierowana bezpośrednio do gruntu z zastosowaniem instalacji rozsączającej (np. studnie chłonne). Zanieczyszczone wody opadowe i roztopowe będą powstawały poprzez opady na zanieczyszczone powierzchnie (drogi, place manewrowe, place magazynowe, inne tereny utwardzone). Zanieczyszczone wody opadowe z terenów utwardzonych planowanego przedsięwzięcia odprowadzane będą po podczyszczeniu z zawiesin i substancji ropopochodnych do systemu kanalizacyjnego.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych parametry odprowadzanych wód opadowych i roztopowych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1311) nie przekroczą:

- zawiesiny ogólne 100 mg/l;
- węglowodory ropopochodne 15 mg/l.

Ścieki technologiczne powstające w wyniku prowadzenia procesów spalania nie będą odbiegały od obecnie występujących w istniejącej ciepłowni ścieków przemysłowych. Odpady stanowiące wsad do przedsięwzięcia będą przywożone w stanie zabezpieczonym przed wyciekami i składowane na szczelnym wybetonowanym podłożu, w związku z czym nie będą one generowały powstawania ścieków. Ścieki technologiczne kierowane do sieci kanalizacyjnej nie będą przekraczały dopuszczalnych wartości wskaźników zanieczyszczeń szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego określonych zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Budownictwa z dnia 14 lipca 2006 r. w sprawie sposobu realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych oraz warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych – załącznik nr 1 oraz 2 (Dz. U. z 2016 r., poz. 1757).

Ścieki technologiczne pochodzące zarówno z istniejącej Ciepłowni C2 jak również z nowoprojektowanego przedsięwzięcia odprowadzane będą łącznie ze ściekami bytowymi do sieci

przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w Zamościu, na warunkach określonych przez administratora sieci i na podstawie stosownej umowy. W świetle dokonanej analizy można przypuszczać, że planowane przedsięwzięcie zarówno na etapie realizacji oraz eksploatacji, przy zachowaniu powyższych zasad, przyjęciu proponowanych rozwiązań oraz prowadzeniu eksploatacji zgodnie z określonymi warunkami, nie będzie miało wpływu na środowisko gruntowo-wodne, jakość wód powierzchniowych i podziemnych.

Przedsięwzięcie polega na rozbudowie ciepłowni w Zamościu przy ul. Hrubieszowskiej 173. Obecnie teren zabudowany jest budynkami i obiektami Ciepłowni C2. W najbliższym sąsiedztwie zakładu znajdują się:

- od strony północnej tereny zagospodarowane rolniczo; w odległości ok. 1,2 km znajdują się tereny mieszkaniowe z zabudową jednorodzinną;
- od strony zachodniej pola uprawne i nieużytki; dalej w odległości ok. 1,2 km zabudowa mieszkaniowa, wielorodzinna;
- od strony południowej teren sąsiadującego zakładu przemysłowego (wytwórnia mas bitumicznych Przedsiębiorstwa Robót Drogowych Sp. z o.o. w Zamościu); dalej w odległości ok. 0,6 km tereny mieszkaniowe z zabudową jednorodzinną;
- od strony wschodniej tereny użytkowane rolniczo z zabudową zagrodową; pierwsze zabudowania w odległości ok. 0,3 km. Powyższe odległości określono od granicy planowanego obiektu, który będzie głównym źródłem emitującym hałas.

Miasto Zamość liczy 62 785 mieszkańców, gęstość zaludnienia 2069 osób/km² (stan na 31 grudnia 2020 r., Baza Demografia GUS, demografia.stat.gov.pl). W raporcie przedstawiono podsumowanie monitoringu Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Lublinie prowadzonego dla terenu miasta Zamość oraz w obrębie drogi krajowej nr 74 w zakresie hałasu drogowego, przemysłowego i kolejowego. Ponadto w raporcie przedstawiono wyniki pomiarów poziomu dźwięku, odzwierciedlającego stan istniejący, w tym zakłady istniejące zlokalizowane wokół planowanej instalacji – pora dnia od 43,7 do 44,9 dB(A); pora nocy od 39,6 do 40,8 dB(A). Powyższe wyniki uzyskano w punktach pomiarowych, zlokalizowanych na granicy zakładu od strony najbliższej położonych terenów chronionych przed hałasem. Powyższe odległości określono od granicy planowanego obiektu, który będzie głównym źródłem emitującym hałas. Zgodnie z treścią Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 112) dla ww. terenów zabudowy mieszkaniowej, jednorodzinnej obowiązują dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej, jednorodzinnej – $L_{AeqD} = 50$ dB i $L_{AeqN} = 40$ dB zaś dla zabudowy mieszkaniowej, wielorodzinnej i zagrodowej $L_{AeqD} = 55$ dB i $L_{AeqN} = 45$ dB – tabela 1 załącznika do ww. rozporządzenia, kolumna „Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu”.

Na etapie realizacji przedsięwzięcia prowadzone będą prace budowlane, instalacyjne i montażowe. Prace te będą przeprowadzane za pośrednictwem maszyn budowlanych i pojazdów transportowych. W raporcie określono, że poziom emitowanego do środowiska hałasu na etapie realizacji wahać się będzie od 80 do 105 dB(A).

Jak wskazano w raporcie większość prac budowlanych, instalacyjnych i montażowych będzie wykonywana w porze dnia, natomiast nie jest wykluczone, iż nieznaczna część tych prac budowlanych, instalacyjnych i montażowych (np. wylewanie posadzek betonowych) może być prowadzona w porze nocnej, ze względu na charakter i specyfikę tych prac, z jednoczesnym dotrzymaniem dopuszczalnych poziomów hałasu na najbliższych terenach chronionych akustycznie.

W celu ograniczenia skali i zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia na etapie realizacji na klimat akustyczny zostaną zastosowane następujące działania:

- używanie sprawnych i dopuszczonych do ruchu maszyn i pojazdów, spełniających obowiązujące normy i wymagania techniczne i BHP,
- używanie maszyn i urządzeń stanowiących źródła hałasu o wysokim poziomie mocy akustycznej w miarę możliwości tylko w porze dziennej,
- ograniczanie w maksymalnie możliwym stopniu ruchu pojazdów samochodowych w porze nocnej,
- używanie maszyn i urządzeń stanowiących źródła hałasu o wysokim poziomie mocy akustycznej w miarę możliwości tylko wewnątrz pomieszczeń,
- prowadzenie prac powodujących emisję hałasu w pomieszczeniach przy zamkniętych oknach, bramach wjazdowych i drzwiach wejściowych,
- wyłączanie zbędnych, nieużywanych w danym momencie urządzeń, maszyn i narzędzi emitujących hałas,
- stosowanie, w miarę możliwości technicznych, osłon, obudów lub ekranów dla źródeł hałasu pracujących na zewnątrz pomieszczeń,
- dbanie o właściwy stan techniczny urządzeń, zwłaszcza tych stanowiących istotne źródła hałasu na terenie firmy,
- podejmowanie działań organizacyjnych sprzyjających ograniczaniu emisji hałasu do środowiska.

W raporcie przeprowadzono oszacowanie wielkości hałasu w otoczeniu punktów lokalizacji pracy ciężkiego sprzętu. Na podstawie opracowania własnego w postaci wykresu poziomu hałasu w funkcji odległości od źródła punkowego o poziomie mocy akustycznej 100 dB(A), odpowiadającym hamowaniu pojazdu ciężkiego wykazano, że poziom hałasu obniża się do wielkości dopuszczalnej wynoszącej 55 dB(A) w odległości ok. 180 m. W związku z odległością najbliższych terenów chronionych przed hałasem od terenu planu budowy, nie są prognozowane przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na etapie realizacji.

Na etapie eksploatacji zakładu źródłami hałasu będą zarówno planowane instalacje jak również istniejące urządzenia, funkcjonujące na terenie ciepłowni. Spalanie będzie odbywać się w ruchu ciągłym przez całą dobę, zaś transport kołowy odpadów, materiałów eksploatacyjnych oraz odbiór zużli i pozostałości będzie się odbywał w godzinach od 6:00 do 18:00.

Jak wskazano w raporcie proces termicznego przekształcania odpadów będzie odbywał się w szczelnych i odpowiednio przygotowanych pomieszczeniach. Wszystkie urządzenia wykorzystane w prowadzonych procesach będą urządzeniami nowymi i odpowiednio zabezpieczonymi przed nadmierną emisją hałasu. Technologia spalania odpadów będzie zgodna z najlepszą dostępną techniką. Zastosowana technologia, sposób jej prowadzenia oraz wyposażenie przedsięwzięcia w poszczególne urządzenia z zabezpieczeniami akustycznymi w pełni pozwoli na osiągnięcie odpowiednich, prawem przewidzianych standardów odnośnie ochrony przed nadmiernym hałasem.

W celu określenia skali i zasięgu emitowanego do środowiska hałasu na etapie eksploatacji przedsięwzięcia w raporcie przedstawiono dane i wyniki analizy akustycznej. Analizę wykonano za pośrednictwem programu komputerowego w oparciu o metodę referencyjną prognozowania emisji hałasu. W raporcie określono wartość mocy akustycznych dla poszczególnych źródeł hałasu na terenie zakładu. W odniesieniu do oddziaływań skumulowanych w raporcie wskazano, że w analizie akustycznej została uwzględniona emisja hałasu z funkcjonującej ciepłowni.

Modelowanie oddziaływania akustycznego planowanego przedsięwzięcia wykonano dla dwóch pór doby: pory dziennej i pory nocnej. W celu zobrazowania wyników oddziaływania przedsięwzięcia na klimat akustyczny wykonano dodatkowe obliczenia dla 2 punktów pomiarowych odzwierciedlających najbliższe tereny podlegające ochronie akustycznej od strony wschodniej. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 2286) punkty obliczeniowe zlokalizowane na granicy terenów niezabudowanych usytuowano na wysokości 1,5 m, a punkty obliczeniowe zlokalizowane na granicy terenów zabudowanych usytuowano na wysokości 4,0 m.

Uzyskano następujące wyniki:

1. Hałas pochodzący wyłącznie od nowej instalacji:

a) Pora dnia od 41,0 do 42,6 dB(A)

b) Pora nocy od 40,5 do 41,7 dB(A)

2. Hałas skumulowany z istniejącymi źródłami:

a) Pora dnia od 46,20 do 46,38 dB(A)

b) Pora nocy od 43,66 do 43,79 dB(A).

Na podstawie uzyskanych wyników stwierdzono, że przedsięwzięcie nie będzie przyczyną oddziaływań na tereny podlegające ochronie akustycznej wymienione w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 112).

Na etapie eksploatacji przewiduje się prowadzenie okresowych pomiarów hałasu. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody okresowe pomiary hałasu w środowisku, który jest wyrażony wskaźnikami hałasu mającymi zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska ($L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$), prowadzi się dla zakładu, na którego terenie eksploatowane są instalacje lub urządzenia emitujące hałas, dla którego zostało wydane pozwolenie na emitowanie hałasu do środowiska lub decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu. Okresowe pomiary hałasu w środowisku, w tym hałasu impulsowego, z uwzględnieniem specyfiki pracy źródeł hałasu, będą prowadzone zgodnie z zapisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 2286).

W sąsiedztwie terenu przeznaczonego pod realizację przedsięwzięcia znajdują się tereny zagospodarowane rolniczo (od strony północnej), pola uprawne i nieużytki (od strony zachodniej) oraz tereny użytkowane rolniczo z zabudową zagrodową (od strony wschodniej). Od strony południowej teren funkcyjny sąsiaduje z zakładem przemysłowym (wytwórnia mas bitumicznych). Przedsięwzięcie zlokalizowane jest w terenie płaskim pomiędzy liniami kolejowymi po północnej i południowej stronie. W otoczeniu terenu funkcyjnego nie występują tereny o dużej wrażliwości ekologicznej – doliny rzeczne z siedliskami hydrogenicznymi (w odległości ok. 1,6 km znajduje się dolina cieków o nazwie Czarny Potok) w związku z tym nie zachodzi prawdopodobieństwo zanieczyszczenia siedlisk substancjami szkodliwymi dla środowiska wodnego.

Planowane przedsięwzięcie usytuowane jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. 2021 r., poz. 1098), w tym poza obszarami Natura 2000. Najbliżej położone obszary Natura 2000 – obszar specjalnej ochrony ptaków PLB060013 Dolina Górnej Łabuńki oraz obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Doliny

Łabuńki i Topornicy PLH060087 znajdują się w odległości: ok. 3 km, od terenu realizacji przedsięwzięcia.

Przedmiotem ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków PLB060013 Dolina Górnej Łabuńki są gatunki ptaków ujęte w Załączniku I Dyrektywy Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. U. UE. L. z 2010 r., Nr 20, poz. 7 ze zm.) i wymienione w Standardowym Formularzu Danych (dokumentacja sieci Natura 2000, zawierająca zakres zgodny ze stosownymi decyzjami wykonawczymi Komisji Europejskiej) z oceną ogólną A, B lub C: derkacz, dubelt i rycyk.

Przedmiotem ochrony obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Doliny Łabuńki i Topornicy PLH060087 są: siedlisko przyrodnicze oraz gatunki i ich siedliska wymienione w Załączniku I i II Dyrektywy Rady 92/43/EEG, z oceną ogólną A, B lub C w Standardowym Formularzu Danych, tj. niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*), starodub łukowy, czerwńczyk nieparek, czerwńczyk fioletek, modraszek telejus, modraszek nausitous, bóbr europejski oraz wydra. Realizacja przedsięwzięcia nie będzie mieć znaczenia dla przedmiotów ochrony ww. obszarów.

Przedsięwzięcie zlokalizowane jest poza korytarzami ekologicznymi. Najbliżej położony Korytarz Ekologiczny GKPdC-2B Lasy Roztocza - Dolina Bugu znajduje się w odległości ok. 10 km od terenu funkcyjnego. Jest to strefa ciągów leśnych w obrębie, której występują zadrzewienia i zakrzaczenia umożliwiające migracje zwierząt poprzez lokalne korytarze leśne.

Miasto Zamość liczy 62 785 mieszkańców, gęstość zaludnienia 2069 osób/km² (stan na 31 grudnia 2020 r., Baza Demografia GUS, demografia.stat.gov.pl). Oddziaływanie przedsięwzięcia będzie wynikać z uwarunkowań miejsca lokalizacji oraz emisji do środowiska (hałas, zanieczyszczenie powietrza, gospodarka wodno-ściekowa, gospodarka odpadami). W związku z powyższym przeanalizowano możliwe skutki środowiskowe wynikające z lokalizacji i miejscowych uwarunkowań oraz z emisji w fazie realizacji, likwidacji i funkcjonowania przedsięwzięcia w odniesieniu do elementów środowiska i funkcji ekologicznych (korytarze ekologiczne), w tym przyrodniczych obszarów chronionych (obszar Natura 2000). Z przeprowadzonej analizy uwarunkowań lokalizacyjnych, skali i charakteru przedsięwzięcia, potencjalnych emisji do środowiska i rozwiązań chroniących określonych w raporcie oraz zasięgu przestrzennego negatywnych oddziaływań i przyjętych rozwiązań chroniących określonych w raporcie, wynika brak prawdopodobieństwa oddziaływań negatywnych znaczących na elementy środowiska i funkcje ekologiczne oraz na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych (utrzymanie dobrego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych i populacji gatunków, w tym ptaków stanowiących przedmiot ochrony i ich siedlisk) wynikających z ustaleń Dyrektywy Siedliskowej oraz Dyrektywy Ptasiej (Dyrektywa Rady 92/43/EEG z 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory i Dyrektywy 2009/147/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody w obszarach Natura 2000. Przedsięwzięcie realizowane będzie poza obszarami chronionymi i nie będzie stanowiło zagrożenia dla gatunków i ich siedlisk będących przedmiotem ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Dolina Górnej Łabuńki PLB060013 oraz obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Doliny Łabuńki i Topornicy PLH060087 – znaczna odległość (ok. 3 km).

Przedsięwzięcie zlokalizowane jest w terenie przekształconym antropogenicznie, poza korytarzami ekologicznymi i nie będzie negatywnie oddziaływać na Korytarz Ekologiczny GKPdC-2B Lasy Roztocza - Dolina Bugu oraz ochronę i odbudowę bioróżnorodności zarówno w obszarze specjalnej ochrony ptaków PLB060013 Dolina Górnej Łabuńki jak i obszaru mającego znaczenie

dla Wspólnoty Dolina Łabuńki i Topornicy PLH060087, jak też innych terenach o dużej wartości przyrodniczej, nie spowoduje izolacji obszarów przyrodniczo cennych, umożliwiających migrację zwierząt i roślin. Brak podstaw do prognozowania oddziaływań negatywnych znaczących, tj. takich, które trwale lub istotnie okresowo wykluczały możliwość przemieszczania się fauny.

Przedsięwzięcie zlokalizowane jest w terenie zurbanizowanym przekształconym antropogenicznie o charakterze przemysłowym (teren funkcjonującego zakładu ciepłowni Szopinek) i nie będzie generować wyróżniających obiektów dysharmonijnych lub dominant krajobrazowych. W ramach realizacji inwestycji powstaną bryły nowych obiektów o charakterze przemysłowym wraz z kominem linii do termicznego przekształcania odpadów. Nowe obiekty nie wpłyną na pogorszenie jakości krajobrazu (jest to teren przemysłowy). Przedsięwzięcie wpisane jest w istniejący krajobraz pod względem jego funkcji i sposobu zagospodarowania. Jest to krajobraz silnie przekształcony antropogenicznie, związany z działalnością człowieka. W sąsiedztwie dominuje krajobraz techniczny – widoczne obiekty istniejącej ciepłowni C2. W granicach obszaru inwestycji oraz w najbliższej okolicy nie występują obszary przedstawiające wartości krajobrazowe – np. atrakcyjną rzeźbę terenu, brak punktów widokowych oraz miejsc z atrakcyjnym widokiem w skali dalekiej i panoramicznej. W związku z tym nie przewiduje się znaczącego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na krajobraz.

Zgodnie z informacjami przedstawionymi w raporcie opracowanymi na podstawie wykazu nieruchomości obiektów zabytkowych ujętych w gminnej ewidencji zabytków Miasta Zamość, bezpośrednio na obszarze planowanego przedsięwzięcia nie znajdują się objęte ochroną układy urbanistyczne i ruralistyczne, obiekty zabytkowe oraz stanowiska archeologiczne. Najbliżej zlokalizowane obiekty chronione na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 710 ze zm.) znajdują się w oddaleniu co najmniej 1,5 km. od przedsięwzięcia. W związku z tym nie prognozuje się wystąpienia negatywnego oddziaływania przedmiotowej inwestycji na zabytki i krajobraz kulturowy.

Jak zapisano w raporcie w sektorze energetycznym zmiany klimatu będą wywierać bezpośredni wpływ zarówno na dostawy energii, jak i popyt na nią. Prognozuje się również, że mniejsze opady i fale upałów wpłyną negatywnie na proces chłodzenia, a tym samym wydajność elektrociepłowni. W projekcie przewidziano zastosowanie zaawansowanych technologicznie i materiałowo rozwiązań konstrukcyjnych paleniska i kotłów przystosowanych do spalania frakcji kalorycznej (pre-RDF) lub RDF. Zastosowane rozwiązania, a w szczególności wysokie parametry pary oraz wysokosprawne wymienniki pozwalają na osiągnięcie relatywnie wysokich sprawności (efektywność energetyczna). Realizacja planowanego przedsięwzięcia umożliwi produkcję ciepła o mocy ok. 5,5 MWt, co zapewnia pokrycie zapotrzebowania na energię ciepłą w okresie letnim w sieci ciepłowniczej miasta Zamość oraz umożliwi maksymalizację redukcji wolumenu obecnie zużywanego węgla o około 8 482 ton/rok, dla dostępności nominalnej instalacji na poziomie 8 000 godzin/rocznie lub około 9 288 ton węgla/rok dla maksymalnej teoretycznej dostępności instalacji na poziomie 8 760 godzin rocznie (365 dni w roku). Wytworzenie równoważnej ilości ciepła w planowanym kotle na frakcję kaloryczną (pre-RDF) lub RDF (w porównaniu do eksploatowanych obecnie w Ciepłowni C2 kotłów WR-25) spowoduje zmniejszenie emisji NO_x w przeliczeniu na NO₂, SO₂ oraz pyłu ogółem do powietrza, co przyczyni się do poprawy stanu środowiska na obszarze miasta Zamość.

Przedsięwzięcie zostało zaplanowane w sposób minimalizujący oddziaływania i uciążliwości związane z magazynowaniem paliwa RDF (zastosowanie zamkniętej kubatury magazynowej z odciąganiem powietrza do komory spalania). W połączeniu z systemami kontroli jakości dostarczanego paliwa RDF oddziaływania związane z energetycznym wykorzystaniem paliwa z odpadów będą zminimalizowane. Planując rozwiązania zastosowane w Przedsięwzięciu zwracano uwagę na minimalizację oddziaływań związanych z transportem odpadów. Planując

przedsięwzięcie starano się możliwie optymalnie wpisać je w lokalne zapotrzebowania na energię cieplną (ciepło użytkowe). Z uwagi na zastosowanie wyrafinowanych rozwiązań technologicznych i materiałowych, spalanie frakcji kalorycznej (pre-RDF) lub RDF pozwalające na produkcję energii oraz zastosowanie wysokosprawnych instalacji oczyszczania spalin, planowany Zakład pracował będzie jako źródło podstawowe.

Zarówno dla instalacji istniejących, jak i instalacji planowanej wystąpienie katastrofy naturalnej związane jest przede wszystkim z ryzykiem wystąpienia zjawisk ekstremalnych związanych z opadami atmosferycznymi, tj. ulewne deszcze i powódzie. Dla analizowanego obszaru nie zostały wyznaczone mapy zagrożenia powodziowego ani mapy ryzyka powodziowego, publikowane przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej ze względu na brak zagrożenia powodzią na tym obszarze. Dodatkowo zgodnie z mapą obszarów zagrożonych podtopieniami publikowaną przez Państwową Służbę Hydrogeologiczną teren przedsięwzięcia położony jest poza obszarem zagrożonym podtopieniem. W związku z powyższym nie przewiduje się oddziaływania planowanej inwestycji w przypadku wystąpienia katastrofy naturalnej.

Przedmiotowe przedsięwzięcie prowadzone będzie w obiektach projektowanych i budowanych zgodnie z wymaganymi przepisami, w tym techniczno-budowlanych, zasadami wiedzy technicznej oraz z zastosowaniem wymagań Unii Europejskiej. Obiekty te użytkowane będą zgodnie z ich przeznaczeniem i wymaganiami ochrony środowiska, a także utrzymywane będą w należyтым stanie technicznym, nie dopuszczając jednocześnie do nadmiernego pogorszenia jego właściwości użytkowych i technicznych. Obiekty podlegać będą okresowym kontrolom, zgodnie z wymogami prawa budowlanego. W związku z powyższym nie przewiduje się wystąpienia katastrofy budowlanej, a co za tym idzie oddziaływania planowanej inwestycji w tym zakresie.

Zarówno przedmiotowa inwestycja, jak i wszystkie instalacje na terenie Ciepłowni, nie kwalifikują się do zakładów o zwiększonym albo dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 138). Instalacje do termicznego przekształcania odpadów nie zostały wymienione wśród zakładów lub innych obiektów wyszczególnionych w art. 135 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1219 z późn. zm.), tj. inwestycji, dla których z przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko wymaganej przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wynika, że mimo zastosowanych dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu lub obiektu, i w konsekwencji istnieje konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania. Zgodnie z przedłożonym raportem przeprowadzone obliczenia i analizy wykazały, że eksploatacja Ciepłowni w Zamościu rozbudowanej o instalację do termicznego przekształcania odpadów nie spowoduje przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem obiektu.

Na podstawie uzyskanych wyników stwierdzono, że przedsięwzięcie nie będzie przyczyną oddziaływań na tereny podlegające ochronie akustycznej wymienione w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach chronionych akustycznie. Na etapie eksploatacji przewiduje się prowadzenie okresowych pomiarów hałasu. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody okresowe pomiary hałasu w środowisku, który jest wyrażony wskaźnikami hałasu mającymi zastosowanie do ustalania

i kontroli warunków korzystania ze środowiska (L AeqD i L AeqN), prowadzi się dla zakładu, na którego terenie eksploatowane są instalacje lub urządzenia emitujące hałas, dla którego zostało wydane pozwolenie na emitowanie hałasu do środowiska lub decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu. Okresowe pomiary hałasu w środowisku, w tym hałasu impulsowego, z uwzględnieniem specyfiki pracy źródeł hałasu, będą prowadzone zgodnie z zapisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 2286).

Teren przeznaczony na lokalizację przedsięwzięcia jest przekształcony antropogenicznie, stanowi niezagospodarowaną część funkcjonującej Ciepłowni „Szopinek” w znacznej części jest utwardzony (place utwardzone, asfaltowe i z płyt betonowych). Występujące w części biologicznie czynnej zbiorowiska roślinne są tworami sztucznymi, bądź powstałymi na drodze sukcesji wtórnej o małej wartości przyrodniczej. W związku z realizacją przedsięwzięcia w terenie przemysłowym odstąpiono od przeprowadzenia inwentaryzacji przyrodniczej tego terenu.

Z raportu oddziaływania ww. przedsięwzięcia na środowisko wynika, że na analizowanym terenie nie stwierdzono występowania chronionych siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej oraz występowania gatunków roślin objętych w Polsce ochroną ścisłą ani częściową, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409), nie zidentyfikowano również grzybów wymienionych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408) oraz siedlisk wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia, jako obszary Natura 2000 (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1713). Teren ten nie posiada również warunków sprzyjających występowaniu dzikich zwierząt. Na terenie funkcyjnym oraz w najbliższym sąsiedztwie nie zaobserwowano nor i legowisk, nie stwierdzono również obecności ptasich gniazd, co wskazuje, że tereny te nie są miejscem lęgów ptaków, rozrodu innych gatunków zwierząt lub jako miejsce regularnego przebywania i żerowisko. Nie jest też wykorzystywany przez gatunki fauny wodnolądnej, jako miejsce bytowania i rozrodu (brak zbiorników wód powierzchniowych). Realizacja przedsięwzięcia będzie się wiązała się z koniecznością usunięcia nieznacznej ilości drzew.

Przedsięwzięcie usytuowane jest poza obszarami: wybrzeża, górskimi, terenem uzdrowiska i obszarem ochrony uzdrowiskowej, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia, wymagającymi specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym poza obszarami Natura 2000.

Przedsięwzięcie zlokalizowane jest w znacznej odległości od wschodniej granicy państwa i uwzględniając jego skalę oraz lokalny charakter brak jest prawdopodobieństwa oddziaływania transgranicznego na elementy środowiska przyrodniczego.

Wydając niniejszą decyzję Prezydent Miasta Zamość wziął pod uwagę i odpowiednio uwzględnił wyniki uzgodnień i opinii organów współdziałających, ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i jego uzupełnienia oraz wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa. Prezydent Miasta Zamość stwierdził też zgodność planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Prezydent Miasta Zamość nie zidentyfikował żadnych przesłanek przemawiających za odmową wydania niniejszej decyzji.

W ocenie Prezydenta Miasta Zamość planowane przedsięwzięcie po zastosowaniu określonych w niniejszej decyzji warunków nie będzie oddziaływać negatywnie na środowisko.

W tym stanie faktycznym i prawnym rozstrzygnięto jak na wstępie.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 72 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę. Wniosek ten powinien być złożony w terminie sześciu lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem art. 72 ust. 4.

Od niniejszej decyzji stronie służy odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zamościu za pośrednictwem Prezydenta Miasta Zamość, w terminie czternastu dni od daty jej doręczenia.

Zgodnie z brzmieniem art. 127a §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Natomiast §2 stanowi, że z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

PREZYDENT MIASTA

Andrzej Wnuk

Załącznik:

1. Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia zgodnie z art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz oceny oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 247 z późn. zm.).

Otrzymują:

1. Veolia Wschód sp. z o.o., ul. Hrubieszowska 173, 22-400 Zamość;
2. Aa.

Do wiadomości:

1. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Lublinie, ul. Bazylianówka 46, 20-144 Lublin (ePUAP);
2. Państwowe Gospodarstwo Wodne – Wody Polskie, Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Lublinie, Zarząd Zlewni w Zamościu, ul. Młyńska 27, 22-400 Zamość (ePUAP);
3. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Zamościu, ul. Peowiaków 96, 22-400 Zamość (ePUAP).

Dyrektor Wydziału
Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska
mgr Jarosław Mieczowiecki

Załącznik nr 1 do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach
Prezydenta Miasta Zamość
z dnia 16 lipca 2021 r.
znak: BOS-ZM.6220.7.2018.AM

Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia
zgodnie z art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu
informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska
oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 247 z późn. zm.)

Planowane przedsięwzięcie pn.: „**Rozbudowa ciepłowni w Zamościu w oparciu o gospodarkę obiegu zamkniętego**” położone jest w województwie lubelskim, mieście Zamość.

Opis przedsięwzięcia:

Przedsięwzięcie polegać będzie na rozbudowie ciepłowni C2 na działce nr ewid. 132/1 przy ul. Hrubieszowskiej 173, we wschodniej części miasta Zamość o instalację termicznego przekształcania odpadów o mocy cieplnej 5,5 MW i zdolności przerobowej ok. 1,94 Mg/godzinę oraz jej czasu pracy 8 760 h/rok, co umożliwi przetworzenie maks. 17 005 Mg pre-RDF w ciągu roku. W przypadku przerw technologicznych związanych z awariami oraz remontami czas pracy będzie wynosił około 8 000 h/rok, co przekłada się na przetwarzanie około 15 530 Mg pre-RDF rocznie. Przewidziano zastosowanie instalacji składającej się z jednej linii technologicznej termicznego przekształcania odpadów o średniej wartości opałowej około 12,0 MJ/kg wyposażonej w urządzenia:

- palenisko z kotłem wodnym lub parowym, zapewniającym optymalny odzysk energii zawartej w odpadach, wyposażonym w instalację do oczyszczania spalin z niezbędną infrastrukturą,
- palniki wspomagające na paliwo płynne lub gazowe,
- ruszt podzielony na strefy zapewniający możliwość termicznego przekształcania odpadów z odzyskiem energii o różnej wartości opałowej, wilgotności i uziarnieniu,
- zapewnienie czasu przebywania spalin przez co najmniej 2 sekundy w temperaturze 850°C po ostatnim doprowadzeniu powietrza,
- podgrzewanie wody z miejskiej sieci ciepłowniczej,
- suchy (alternatywnie półsuchy) system oczyszczania spalin z efektywną metodą selektywnej niekatalitycznej redukcji tlenków azotu (SNCR).

Dla instalacji termicznego przekształcania odpadów przewiduje się odrębny (trzeci) komin. Łączna moc nominalna wszystkich instalacji na jednym terenie wyniesie 85,45 MW – istniejące i 5,5 MW projektowane.

Opcjonalne przyłączenie do sieci gazowej zostanie zrealizowane na działkach numer 132/2 i 110/5.

Parametry techniczne projektowanej linii termicznego przekształcania odpadów:

- ilość przetwarzanych odpadów maks. 17 005 Mg/rok, nominalnie 15 530 Mg/rok
- rodzaj przetwarzanego paliwa/odpadów: odpady o kodzie 19 12 10 – odpady palne (paliwo alternatywne); 19 12 12 – inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11,
- nominalna godzinowa wydajność instalacji: nie więcej niż 1,94 Mg/h,

- nominalna roczna wydajność przedsięwzięcia dla 8 000 godzin pracy z wydajnością nominalną: nie więcej niż 15 530 Mg/rok,
- maksymalny czas pracy instalacji: 8 760 h/rok,
- maksymalna roczna wydajność instalacji dla 8 760 godzin pracy z wydajnością nominalną: nie więcej niż 17 005 Mg/rok,
- ilość linii procesowych: jedna,
- nominalna wartość opałowa wsadu: średnio 12,0 GJ/Mg,
- zakres tolerancji przez przedsięwzięcie wartości opałowej wsadu: nie więcej niż 10,0-16,0 GJ/Mg,
- nominalna moc cieplna w palenisku: nie więcej niż 6,5 MWt,
- nominalna moc cieplna przedsięwzięcia na wyjściu do miejskiej sieci ciepłowniczej: nie więcej niż 5,5 MWt,
- piec: rusztowy,
- kocioł: odzysknicowy wodny lub parowy,
- usuwanie gazów kwaśnych: metoda sucha (alternatywnie półsucha),
- redukcja dioksyn, furanów i metali ciężkich: adsorpcja na węglu aktywnym,
- usuwanie tlenków azotu: SNCR,
- wyprodukowana energia cieplna: około 173 448 GJ/rok, sprzedana energia cieplna (woda sieciowa): około 163 245 GJ/rok.

PREZYDENT MIASTA

Andrzej Wnuk

Dyrektor Wydziału

Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska

mgr Jarosław Miechowiecki